

**TRAKTAT
USTANAWIAJĄCY
EUROPEJSKĄ WSPÓLNOTĘ WĘGLA I STALI**

Spis treści

I. Tekst Traktatu

Preambuła

Tytuł I - Europejska Wspólnota Węgla i Stali

Tytuł II - Instytucje Wspólnoty

Rozdział 1: Komisja

Rozdział 2: Parlament Europejski

Rozdział 3: Rada

Rozdział 4: Trybunał Sprawiedliwości

Rozdział 5: Trybunał Obrachunkowy

Tytuł III - Postanowienia ekonomiczne i społeczne

Rozdział 1: Postanowienia ogólne

Rozdział 2: Postanowienia finansowe

Rozdział 3: Inwestycje i pomoc finansowa

Rozdział 4: Produkcja

Rozdział 5: Ceny

Rozdział 6: Porozumienia i koncentracje

Rozdział 7: Utrudnianie warunków konkurencji

Rozdział 8: Płace i ruch siły roboczej

Rozdział 9: Transport

Rozdział 10: Polityka handlowa

Tytuł IV - Postanowienia ogólne

Załączniki:

Załącznik I: Definicje pojęć „węgiel” i „stal”

Załącznik II: Złom

Załącznik III: Stale specjalne

II* Protokoły

Protokół dotyczący statutu Trybunału Sprawiedliwości Europejskiej Wspólnoty Węgla i Stali

Tytuł I - Sędziowie

Tytuł II - Organizacja

Tytuł III - Procedura

Tytuł IV - Sąd Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich

Protokół dotyczący związków z Radą Europy

III - Wymiana listów pomiędzy Rządem Republiki Federalnej Niemiec a Rządem Republiki Francuskiej w sprawie Zagłębia Saary

IV - Konwencja dotycząca postanowień przejściowych

Cel Konwencji

Część Pierwsza - Wprowadzenie Traktatu

Rozdział 1 - Powoływanie Instytucji Wspólnoty

---

* Protokół dotyczący przywilejów i immunitetów w Europejskiej Wspólnocie Węgla i Stali został zastąpiony drugim punktem artykułu 28 Traktatu Połączenia; patrz Protokół dotyczący przywilejów i immunitetów Wspólnot Europejskich (Tom I, s. 711)

Rozdział 2 - Utworzenie Wspólnego Rynku
Część druga - Związki pomiędzy Wspólnotą a Państwami Trzecimi
Rozdział 1 - Negocjacje z Państwami Trzecimi
Rozdział 2 - Eksport
Rozdział 3 - Wyjątki od największego uprzywilejowania
Rozdział 4 - Liberalizacja handlu
Rozdział 5 - Postanowienia szczególne
Część Trzecia - Gwarancje ogólne
Rozdział 1 - Postanowienia ogólne
Rozdział 2 - Postanowienia szczególne dla węgla
Rozdział 3 - Postanowienia szczególne dla przemysłu stalowego

I - Tekst Traktatu*

---

* Adnotacja Wydawcy: Czytelnik znajdzie w dalszej części publikacji kompletną, poprawioną wersję Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Węgla i Stali zgodnie z Tytułem III Traktatu o Unii Europejskiej: Postanowienia zmieniające Traktatu o Europejskiej Wspólnocie Węgla i Stali [Artykuł H (1) do (21)]

PREZYDENT NIEMIECKIEJ REPUBLIKI FEDERALNEJ,
JEGO KRÓLEWSKA WYSOKOŚĆ KSIĄŻĘ REGENT BELGII,
PREZYDENT REPUBLIKI FRANCUSKIEJ,
PREZYDENT REPUBLIKI WŁOSKIEJ,
JEJ KRÓLEWSKA WYSOKOŚĆ WIELKA KSIĘŻNA LUKSEMBURGA,
JEJ KRÓLEWSKA MOŚĆ KRÓLOWA HOLANDII.

ZWAŻYWSZY, że pokój świata można zapewnić jedynie przez twórcze wysiłki na miarę niebezpieczeństw, które mu zagrażają;

PRZEKONANI, że dla zachowania stosunków pokojowych niezbędny jest wkład cywilizacyjny, jaki może wnieść Europa zorganizowana i żywotna;

ŚWIADOMI faktu, że Europę taką można zbudować jedynie drogą konkretnych działań stwarzających prawdziwą solidarność oraz zakładając wspólne podstawy pod rozwój ekonomiczny;

PRAGNĄC przyczynić się poprzez rozwijanie podstawowych gałęzi wytwórczości do podnoszenia poziomu życia i postępu dzieła pokoju;

ZDECYDOWANI zastąpić historyczną rywalizację narodów połączeniem ich istotnych interesów; ustanowić - tworząc wspólnotę ekonomiczną, podstawę szerokiej i niezależnej jedności ludów od wieków rozdzielanych przez krwawe konflikty i założyć fundamenty instytucji zdolnych do kierowania odtąd ich wspólnym losem;

PODJĘLI decyzję o utworzeniu Europejskiej Wspólnoty Węgla i Stali i wyznaczyli w tym celu jako swoich pełnomocników:

PREZYDENT REPUBLIKI FEDERALNEJ NIEMIEC:

Dr Konrad ADENAUER, Kanclerz i Minister Spraw Zagranicznych;

JEGO KRÓLEWSKA WYSOKOŚĆ KSIĄŻĘ REGENT BELGII:

Pan Paul van ZEELAND, Minister Spraw Zagranicznych,

Pan Joseph MEURICE, Minister Handlu Zagranicznego;

PREZYDENT REPUBLIKI FRANCUSKIEJ:

Pan Robert SCHUMAN, Minister Spraw Zagranicznych;

PREZYDENT REPUBLIKI WŁOSKIEJ:

Pan Carlo SFORZA, Minister Spraw Zagranicznych;

JEJ KRÓLEWSKA WYSOKOŚĆ WIELKA KSIĘŻNA LUKSEMBURGA:

Pan Joseph BECH, Minister Spraw Zagranicznych;

JEJ KRÓLEWSKA MOŚĆ KRÓLOWA HOLANDII:

Pan D.U. STIKKER, Minister Spraw Zagranicznych,

Pan J.R.M. van den BRINK, Minister Spraw Gospodarczych;

Którzy wymieniwszy swoje pełnomocnictwa, uznane za wystawione we właściwej i należytej formie, zgodzili się na następujące postanowienia:

TYTUŁ 1

EUROPEJSKA WSPÓLNOTA WĘGLA I STALI

Artykuł 1

Wysokie Umawiające się Strony zawierając niniejszy Traktat powołują Europejską Wspólnotę Węgla i Stali opartą o wspólny rynek, wspólne cele i wspólne instytucje.

Artykuł 2

Celem Europejskiej Wspólnoty Węgla i Stali jest, zgodnie z kierunkiem rozwoju całokształtu gospodarki Państw Członkowskich, przyczynienie się do rozwoju gospodarczego, zwiększenia zatrudnienia i podnoszenia stopy życiowej w tych Państwach przez utworzenie wspólnego rynku na zasadach określonych w artykule 4.

Wspólnota powinna stale tworzyć warunki, które zapewniałyby najbardziej racjonalny podział produktów na najwyższym poziomie produktywności, nie naruszając jednak ciągłości zatrudnienia i unikając zasadniczych i trwałych zakłóceń w gospodarce Państw Członkowskich.

Artykuł 3

Organy Wspólnoty powinny w ramach swoich kompetencji i we wspólnym interesie:

- a) Zapewniać wspólnemu rynkowi regularnie dostawy, biorąc przy tym pod uwagę potrzeby państw trzecich;
- b) Zapewniać wszystkim nabywcom ze wspólnego rynku znajdującym się w podobnych warunkach jednakowy dostęp do źródeł produkcji;
- c) Zapewniać ustalenie najnowszych cen w taki sposób, aby nie pociągało ono za sobą żadnego wyrównawczego podnoszenia cen w tych samych przedsiębiorstwach przy innych działaniach ani podnoszenia wszystkich cen w innym okresie, umożliwiając jednak niezbędną amortyzację i stwarzając normalne możliwości oprocentowania zainwestowanego kapitału;
- d) Zapewniać zachowanie warunków zachęcających przedsiębiorstwa do rozwijania i doskonalenia ich zdolności produkcyjnej oraz popierać politykę racjonalnego korzystania z zasobów naturalnych i unikania ich nadmiernej eksploatacji;
- e) Popierać poprawę warunków życia i pracy siły roboczej, zmierzającą do ich zrównania na wyższym poziomie we wszystkich gałęziach produkcji znajdujących się pod kontrolą Wspólnoty;
- f) Popierać rozwój wymiany międzynarodowej i zapewniać poszanowanie słuszných limitów cen na rynkach zewnętrznych;
- g) Popierać stały rozwój i modernizację produkcji, jak również podnoszenie jakości w sposób, który uniemożliwiłby jakąkolwiek ochronę przed przemysłami konkurującymi, nie usprawiedliwioną przez akcję bezprawną prowadzoną przez nie lub na ich korzyść.

Artykuł 4

Wymienione poniżej uznaje się za niezgodne ze wspólnym rynkiem węgla i stali i w konsekwencji za zniesione i zakazane w granicach Wspólnoty, jak przewidziano w niniejszym Traktacie:

- a) opłaty przywzowowe i wywzowowe lub podatki mające to samo znaczenie, jak również ograniczenia ilościowe obrotu węglem i stalą;
- b) przepisy lub praktyki dyskryminujące niektórych producentów, nabywców lub konsumentów, w szczególności pod względem cen, warunków dostaw, taryf przewozowych, jak również środki i praktyki utrudniające nabywcy swobodny wybór dostawcy;
- c) subwencje lub pomoc udzielane przez państwo lub też różnicowanie obciążeń nakładanych przez nie, niezależnie od ich postaci;
- d) praktyki restrykcyjne dotyczące podziału lub eksploatacji rynków.

Artykuł 5

Wspólnota wykonuje swoje zadania na warunkach przewidzianych w niniejszym Traktacie, podejmując działania o ściśle ograniczonym zakresie.

W tym celu Wspólnota:

- ułatwia działalność zainteresowanym, zbierając informacje, organizując narady i określając główne cele;
- oddaje przedsiębiorstwom do dyspozycji środki finansowe i bierze udział w ponoszeniu kosztów ich adaptacji;
- zapewnia ustanowienie, zachowanie i poszanowanie normalnych warunków konkurencji, podejmując akcję bezpośrednio w zakresie produkcji i funkcjonowania rynku tylko w przypadkach, kiedy wymagają tego okoliczności;
- ogłasza motywy swojej działalności i podejmuje kroki niezbędne do tego, by zapewnić poszanowanie postanowień niniejszego Traktatu.

Instytucje Wspólnoty wykonują swoje czynności przy pomocy możliwie jak najmniejszego aparatu administracyjnego, w ścisłym współdziałaniu z zainteresowanymi.

Artykuł 6

Wspólnota posiada osobowość prawną.

W stosunkach międzynarodowych Wspólnota posiada zdolność do czynności prawnych niezbędną dla wykonywania jej funkcji i osiągnięcia jej celów.

W każdym z Państw Członkowskich Wspólnota posiada zdolność do czynności prawnych równą najszerzej przyznanej zdolności osobom prawnym danego kraju; może ona mianowicie nabywać oraz zbywać majątek nieruchomy i ruchomy, jak również występować w sądzie w charakterze powoda i pozwanego.

Wspólnota jest reprezentowana przez jej instytucje, każda w ramach swoich uprawnień.

TYTUŁ II
INSTYTUCJE WSPÓLNOTY

*Artykuł 7**

Instytucjami Wspólnoty to:

- WYSOKA WŁADZA (zwana dalej „Komisją”);
- ZGROMADZENIE OGÓLNE (zwane dalej „Parlamentem Europejskim”);
- SPECJALNA RADA MINISTRÓW (zwana dalej „Radą”);
- TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI;
- TRYBUNAŁ OBRACHUNKOWY.

Komisję wspomaga Komitet Konsultacyjny.

ROZDZIAŁ 1.

KOMISJA

Artykuł 8

Komisja jest obowiązana zapewnić realizację wymienionych w niniejszym Traktacie celów, w warunkach w nim przewidzianych.

*Artykuł 9**

1. W skład Komisji wchodzi 20 członków wybieranych na podstawie ich ogólnej kompetencji, których niezależność jest poza wszelką wątpliwością.**

Liczba członków Komisji może zostać zmieniona przez Radę, działając jednomyślnie.

Członkami Komisji mogą zostać wyłącznie obywatele Państw Członkowskich.

W skład Komisji musi wchodzić przynajmniej po jednym obywatelu z każdego Państwa Członkowskiego, jednak w jej skład nie może wchodzić więcej niż dwóch członków posiadających obywatelstwo tego samego Państwa.

2. Członkowie Komisji, w ogólnym interesie Wspólnoty, są całkowicie niezależni w wykonywaniu swoich obowiązków.

Podczas wykonywania tych obowiązków nie starają się o instrukcje i nie otrzymują instrukcji od żadnego rządu lub organu. Nie wykonują żadnych czynności niezgodnych z ich obowiązkami. Wszystkie Państwa Członkowskie obowiązują się przestrzegać tę zasadę i nie starają się wpływać na członków Komisji podczas wykonywania ich zadań.

Członkowie Komisji nie mogą, w trakcie swojej kadencji, podejmować żadnej innej działalności zawodowej płatnej lub niepłatnej. Obejmując swoje obowiązki, uroczą się zobowiązują się, że zarówno w trakcie, jak i po upływie kadencji będą przestrzegać wynikające z nich zobowiązania, a zwłaszcza obowiązek uczciwego i rozważnego przyjmowania, po upływie kadencji, określonych funkcji i korzyści. W przypadku złamania tych zobowiązań, Trybunał Sprawiedliwości, na wniosek

---

* Jak zmieniono artykułem H(1) TUE.

* Jak dołączono artykułem H(2) TUE

** Pierwszy podpunkt zmieniony artykułem 16 AA A/FIN/SWE w wersji wynikającej z artykułu 9 AD AA A/FIN/SWE.

Rady lub Komisji, orzeka, zależnie od okoliczności, o dymisji odnośnego członka, zgodnie z Artykułem 12a, lub pozbawieniu go prawa do emerytury lub innych podobnych korzyści.

*Artykuł 10**

1. Członkowie Komisji są mianowani na okres pięciu lat, zgodnie z procedurą określoną w ustępie 2, z zastrzeżeniem Artykułu 24, jeśli istnieje taka potrzeba.

Ich mandat jest odnawialny.

2. Rządy Państw Członkowskich wyznaczają za wspólną zgodą, po porozumieniu się z Parlamentem Europejskim, osobę, którą zamierzają mianować Przewodniczącym Komisji.

Rządy Państw Członkowskich, po porozumieniu z kandydatem na Przewodniczącego, wyznaczają pozostałe osoby, które zamierzają mianować członkami Komisji.

Przewodniczący i pozostali członkowie Komisji wyznaczeni w ten sposób podlegają jako ciało zatwierdzeniu przez Parlament Europejski. Po zatwierdzeniu przez Parlament Europejski, Przewodniczący i pozostali członkowie Komisji są mianowani za wspólną zgodą rządów Państw Członkowskich.

3. Ustępy 1 i 2 stosują się po raz pierwszy do Przewodniczącego i pozostałych członków Komisji, rozpoczynających kadencję 7 stycznia 1995 r. Przewodniczący i pozostali członkowie Komisji, rozpoczynający kadencję 7 stycznia 1993 r., są mianowani za wspólną zgodą rządów Państw Członkowskich. Ich kadencja upływa 6 stycznia 1995 r.

Artykuł 11

Komisja może spośród swoich członków mianować Wiceprzewodniczącego lub dwóch Wiceprzewodniczących.

Artykuł 12

Oprócz zwykłego zastąpienia lub śmierci, członek Komisji kończy pełnienie swoich obowiązków z chwilą rezygnacji lub dymisji.

Powstałe w ten sposób wolne stanowisko jest obsadzane na pozostały okres kadencji członka przez nowego członka, mianowanego za wspólną zgodą rządów Państw Członkowskich. Rada, działając jednomyślnie, może zdecydować, o tym że takie wolne stanowisko nie musi być obsadzone.

W przypadku rezygnacji, dymisji lub śmierci, Przewodniczący jest zastępowany na pozostały okres jego kadencji. Przy zastępowaniu Przewodniczącego stosuje się procedurę określoną w artykule 10 ustęp 2.

Z wyjątkiem przypadków dymisji zgodnie z Artykułem 12a, członkowie Komisji pełnią swoje funkcje do chwili zastąpienia.

*Artykuł 12a**

---

* Jak dołączono artykułem H(2) TUE.

* Jak dołączono artykułem H(2) TUE.

Jeżeli któryś z członków Komisji nie spełnia już warunków koniecznych do pełnienia swoich obowiązków lub jest winny poważnego uchybienia, Trybunał Sprawiedliwości, na wniosek Rady lub Komisji, może orzec jego dymisję.

*Artykuł 13**

Komisja działa większością liczby członków, przewidzianą w artykule 9. Posiedzenie Komisji jest ważne tylko wtedy, gdy jest obecna liczba członków określona w jej regulaminie wewnętrznym.

Artykuł 14

W celu wykonania zadań powierzonych Komisji przez niniejszy Traktat, Komisja zgodnie z postanowieniami niniejszego Traktatu podejmuje decyzje, sporządza zalecenia lub dostarcza opinie.

Decyzje są obowiązujące w całości.

Zalecenia obowiązują, jeżeli chodzi o cele, które wyznaczają, lecz osobom, do których są one kierowane, jednak pozostawiają się wybór odpowiednich metod służących osiągnięciu tych celów, do których zalecenia są skierowane.

Opinie nie są wiążące.

Gdy Komisja jest uprawniona do powzięcia decyzji, może ograniczyć się do sformułowania zalecenia.

Artykuł 15

Decyzje, zalecenia i opinie Komisji zawierają powody na których są oparte i odnoszą się do dowolnej opinii, które musiały być otrzymane.

W przypadku kiedy decyzje i zalecenia o charakterze indywidualnym nabierają mocy z chwilą zawiadomienia strony zainteresowanej.

W innych przypadkach wchodzi w życie z chwilą ich ogłoszenia.

Warunki wykonywania postanowień niniejszego Artykułu określa Komisja.

*Artykuł 16**

Komisja dokonuje wszelkich ustaleń administracyjnych koniecznych dla funkcjonowania jej służb.

Może powołać komitety badawcze, w tym także komitet badań gospodarczych.

Rada i Komisja konsultują się wzajemnie i wspólnie ustalają metody współpracy.

Komisja ustala swój regulamin wewnętrzny, aby zapewnić działanie własne i działanie swoich służb zgodnie z postanowieniami niniejszego Traktatu. Zapewnia opublikowanie tego regulaminu.

*Artykuł 17***

Komisja publikuje co roku, nie później niż miesiąc przed otwarciem sesji Parlamentu Europejskiego, ogólne sprawozdanie o działalności Wspólnoty.

Artykuł 18

---

* Jak dołączono artykułem H(2) TUE.

* Jak zmieniono artykułem H(3) TUE.

** Artykuł dołączony artykułem H(4) TUE.

Powołuje się Komitet Doradczy przy Komisji. Liczy on co najmniej osiemdziesięciu czterech członków i co najwyżej stu ośmiu, obejmując jednakową liczbą producentów, pracowników oraz konsumentów i agentów handlowych.*

Członkowie Komitetu Doradczego są mianowani przez Radę.

Rada, działając większością kwalifikowaną, określa wszelkie płatności należne zamiast wynagrodzenia.**

Artykuł 19

Komisja może zasięgać opinii Komitetu Doradczego w każdym przypadku, w którym uzna to za właściwe. Komisja obowiązana jest to uczynić, gdy zasięgnięcia opinii wymaga postanowienie niniejszego Traktatu.

Komisja przedstawia Komitetowi Doradczemu zestawienie celów ogólnych i programów sporządzone zgodnie z postanowieniami Artykułu 46 i informuje na bieżąco Komitet o kierunkach swojej działalności, prowadzonej zgodnie z postanowieniami Artykułów 54, 65 i 66.

Jeśli Komisja uzna to za konieczne, wyznacza Komitetowi Doradczemu termin przedstawienia przezeń opinii nie krótszy niż dziesięć dni od daty zawiadomienia skierowanego do przewodniczącego Komitetu.

Komitet Doradczy zwołuje jego przewodniczący na żądanie Komisji, bądź większości jego członków, w celu przedyskutowania określonej sprawy.

Sprawozdanie z posiedzeń Komitetu przekazuje się Komisji i Radzie jednocześnie z opiniami.

ROZDZIAŁ II.

PARLAMENT EUROPEJSKI

Artykuł 20

Parlament Europejski składający się z przedstawicieli narodów państw zrzeszonych we Wspólnocie posiada kompetencje kontrolne nadane mu przez niniejszy Traktat.

*Artykuł 20a**

Parlament Europejski, działając większością swoich członków, może występować do Komisji z wnioskiem o zgłaszanie wszelkich stosownych propozycji w sprawach, w których uznaje, że dla wprowadzenia w życie niniejszego Traktatu wymagany jest akt Wspólnoty.

*Artykuł 20b**

Podczas wykonywania swoich obowiązków, Parlament Europejski, na wniosek jednej czwartej swoich członków, może ustanowić Tymczasowy Komitet Dochodzeniowy do badania, bez naruszenia uprawnień nadanych niniejszym Traktatem innym instytucjom lub organom, domniemanych wykroczeń lub niewłaściwego funkcjonowania przy wprowadzaniu prawa Wspólnoty, z wyjątkiem domniemanych faktów rozpatrywanych przed sądem lub kiedy sprawa podlega jeszcze postępowaniu sądowemu.

Tymczasowy Komitet Dochodzeniowy przestaje istnieć po złożeniu swojego sprawozdania.

---

* Pierwszy punkt zmieniony artykułem 25 AA A/FIN/SWE w wersji wynikającej z artykułu 16 AD AA A/FIN/SWE.

** Trzeci punkt dodany artykułem H(5) TUE.

* Jak dołączono artykułem H(6) TUE.

* Jak dołączono artykułem H(2) TUE.

Szczegółowe przepisy regulujące wykonywanie prawa kontroli są ustalane za wspólną zgodą Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji.

*Artykuł 20c**

Wszyscy obywatele Unii i wszystkie osoby fizyczne lub prawne zamieszkałe lub posiadające swoją siedzibę statutową zarejestrowaną w Państwie Członkowskim, mają prawo zgłaszania, pojedynczo lub razem z innymi obywatelami lub osobami, petycji do Parlamentu Europejskiego w sprawie wchodzącej w zakres działalności Wspólnoty i dotyczącej ich bezpośrednio.

*Artykuł 20d**

1. Parlament Europejski mianuje Rzecznika Praw Obywatelskich wyposażonego w prawo przyjmowania skarg od wszystkich obywateli Unii lub osób fizycznych i prawnych mieszkających lub posiadających swoją siedzibę statutową w Państwie Członkowskim, które dotyczą przypadków złego zarządzania podczas działań instytucji lub organów Wspólnoty, z wyjątkiem Trybunału Sprawiedliwości i Sądu Pierwszej Instancji działających w swojej roli sędziowskiej.

Zgodnie ze swoimi obowiązkami, Rzecznik Praw Obywatelskich przeprowadza kontrole, która uważa za uzasadnione, z własnej inicjatywy lub na podstawie skarg przedstawionych mu bezpośrednio lub poprzez deputowanego do Parlamentu Europejskiego, z wyjątkiem przypadków, gdy domniemane fakty są lub były przedmiotem postępowania sądowego. Jeżeli Rzecznik Praw Obywatelskich stwierdza przypadek złego zarządzania, przedstawia sprawę odnośnej instytucji, która w ciągu trzech miesięcy informuje go o swoim stanowisku. Następnie Rzecznik Praw Obywatelskich przedstawia sprawozdanie Parlamentowi Europejskiemu i odnośnej instytucji. Osoba zgłaszająca skargę jest informowana o wyniku powyższego dochodzenia.

Rzecznik Praw Obywatelskich przedstawia Parlamentowi Europejskiemu roczne sprawozdanie o wynikach swojej kontroli.

2. Rzecznik Praw Obywatelskich jest mianowany po każdych wyborach do Parlamentu Europejskiego, na okres jego kadencji. Rzecznik może być minowany ponownie.

Rzecznik Praw Obywatelskich może zostać odwołany przez Trybunał Sprawiedliwości na wniosek Parlamentu Europejskiego, jeżeli nie spełnia już warunków koniecznych dla wykonywania swoich obowiązków lub jeżeli jest winien poważnego uchybienia.

3. Rzecznik Praw Obywatelskich jest całkowicie niezależny w wykonywaniu swoich obowiązków. Wykonując te obowiązki, nie stara się o instrukcje i nie otrzymuje instrukcji od nikogo. Rzecznik Praw Obywatelskich nie może, w trakcie swojej kadencji, podejmować żadnej innej działalności zawodowej, płatnej lub niepłatnej.

4. Parlament Europejski, po uzyskaniu opinii Komisji oraz za zgodą Rady, działającej większością kwalifikowaną, ustala przepisy i ogólne zasady regulujące wykonywanie obowiązków Rzecznika Praw Obywatelskich.

Artykuł 21

(Punkty 1 i 2 utraciły ważność dnia 17 lipca 1979 roku zgodnie z artykułem 14 Aktu dotyczącego wyboru przedstawicieli Parlamentu Europejskiego)

[Patrz artykuł 1 tego Aktu, który brzmi jak następuje:

1. Przedstawiciele w Parlamencie Europejskim ludności państw złączonych we Wspólnocie są

---

* Jak dołączono artykułem H(2) TUE.

* Jak dołączono artykułem H(2) TUE.

wybierani w powszechnych wyborach bezpośrednich]

[Patrz artykuł 2 tego Aktu, który brzmi jak następuje:

2. Liczba przedstawicieli wybranych w każdym państwie członkowskim jest następująca:

Belgia	25
Dania	16
Niemcy	99
Grecja	25
Hiszpania	64
Francja	87
Irlandia	15
Włochy	87
Luksemburg	6
Holandia	31
Austria	21
Portugalia	25
Finlandia	16
Szwecja	22
Wielka Brytania	87] [*]

3. Parlament Europejski przygotowuje propozycje powszechnych bezpośrednich wyborów według jednakowej procedury we wszystkich Państwach Członkowskich.^{**}

Rada, działając jednomyślnie po uzyskaniu zgody Parlamentu Europejskiego, działającego większością swoich członków, ustala odpowiednie przepisy, które zaleca Państwom Członkowskim dostosowania zgodnie z ich odpowiednimi wymogami konstytucyjnymi.^{*}

Artykuł 22

Parlament Europejski odbywa coroczną sesję. Zbiera się on bez konieczności zwoływania w drugi wtorek marca.^{** ***}

Parlament Europejski zbiera się na sesję nadzwyczajną na żądanie Rady dla wydania opinii w sprawach, które mu ona przedłoży.

Może on również zebrać się na sesję nadzwyczajną na żądanie większości swych członków lub na żądanie Komisji.

Artykuł 23

Parlament Europejski wyznacza spośród swych członków Przewodniczącego i Prezydium.

Członkowie Komisji mogą być obecni na wszystkich posiedzeniach. Parlament Europejski wysłuchuje Przewodniczącego Komisji lub wyznaczonych przez Komisję członków, na ich żądanie.

Komisja odpowiada ustnie lub pisemnie na pytania postawione jej przez Parlament Europejski lub

---

^{*} Liczba przedstawicieli ustalona w artykule 11 AA A/FIN/SWE w wersji wynikającej z artykułu 5 AD AA A/FIN/SWE.

^{**} Patrz także artykuł 7pkt.1 i 2 Aktu dotyczącego wyboru przedstawicieli Parlamentu Europejskiego.

^{*} Punkt 3 zmieniony artykułem H(7) TUE.

^{**} Pierwszy punkt zmieniony artykułem 27pkt.1 Traktatu Połączenia.

^{***} Uwzględniając drugie zdanie tego punktu, patrz także artykuł 10pkt.3 dotyczący wyboru przedstawicieli Parlamentu Europejskiego.

jego członków.

Członkowie Rady mogą być obecni na wszystkich posiedzeniach; Parlament Europejski wysłuchuje ich na ich żądanie.

*Artykuł 24**

Parlament Europejski omawia na sesji otwartej ogólne sprawozdanie dostarczone mu przez Komisję.

Jeśli przedłożono mu wniosek o wotum nieufności dla Komisji, Parlament Europejski wypowiada się o nim najwcześniej na trzy dni po dacie jego przedłożenia jedynie w głosowaniu jawnym.

Jeżeli wniosek o wotum nieufności zostaje uchwalony większością dwóch trzecich oddanych głosów, reprezentujących większość członków Parlamentu Europejskiego, wszyscy członkowie Komisji podają się do dymisji. Kontynuują oni bieżące prace do chwili zastąpienia, zgodnie z Artykułem 10. W takim przypadku, kadencja członków Komisji mianowanych na ich miejsce wygasa z dniem, w którym wygasłaby kadencja Komisji ustępującej w całości.

Artykuł 25

Parlament Europejski uchwała swój regulamin wewnętrzny większością głosów jego członków. Sprawozdania z obrad Parlamentu Europejskiego publikuje się w sposób przewidziany w wymienionym regulaminie.

ROZDZIAŁ III.

RADA

Artykuł 26

Rada wykonuje swoje funkcje w przypadkach przewidzianych i w sposób wskazany w niniejszym Traktacie, w szczególności w celu harmonizowania działalności Komisji oraz rządów odpowiedzialnych za ogólną politykę ekonomiczną swoich krajów.

W tym celu Rada i Komisja dokonują wymiany informacji i odbywają narady.

Rada może żądać od Komisji rozpatrywania wszystkich propozycji i środków, które uważa za właściwe lub niezbędne dla realizacji wspólnych celów.

*Artykuł 27**

W skład Rady wchodzi przedstawiciele wszystkich Państw Członkowskim szczebla ministerialnego, upoważnieni do zaciągania zobowiązań w imieniu rządu tego Państwa Członkowskiego.

Urząd Przewodniczącego piastują kolejno wszystkie Państwa Członkowskie Rady, przez okres sześciu miesięcy; kolejność sprawowania urzędu jest ustalana przez Radę działającą jednomyślnie.**

*Artykuł 27a**

---

* Jak zmieniono artykułem H(8) TUE.

* Jak dołączono artykułem H(9) TUE.

** Drugi punkt zmieniony artykułem 12 AA A/FIN/SWE. Patrz także Decyzja Rady z 1 stycznia 1995 roku określająca porządek według którego urząd Przewodniczącego Rady jest sprawowany (Patrz Tom I, str. 865).

* Jak dołączono artykułem H(9) TUE.

Rada jest zwoływana przez Przewodniczącego z jego inicjatywy lub na wniosek jednego z jej członków lub Komisji.

*Artykuł 28***

Jeżeli Komisja zasięga opinii Rady, może ona rozpatrzyć zagadnienie nie głosując. Sprawozdania z obrad przekazuje się Komisji.

W przypadku, w którym Traktat niniejszy wymaga zgody Rady, uważa się, że Rada wyraziła zgodę, jeżeli wniosek złożony przez Komisję otrzymał poparcie:

- bezwzględnej większości przedstawicieli Państw Członkowskich włącznie z głosem przedstawicieli dwóch państw produkujących co najmniej, wartościowo, 1/10 ogólnej produkcji węgla i stali Wspólnoty;

- lub w przypadku równości głosów, jeżeli Komisja podtrzymuje swój wniosek po powtórnym rozpatrzeniu go – przedstawicieli trzech Państw Członkowskich, z których każde produkuje co najmniej, wartościowo, 1/10 ogólnej produkcji węgla i stali Wspólnoty.

W przypadku, kiedy niniejszy Traktat wymaga jednomyślnej decyzji lub jednomyślnej zgody Rady, decyzję lub zgodę uważa się za podjętą lub wyrażoną, o ile uzyskała ona poparcie wszystkich członków Rady. Przy stosowaniu postanowień Artykułów 21, 32, 32a, 45b i 78h niniejszego Traktatu i Artykułów 16, 20 ustęp 3, 28 ustęp 5 i art. 44 Protokołu w sprawie Statutu Trybunału Sprawiedliwości nie stoi na przeszkodzie w podjęciu uchwały Rady wstrzymanie się od głosu obecnych przedstawicieli lub ich zastępców.

Decyzje Rady, inne niż te, które wymagają większości kwalifikowanej lub jednomyślności, podejmuje się większością członków Rady; za większość uważa się bezwzględną większość przedstawicieli Państw Członkowskich, włącznie z głosami przedstawicieli dwóch Państw Członkowskich, które produkują co najmniej, wartościowo, 1/10 ogólnej produkcji węgla i stali Wspólnoty. Przy stosowaniu postanowień Artykułów 45b, 78 i 78b niniejszego Traktatu, według których wymagana jest kwalifikowana większość, poszczególnym członkom Rady przysługuje następująca liczba głosów:

Austria	4
Belgia	5
Dania	3
Finlandia	3
Francja	10
Grecja	5
Hiszpania	8
Holandia	5
Irlandia	3
Luksemburg	2
Niemcy	10
Portugalia	5
Szwecja	4
Wlk. Brytania	10
Włochy	10

Uchwały uważa się za podjęte, jeżeli zostały oddane 62 głosy „za”, które obejmują zgodę przynajmniej dziesięciu członków.

Każdy członek Rady może reprezentować w głosowaniu tylko jednego innego członka.

Rada komunikuje się z Państwami Członkowskimi za pośrednictwem swojego Przewodniczącego.

** Jak zmieniono artykułem 13 AA A/FIN/SWE w wersji wynikającej z artykułu 6 AD AA A/FIN/SWE.

Uchwały Rady publikuje się w sposób przez nią określony.

*Artykuł 29**

Rada, działając większością kwalifikowaną, ustala uposażenia, dodatki i emerytury Przewodniczącego i członków Komisji oraz Przewodniczącego, sędziów, rzeczników generalnych i Sekretarza Trybunału Sprawiedliwości. Ustala także, działając większością kwalifikowaną, wszelkie należności płatne zamiast wynagrodzenia.

*Artykuł 30**

1. Komitet składający się ze stałych przedstawicieli Państw Członkowskich odpowiada za przygotowania prac Rady i wykonywanie zadań przydzielonych mu przez Radę.
2. Radę wspomaga Sekretariat Generalny, kierowany przez Sekretarza Generalnego. Sekretarza Generalnego mianuje Rada, działając jednomyślnie. Rada określa organizację Sekretariatu Generalnego.
3. Rada przyjmuje swoje Przepisy Proceduralne.

ROZDZIAŁ IV.

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Artykuł 31

Trybunał Sprawiedliwości zapewnia poszanowanie prawa przy interpretowaniu i stosowaniu niniejszego Traktatu oraz przepisów wykonawczych.

*Artykuł 32**

W skład Trybunału Sprawiedliwości wchodzi 15 sędziów.**

Trybunał Sprawiedliwości obraduje na sesji plenarnej. Jednakże może on tworzyć izby, składające się z trzech, pięciu lub siedmiu sędziów, dla prowadzenia określonych dochodzeń przygotowawczych lub w celu orzekania w określonych sprawach, zgodnie z zasadami określonymi dla tych celów.***

Trybunał Sprawiedliwości obraduje na sesji plenarnej na wniosek Państwa Członkowskiego lub instytucji Wspólnoty, które są stroną w postępowaniu.

Jeżeli Trybunał Sprawiedliwości wystąpi z takim wnioskiem, Rada, działając jednomyślnie, może zwiększyć liczbę sędziów i wnieść konieczne poprawki do drugiego i trzeciego akapitu niniejszego Artykułu i do drugiego akapitu Artykułu 32b.

*Artykuł 32a**

Trybunał Sprawiedliwości ma do pomocy ośmiu rzeczników generalnych. Jednakże, dziewiąty

---

* Jak dołączono artykułem H(10) TUE.

* Jak dołączono artykułem H(10) TUE.

* Jak zmieniono artykułem H(11) TUE.

** Pierwszy punkt zmieniony artykułem 17 AA A/FIN/SWE w wersji wynikającej z artykułu 10 AD AA A/FIN/SWE.

*** Drugi punkt zmieniony artykułem 18 AA A/FIN/SWE.

* Jak zmieniono artykułem 4 pkt.2a Konwencji dotyczącej Wspólnych Instytucji.

rzecznik generalny jest powołany na okres od daty przystąpienia do 6 października 2000.**

Obowiązkiem Rzecznika Generalnego działającego w sposób całkowicie bezstronny i niezależny, przedstawienie publicznie umotywowanych opinii dotyczących spraw rozpatrywanych przez Trybunał Sprawiedliwości, w celu wspierania Trybunału przy wykonywaniu zadań określonych w postanowieniach Artykułu 31.

Na wniosek Trybunału Sprawiedliwości Rada może jednomyślnie zdecydować o zwiększeniu liczby rzeczników generalnych i wprowadzić konieczne zmiany do trzeciego akapitu Artykułu 32b.

*Artykuł 32b**

Sędziowie i rzecznicy generalni są powoływani spośród osób, które dają gwarancje niezależności, spełniają w swym państwie warunki wymagane dla powołania na najwyższe stanowiska w sądownictwie lub są specjalistami o najwyższym autorytecie w zakresie prawa; będą oni powoływani przez rządy Państw Członkowskich, na mocy wzajemnego porozumienia, na sześć lat.

Co trzy lata następuje częściowa wymiana sędziów. Obejmuje ona na zmianę ośmiu i siedmiu sędziów⁺⁺⁺

Co trzy lata skład rzeczników generalnych ulega częściowemu odnowieniu. Obejmuje ono każdorazowo czterech rzeczników.*

Dopuszcza się ponowny wybór ustępujących sędziów i rzeczników generalnych.

Sędziowie wybierają spośród siebie Przewodniczącego Trybunału na trzy lata. Dopuszczalny jest ponowny wybór.

*Artykuł 32c***

Trybunał Sprawiedliwości mianuje swego sekretarza i określa jego status.

*Artykuł 32d****

1. Przy Trybunale Sprawiedliwości ustanawia się Sąd Pierwszej Instancji, właściwy dla rozpatrywania i orzekania w pierwszej instancji w niektórych rodzajach spraw określonych zgodnie z zasadami ustalonymi w ustępie 2, z możliwością odwołania się wyłącznie w kwestiach prawnych i na zasadach określonych w Statucie do Trybunału Sprawiedliwości. Do kompetencji Sądu Pierwszej Instancji nie należy rozpatrywanie i orzekanie w sprawach wniesionych o orzeczenie wstępne, zgodnie z Artykułem 41.

2. Na wniosek Trybunału Sprawiedliwości i po porozumieniu z Parlamentem Europejskim i Komisją, Rada, działając jednomyślnie, określa rodzaje spraw wymienione w ustępie 1 i skład Sądu Pierwszej Instancji oraz przyjmuje konieczne zmiany i postanowienia dodatkowe do Statutu Trybunału Sprawiedliwości. O ile Rada nie zadecyduje inaczej, postanowienia niniejszego Traktatu dotyczące Trybunału Sprawiedliwości, a zwłaszcza postanowienia Protokołu w sprawie Statutu Trybunału Sprawiedliwości, stosują się do Sądu Pierwszej Instancji.

3. Członkowie tego Sądu wybierani są spośród osób o niepodważalnej niezależności, spełniających wymagania konieczne do objęcia urzędu sędziowskiego; są oni mianowani za wspólną zgodą rządów Państw Członkowskich na okres sześciu lat. Skład jest częściowo odnawiany co trzy lata. Członkowie ustępujący mogą zostać mianowani ponownie.

4. Sąd Pierwszej Instancji ustala swój regulamin wewnętrzny w porozumieniu z Trybunałem

---

** Pierwszy punkt zmieniony artykułem 17 AA A/FIN/SWE w wersji wynikającej z artykułu 10 AD AA A/FIN/SWE.

* Jak zmieniono artykułem 4 pkt.2a Konwencji dotyczącej Wspólnych Instytucji.

⁺⁺⁺ Drugi punkt zmieniony artykułem 21 AA A/FIN/SWE w wersji z Artykułu 12 AD A/FIN/SWE

* Trzeci punkt zmieniony artykułem 21 AA A/FIN/SWE w wersji z Artykułu 12 AD A/FIN/SWE

** Zgodnie z uzupełnieniem z artykułu 4(2)(a) Konwencji o Wspólnych Instytucjach

*** Zgodnie z zmianami z artykułu H(12) TUE

Sprawiedliwości. Regulamin ten wymaga jednomyślnego zatwierdzenia Rady.

*Artykuł 33**

Trybunał Sprawiedliwości jest właściwy w postępowaniu wszczętym przez Państwo Członkowskie lub Radę o unieważnienie decyzji lub zaleceń Komisji z powodu niekompetencji, naruszenia istotnych wymogów proceduralnych, naruszenia postanowień niniejszego Traktatu lub jakiegokolwiek przepisu dotyczącego jego stosowania lub nadużycia uprawnień. Trybunał Sprawiedliwości nie może jednak dokonywać oceny sytuacji wynikającej z faktów lub okoliczności natury gospodarczej, w świetle których Komisja podjęła decyzje lub wydała zalecenia z wyjątkiem przypadków w których Komisja rzekomo nadużywała uprawnień lub otwarcie nie stosowała się do postanowień niniejszego Traktatu lub wszelkich przepisów prawnych dotyczących jego stosowania.

Przedsiębiorstwa lub zrzeczenia wymienione w artykule 48 mogą na tych samych zasadach wszczynać postępowanie przeciwko decyzjom lub zaleceniom o charakterze indywidualnym ich dotyczącym lub przeciwko ogólnym decyzjom lub zaleceniom, w których w ich opinii, nadużyto uprawnień w sposób ich dotyczący.

Postępowania przewidziane w pierwszych dwóch akapitach niniejszego Artykułu wszczyna się w ciągu jednego miesiąca od chwili zawiadomienia o decyzji lub zaleceniu, lub od chwili opublikowania ich, zależnie od przypadku.

Trybunał Sprawiedliwości jest właściwy na tych samych zasadach w postępowaniach wniesionych przez Parlament Europejski dla ochrony swoich prerogatyw.

Artykuł 34

W razie anulowania aktu Trybunał Sprawiedliwości kieruje sprawę ponownie do Komisji, która zobowiązana jest przedsięwziąć środki niezbędne dla wykonania decyzji o anulowaniu. W przypadku szkody poniesionej bezpośrednio i specjalnie przez przedsiębiorstwo lub grupę przedsiębiorstw w wyniku decyzji lub zalecenia uznanych przez Trybunał za pociągające za sobą odpowiedzialność Wspólnoty wskutek ich wadliwości, Komisja obowiązana jest, korzystając z kompetencji przyznanych jej postanowieniami niniejszego Traktatu, podjąć odpowiednie kroki w celu zapewnienia sprawiedliwego naprawienia szkód spowodowanych bezpośrednio przez anulowaną decyzję lub zalecenie i w miarę potrzeby udzielić słusznego odszkodowania.

Jeżeli Komisja nie podejmie w odpowiednim czasie kroków niezbędnych dla wykonania decyzji o anulowaniu – można odwołać się do Trybunału o przyznanie odszkodowania.

Artykuł 35

W przypadku, kiedy Komisja będąc obowiązana na podstawie postanowienia niniejszego Traktatu lub przepisów wykonawczych do podjęcia decyzji lub uchwalenia zalecenia, nie wykona swojego obowiązku, mogą jej zwrócić na to uwagę, zależnie od okoliczności sprawy – Państwo Członkowskie, Rada, przedsiębiorstwa lub zrzeczenia.

Mogą one postąpić tak samo również wówczas, kiedy postanowienie niniejszego Traktatu lub przepisy wykonawcze upoważniają Komisję do podjęcia decyzji lub uchwalenia zalecenia, a Komisja nie czyni tego dopuszczając się w ten sposób nadużycia władzy.

Jeżeli w ciągu dwóch miesięcy Komisja nie podjęła żadnej decyzji ani nie uchwaliła żadnego zalecenia, można w ciągu jednego miesiąca odwołać się do Trybunału Sprawiedliwości od decyzji odmownej wynikającej bezpośrednio z wymienionej beczynności Komisji.

Artykuł 36

Przed zastosowaniem jednej z sankcji pieniężnych lub wyznaczeniem jednej z kar za zwłokę, przewidzianych w niniejszym Traktacie, Komisja powinna umożliwić zainteresowanemu przedstawienie swoich uwag.

Od sankcji pieniężnych i kar za zwłokę, wymierzonych na mocy postanowień niniejszego Traktatu,

---

* Zgodnie ze zmianami z artykułu H (13) TUE

można odwołać się do Trybunału Sprawiedliwości.

Na poparcie takiego odwołania odwołujący się mogą, w okolicznościach przewidzianych w akapicie pierwszym Artykułu 33 niniejszego Traktatu, powołać się na wadliwość decyzji i zaleceń, których pogwałcenie jest im zarzucane.

Artykuł 37

Gdy Państwo Członkowskie dochodzi do wniosku, że działanie lub zaniechanie działania przez Komisję powoduje w danym przypadku w jego gospodarce zasadnicze i trwałe zakłócenia, może zawiadomić o tym Komisję.

Komisja, po zasięgnięciu opinii Rady, stwierdza, czy taka sytuacja powstała i decyduje, jakie należy przedsięwziąć środki zgodne z postanowieniami niniejszego Traktatu, aby nie naruszając istotnych interesów Wspólnoty, położyć kres tej sytuacji.

Jeżeli do Trybunału Sprawiedliwości wniesiono na podstawie postanowienia niniejszego Artykułu odwołanie od tej decyzji albo od decyzji odmawiającej uznania, że wyżej wymieniona sytuacja istnieje, lub też od braku decyzji równoznacznego z decyzją odmowną, Trybunał Sprawiedliwości ocenia zasadność tej decyzji.

W przypadku jej anulowania Komisja postanawia, w ramach orzeczenia Trybunału Sprawiedliwości, jakie środki należy podjąć, aby został osiągnięty cel wymieniony w akapicie drugim niniejszego Artykułu.

Artykuł 38

Na żądanie jednego z Państw Członkowskich lub Komisji, Trybunał Sprawiedliwości może anulować uchwałę Parlamentu Europejskiego lub Rady.

Żądanie musi być zgłoszone w przeciągu miesiąca licząc od ogłoszeniu uchwały Parlamentu Europejskiego lub zawiadomienia Państw Członkowskich albo Komisji o uchwale Rady.

Odwołanie można wnieść powołując się wyłącznie na brak podstaw prawnych uchwały lub pogwałcenie istotnych reguł proceduralnych.

Artykuł 39

Odwołania wniesione do Trybunału Sprawiedliwości nie wstrzymują wykonania decyzji czy zalecenia.

Trybunał Sprawiedliwości może jednak, o ile uzna, że wymagają tego okoliczności, zarządzić zalecenie wykonania zaskarżonej decyzji czy zalecenia.

Trybunał Sprawiedliwości może również wydać wszelkie inne niezbędne zarządzenia tymczasowe.

Artykuł 40

Z zastrzeżeniem postanowień akapitu pierwszego Artykułu 34, Trybunał Sprawiedliwości może, na żądanie strony poszkodowanej, przyznać odszkodowanie pieniężne na koszt Wspólnoty w przypadku szkody spowodowanej przy wykonywaniu niniejszego Traktatu wskutek błędu lub zaniechania ze strony Wspólnoty.

Trybunał Sprawiedliwości może również przyznać odszkodowanie na koszt funkcjonariusza Wspólnoty w przypadku szkody spowodowanej przez błąd osobisty tego funkcjonariusza popełniony przy wykonywaniu jego funkcji. Osobista odpowiedzialność jej funkcjonariuszy podporządkowana jest postanowieniom określonym w Rozporządzeniu o personelu lub warunkach zatrudnienia do nich się odnoszący.

Jeżeli strona poszkodowana nie może otrzymać tego odszkodowania od danego funkcjonariusza, Trybunał Sprawiedliwości może przyznać odpowiednie odszkodowanie na koszt Wspólnoty.

Wszystkie kwestie sporne wynikłe pomiędzy Wspólnotą i osobami trzecimi, nie pozostające w związku z wykonywaniem postanowień niniejszego Traktatu i przepisów wykonawczych wnoszą się przed sądy odpowiednich krajów

Artykuł 41

W przypadku, gdy w sporze wniesiony przed sąd jednego z Państw Członkowskich zakwestionowano prawomocność uchwał Komisji i Rady, zagadnienie prawomocności tych uchwał może rozstrzygać wyłącznie Trybunał.

Artykuł 42

Trybunał Sprawiedliwości orzeka w sprawach poddanych jego kompetencji na mocy odpowiedniej klauzuli umieszczonej w umowie prawa publicznego lub prawa prywatnego zawartej przez Wspólnotę albo w jej imieniu.

Artykuł 43

Trybunał Sprawiedliwości orzeka we wszystkich innych przypadkach przewidzianych w postanowieniach uzupełniających niniejszy Traktat.

Może on również orzekać we wszystkich przypadkach związanych z celami niniejszego Traktatu, w których ustawodawstwo Państwa Członkowskiego przyznaje mu tę kompetencję.

Artykuł 44

Orzeczenia Trybunału Sprawiedliwości są wykonalne na terytoriach Państw Członkowskich na warunkach ustalonych poniżej, w artykule 92.

Artykuł 45

Statut Trybunału Sprawiedliwości został ustalony w Protokole załączonym do niniejszego Traktatu. Rada może, działając jednomyślnie na wniosek Trybunału Sprawiedliwości oraz po zasięgnięciu opinii Komisji i Parlamentu Europejskiego, wprowadzić poprawki do postanowień zawartych w Tytule III Statutu.

*ROZDZIAŁ V.***

TRYBUNAŁ OBRACHUNKOWY

Artykuł 45a

Trybunał Obrachunkowy kontroluje rachunki

Artykuł 45b

1. W skład Trybunału Obrachunkowego wchodzi 15 członków.*
2. Członkowie Trybunału Obrachunkowego wybierani są spośród osób, które w swoich krajach wchodzi lub wchodziły w skład organów kontroli zewnętrznej lub posiadają szczególne kwalifikacje do piastowania tego stanowiska. Ich niezależność nie może ulegać wątpliwości.
3. Członkowie Trybunału Obrachunkowego są mianowani na okres sześciu lat przez Radę działającą jednomyślnie po porozumieniu z Parlamentem Europejskim. Jednakże po dokonaniu pierwszych mianowań, czterej członkowie Trybunału Obrachunkowego, wybrani drogą losowania, otrzymują mandat jedynie na cztery lata. Członkowie Trybunału Obrachunkowego mogą zostać mianowani ponownie. Wybierają oni spośród swego grona Przewodniczącego Trybunału Obrachunkowego na okres trzech lat. Przewodniczący może zostać wybrany ponownie.
4. W ogólnym interesie Wspólnoty, członkowie Trybunału Obrachunkowego są całkowicie niezależni w wykonywaniu swoich obowiązków. Przy wykonywaniu swoich obowiązków nie starają się o instrukcje i nie otrzymują żadnych instrukcji od żadnego rządu lub organu. Nie wykonują żadnych czynności niezgodnych z ich obowiązkami.
5. Członkowie Trybunału Obrachunkowego nie mogą, w trakcie swojej kadencji, podejmować żadnej

---

** Rozdział 5 (Artykuły 45a do 45c - uprzednio artykuły 78e i 78f) zgodnie z Artykułem H (14) TUE.

* Punkt 1 zgodnie ze zmianami z artykułu 22 AA A/FIN/SWE w wersji z artykułu 13 AD AA A/FIN/SWE

innej działalności zawodowej, płatnej lub niepłatnej. Obejmując swoje obowiązki uroczyście zobowiązują się, że zarówno w trakcie, jak i po upływie kadencji będą przestrzegać wynikające z nich zobowiązania, zwłaszcza obowiązek uczciwego i rozsądnego przyjmowania, po upływie kadencji, określonych funkcji i korzyści.

6. Oprócz zwykłego zastąpienia lub śmierci, członek Trybunału przestaje pełnić swoje obowiązki z chwilą rezygnacji lub dymisji orzeczeniem Trybunału Sprawiedliwości, na podstawie ustępu 7.

Powstałe w ten sposób wolne stanowisko jest obsadzane na pozostały okres kadencji członka.

Z wyjątkiem przypadku dymisji, członkowie Trybunału Obrachunkowego sprawują swoje obowiązki do chwili zastąpienia.

7. Członek Trybunału Obrachunkowego może zostać pozbawiony stanowiska lub prawa do emerytury lub renty lub innych korzyści z niego wynikających, tylko jeżeli Trybunał Sprawiedliwości, na wniosek Trybunału Obrachunkowego stwierdzi, że nie spełnia on już koniecznych warunków lub nie wypełnia zobowiązań wynikających z jego urzędu.

8. Rada, działając większością kwalifikowaną, określa zasady zatrudnienia Przewodniczącego i członków Trybunału Obrachunkowego, a w szczególności ich uposażenia, dodatki i emerytury. Podejmując decyzję taką samą większością, określa również inne rodzaje płatności zamiast wynagrodzenia.

9. Postanowienia Protokołu o Przywilejach i Immunitetach Wspólnot Europejskich, mające zastosowanie do sędziów Trybunału Sprawiedliwości, stosują się także do członków Trybunału Obrachunkowego.

Artykuł 45c

1. Trybunał Obrachunkowy bada rachunki wszystkich dochodów i wydatków Wspólnoty. Bada także rachunki wszystkich dochodów i wydatków wszystkich organów ustanowionych przez Wspólnotę, o ile odpowiedni dokument założycielski nie wyklucza takiego badania.

Trybunał Obrachunkowy dostarcza Parlamentowi Europejskiemu i radzie potwierdzenie wiarygodności, zgodności z prawem i prawidłowości podstawowych transdziałań.

2. Trybunał Obrachunkowy bada zgodność z prawem i prawidłowość wszystkich dochodów i wydatków oraz upewnia się, czy finansami zarządzano rozsądnie.

Kontrole dochodów przeprowadza się zarówno w oparciu o kwoty uznana za należne, jak i faktycznie zapłacone Wspólnocie.

Kontrole wydatków przeprowadza się zarówno w oparciu o podjęte zobowiązania, jak i dokonane wypłaty.

Kontrole mogą być przeprowadzane przed zamknięciem rozliczeń w odnośnym roku budżetowym.

3. Kontrole oparte są na zapisach i, jeżeli jest to konieczne, przeprowadza się je na miejscu, w innych instytucjach Wspólnoty i w Państwach Członkowskich. W Państwach Członkowskich kontrole przeprowadza się w porozumieniu z krajowymi organami kontrolnymi lub, jeżeli te nie posiadają koniecznych uprawnień, właściwymi służbami krajowymi. Organy te lub służby zawiadamiają Trybunał Obrachunkowy o swoim zamiarze uczenia w kontroli.

Pozostałe instytucje Wspólnoty i krajowe organy kontrolne lub, jeżeli te nie posiadają koniecznych uprawnień, właściwe służby krajowe przesyłają Trybunałowi Obrachunkowemu, na jego wniosek, wszelkie dokumenty lub informacje konieczne do wykonywania jego zadania.

4. Trybunał Obrachunkowy sporządza roczne sprawozdanie po zamknięciu każdego roku budżetowego. Zostaje ono przedstawione innym instytucjom Wspólnoty i opublikowane razem z odpowiedziami tych instytucji na uwagi Trybunału Obrachunkowego w „Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich”.

Trybunał Obrachunkowy może także w każdej chwili przedstawiać uwagi, zwłaszcza w formie specjalnych w formie specjalnych sprawozdań, dotyczące poszczególnych kwestii oraz dostarczać opinie na wniosek innej instytucji Wspólnoty.

Przyjmuje on sprawozdania roczne i specjalne oraz opinie większością swoich członków.

Wspiera on Parlament Europejski i Radę przy wykonywaniu ich uprawnień odnośnie kontroli nad realizacją budżetu.

5. Trybunał Obrachunkowy sporządza także oddzielne, roczne sprawozdanie stwierdzające, czy księgowanie operacji innych niż wydatki i dochody wymienione w ustępie 1 i księgowanie związanego z nimi zarządzania finansami Komisji dokonane było w sposób prawidłowy. Sporządza to sprawozdanie w ciągu sześciu miesięcy od zakończenia roku budżetowego, którego dotyczy zestawienie rachunkowe, i przekazuje je Komisji i Radzie. Komisja przesyła je Parlamentowi Europejskiemu.

TYTUŁ III POSTANOWIENIA EKONOMICZNE I SPOŁECZNE

ROZDZIAŁ I.

POSTANOWIENIA OGÓLNE

Artykuł 46

Komisja może w każdej chwili zasięgać opinii rządów, różnych stron zainteresowanych (przedsiębiorstw, pracowników, konsumentów i agentów handlowy) oraz ich stowarzyszeń, jak również wszelkiego rodzaju rzeczoznawców.

Przedsiębiorstwa, pracownicy, konsumenci i agenci handlowi oraz ich stowarzyszenia mogą przedstawiać Komisji wszelkie sugestie lub spostrzeżenia w sprawach ich dotyczących.

Aby dostarczyć wytycznych dla działalności wszystkich zainteresowanych w wykonywaniu zadań Wspólnoty oraz w celu określenia jej własnej działalności na warunkach przewidzianych w niniejszym Traktacie Komisja na podstawie wymienionych wyżej konsultacji:

1. Prowadzi stałe badania rozwoju rynków i ruchu cen;
2. Opracowuje okresowe prognozy o charakterze orientacyjnym, dotyczące produkcji, konsumpcji, eksportu i importu;
3. Określa okresowe cele ogólne w zakresie modernizacji, planowania długoterminowego produkcji i rozwoju zdolności produkcyjnej;
4. Uczestniczy, na żądanie zainteresowanych rządów, w badaniach możliwości ponownego zatrudnienia w przemyśle istniejącym lub w podejmowanych nowych przedsięwzięciach siły roboczej pozbawionej pracy w wyniku rozwoju rynku lub zmian technicznych;
5. Zbiera informacje niezbędne dla określenia możliwości polepszania warunków życia i pracy siły roboczej zatrudnionej w gałęziach przemysłu znajdujących się pod jej kontrolą oraz niebezpieczeństw grożących pogorszeniem tych warunków.

Komisja ogłasza cele oraz prognozy po przedłożeniu ich Komitetowi Doradczemu.

Może ona ogłaszać wymienione wyżej prace badawcze oraz informacje.

Artykuł 47

Komisja może zbierać informacje konieczne dla wykonywania jej zadań. Może ona zlecać dokonanie niezbędnych weryfikacji.

Komisja nie może ujawniać informacji, które z natury rzeczy stanowią tajemnicę zawodową, a zwłaszcza informacji dotyczących przedsiębiorstw, ich stosunków handlowych oraz elementów ich kosztów własnych. Z powyższym zastrzeżeniem obowiązana jest ogłaszać dane, które mogą być użyteczne dla rządów lub innych stron zainteresowanych.

Komisja może nakładać na przedsiębiorstwa uchylające się od wykonywania obowiązków wynikających z postanowień niniejszego Artykułu albo na przedsiębiorstwa udzielające świadomie fałszywych informacji grzywny i kary za zwłokę. Grzywnę nakłada się w wysokości 1% rocznego obrotu, a karę za zwłokę do wysokości 5% przeciętnego obrotu dziennego za każdy dzień zwłoki.

Każde naruszenie przez Komisję tajemnicy zawodowej, które wyrządziło szkodę jakiemuś przedsiębiorstwu, stanowi postawę do wniesienia skargi o odszkodowanie do Trybunału Sprawiedliwości, na warunkach przewidzianych w artykule 40.

Artykuł 48

Niniejszy Traktat nie narusza prawa przedsiębiorstwa do zrzeszania się. Przystępowanie do tych zrzeszeń jest dobrowolne. Mogą one prowadzić wszelką działalność, która nie jest sprzeczna z postanowieniami niniejszego Traktatu albo z decyzjami lub zaleceniami Komisji.

W przypadkach, w których niniejszy Traktat wymaga zasięgnięcia opinii Komitetu Doradczego, każde zrzeszenie może przedłożyć Komisji w terminie przez nią oznaczonych, uwagi swoich członków na temat projektowanej działalności.

W celu uzyskania potrzebnych jej informacji lub dla ułatwienia wykonania powierzonych jej zadań, Komisja zwraca się z reguły do zrzeszeń producentów, pod warunkiem, że bądź zapewniają one właściwie wybranym przedstawicielom pracowników i konsumentów udział w swych organach kierowniczych lub komitetach doradczych, bądź też stwarzają w swojej organizacji pracownikom i konsumentom możliwości wyrażania swych interesów w jakikolwiek sposób.

Wymienione w poprzednim akapicie zrzeszenia obowiązane są dostarczać Komisji informacji o swojej działalności, które uzna ona za niezbędną. Zrzeszenia komunikują uwagi wymienione w akapicie drugim niniejszego Artykułu oraz informacje dostarczone na podstawie postanowienia akapitu czwartego również zainteresowanemu rządowi.

ROZDZIAŁ II.

POSTANOWIENIA FINANSOWE

Artykuł 49

Komisja upoważniona jest do zapewniania sobie funduszków niezbędnych do wykonywania jej zadań przez opodatkowanie produkcji węgla i stali oraz zaciąganie pożyczek.

Artykuł 50

1. Podatki przeznaczają się na pokrywanie:

wydatków administracyjnych przewidzianych w artykule 78;

kosztów pomocy bezzwrotnej przewidzianej w artykule 56 na cele adaptacji

- jeżeli chodzi o ułatwienia finansowe przewidziane w Artykułach 54 i 56, po sięgnięciu do funduszu rezerwowego – na pokrywanie tej części odsetek od pożyczek zaciągniętych przez Komisję, których nie można pokryć z odsetek do pożyczek udzielonych przez Komisję oraz ewentualnych kosztów gwarancji dla pożyczek zaciągniętych bezpośrednio przez przedsiębiorstwa;

- wydatków na popieranie badań technicznych i ekonomicznych na warunkach przewidzianych w ustępie 2 Artykułu 55.

2. Podatki na poszczególne produkty ustala się co roku w zależności od ich przeciętnej wartości; stopa procentowa podatku nie może jednak przekraczać 1 % bez uprzedniego upoważnienia uchwalonego przez Radę, działającą większością dwóch trzecich swych członków. Warunki opodatkowywania i pobierania podatku określa Komisja podejmując decyzję ogólną po zasięgnięciu opinii Rady, unikając w miarę możliwości opodatkowywania zbiorczego.

3. Komisja może zarządzić podwyższenie podatku o maksimum 5% za każdy kwartał zwłoki przedsiębiorstwom, które nie zastosowały się do decyzji wydanych przez nią na podstawie niniejszego Artykułu.

Artykuł 51

1. Komisja może używać funduszków pochodzących z pożyczek jedynie w celu udzielania pożyczek.

Emisja pożyczek Komisji na rynkach Państw Członkowskich podlega przepisom obowiązującym na tych rynkach

W przypadkach, kiedy Komisja uważa, że dla zaciągnięcia pewnych pożyczek konieczna jest gwarancja Państw Członkowskich, zawiadamia o tym po zasięgnięciu opinii Rady zainteresowany rząd lub rządy; żadne Państwo nie jest zobowiązane do udzielania gwarancji.

2. Komisja może dawać gwarancję pożyczkom udzielonym bezpośrednio przedsiębiorstwom przez

osoby trzecie, na warunkach przewidzianych w artykule 54.

3. Komisja może regulować warunki udzielania pożyczek lub gwarancji w celu utworzenia funduszu rezerwowego przeznaczonego wyłącznie na ewentualne redukcje podatków przewidzianych w ustępie 1 myślnik trzeci Artykułu 50; kwoty w ten sposób zebrane nie mogą być użyte na pożyczki dla przedsiębiorstw bez względu na to, jaką formę nadano by tym pożyczkom.

4. Komisja nie prowadzi sama działalności o charakterze bankowym, niezbędnej do wykonywania jej zadań finansowych.

Artykuł 52

Państwa Członkowskie podejmują wszelkie odpowiednie kroki w celu zapewnienia swobody przekazywania w granicach obszaru, o którym mowa w akapicie pierwszym Artykułu 79 oraz w sposób przyjęty przy wypłatach handlowych – sum pochodzących z podatków, wszelkiego rodzaju kar pieniężnych i funduszu rezerwowego, w miarę potrzeby użycia ich na cele, na jakie są one przeznaczone zgodnie z niniejszym Traktatem.

Sposoby przekazywania, zarówno między Państwami Członkowskimi, jak i do krajów trzecich, sum wynikających z innych operacji finansowych przeprowadzanych przez Komisję z zainteresowanymi Państwami Członkowskimi lub z odpowiednimi organizacjami, z tym że żadne Państwo Członkowskie, które reglamentuje wymianę towarową, nie będzie musiało zezwalać na przekazywanie, co do którego nie zaciągnięto wyraźnych zobowiązań.

Artykuł 53

Komisja może, z zastrzeżeniem postanowień Artykułu 58 i rozdziału V Tytułu III:

a) Po zasięgnięciu opinii Komitetu Doradczego i Rady, zezwalać na tworzenie, na określonych przez nią warunkach i pod jej kontrolą, wszelkich instytucji finansowych wspólnych dla kilku przedsiębiorstw, które uzna za niezbędne dla wykonywania zadań określonych w artykule 3 i zgodnych z postanowieniami niniejszego Traktatu, a w szczególności z postanowieniem Artykułu 65.

b) Tworzyć sama za jednomyślną zgodą Rady wszelkie instytucje finansowe odpowiadające tymże celom.

Państwa Członkowskie zawiadamiają o utworzeniu lub istnieniu tego rodzaju instytucji Komisję, która po zasięgnięciu opinii Komitetu Doradczego i Rady, przekazuje zainteresowanym Państwom niezbędne zalecenia w przypadkach, gdy istnienie tych instytucji koliduje całkowicie lub częściowo z wykonywaniem niniejszego Traktatu.

ROZDZIAŁ III.

INWESTYCJE I POMOC FINANSOWA

Artykuł 54

Komisja może ułatwiać realizację planów inwestycyjnych, udzielając przedsiębiorstwom pożyczek lub udzielając gwarancji innym pożyczkom, które przedsiębiorstwa zaciągają.

Za jednomyślną zgodą Rady, Komisja może w ten sam sposób pomagać w finansowaniu prac i przedsięwzięć, które bezpośrednio i przede wszystkim przyczyniają się do zwiększenia produkcji, obniżki kosztów własnych lub do ułatwienia zbytu produktów podlegających jej kontroli.

Dla ułatwienia skoordynowanego rozwoju inwestycji, Komisja może żądać, zgodnie z postanowieniami Artykułu 47, uprzedniego przedstawienia poszczególnych projektów, zwracając się w tym celu specjalnie do zainteresowanego przedsiębiorstwa, bądź też podejmując decyzje określającą typ i rozmiar projektów, które podlegają przedstawieniu.

Po umożliwieniu zainteresowanym przedłożenia ich uwag, może ona uchwalić umotywowaną opinię o tych projektach w ramach celów ogólnych przewidzianych w artykule 46. Jest ona zobowiązana do wydania takiej opinii na żądanie zainteresowanego przedsiębiorstwa. Komisja zawiadamia o opinii zainteresowane przedsiębiorstwo i podaje ją do wiadomości odnośnego rządu. Wykaz opinii jest publikowany.

Jeżeli Komisja uzna, że finansowanie projektu lub eksploatacja przewidzianych w nim urządzeń wymagałyby subwencji, pomocy, ochrony lub dyskryminacji sprzecznych z niniejszym Traktatem – powzięta z tego względu nieprzychylna opinia posiada moc decyzji w znaczeniu Artykułu 14 i pociąga za sobą dla zainteresowanego przedsiębiorstwa zakaz użycia przy realizowaniu tego projektu innych środków poza swoimi własnymi funduszami.

Komisja może nakładać na przedsiębiorstwa, które zlekceważą zakaz przewidziany w akapicie poprzednim, grzywny o maksymalnej wysokości równej sumie środków użytych bezprawnie w celu realizacji danego projektu.

Artykuł 55

1. Komisja zobowiązana jest popierać badania techniczne i ekonomiczne dotyczące produkcji oraz rozwoju konsumpcji węgla i stali, jak również bezpieczeństwa pracy w tych przemysłach. W tym celu doprowadza ona do nawiązania wszelkich właściwych kontaktów przez istniejące organizacje badawcze.

2. Po zasięgnięciu opinii Komitetu Doradczego, Komisja może pobudzać i ułatwiać rozwój tych badań:

- a) Zachęcając do wspólnego finansowania ich przez zainteresowane przedsiębiorstwa.
- b) Asygnując na ten cel fundusze otrzymane tytułem darowizny;
- c) Przeznaczając na ten cel, po otrzymaniu pozytywnej opinii Rady, fundusze pochodzące z podatków przewidzianych w artykule 50, z tym jednak, by nie został przekroczony pułap określony w ustępie 2 wspomnianego Artykułu.

Wyniki badań finansowych na warunkach przewidzianych w punktach b) i c) udostępnia się wszystkim zainteresowanym należącym do Wspólnoty.

3. Komisja wydaje opinie, które mogą przyczynić się do upowszechnienia ulepszeń technicznych, szczególnie jeżeli chodzi o wymianę patentów i udzielanie licencji na eksploatację.

Artykuł 56

1. Jeżeli wprowadzenie, w ramach celów ogólnych wyznaczonych przez Komisję, nowej technologii lub nowego wyposażenia technicznego prowadzi w przemyśle węglowym lub stalowym do wyjątkowo dużej redukcji zapotrzebowania na siłę roboczą, pociągając za sobą w jednym lub kilku regionach szczególne trudności w ponownym zatrudnieniu zwolnionej siły roboczej, Komisja na żądanie zainteresowanych rządów:

- a) Zasięga opinii Komitetu Doradczego
- b) Może ułatwić w sposób przewidziany w artykule 54, przemysłach podlegających jej kontroli bądź za zgodą Rady w każdym innym przemyśle, sfinansowanie zatwierdzonych przez nią projektów ekonomicznie zdrowej, nowej działalności gospodarczej zapewniającej ponowne, produktywnie zatrudnienie zwolnionej siły roboczej;
- c) Przyznaje pomoc bezzwrotną jako swój udział w finansowaniu:
  - odszkodowań wypłacanych pracownikom do chwili ponownego zatrudnienia;
  - zasiłków przyznawanych pracownikom na koszty urządzenia się na nowym miejscu;
  - przekwalifikowania pracowników zmuszonych do zmiany zawodu.

Komisja uzależnia przyznanie pomocy bezzwrotnej do wniesienia przez zainteresowane Państwo specjalnego wkładu co najmniej równego kwocie tej pomocy bezzwrotnej, chyba że Rada, działając większością dwóch trzecich, zezwoli na odstępianie od tego wymogu.

2. Jeżeli występują zasadnicze zmiany warunków zbytu w przemyśle węglowym i stalowym nie odnoszące się bezpośrednio do tworzenia wspólnego rynku, które jednak zmuszają poszczególne przedsiębiorstwa do ostatecznego zaprzestania, ograniczenia lub zmiany ich działalności, i jeżeli zainteresowane rządy złożą odpowiedni wniosek, to:

- a) Komisja może na zasadach określonych w artykule 54 w odniesieniu do podlegających jej właściwości gałęzi przemysłu lub, za zgodą Rady, w każdej innej gałęzi przemysłu, ułatwiać finansowanie przez Komisję zaakceptowanych programów dotyczących tworzenia nowych gospodarczo zdrowych miejsc pracy lub reorganizacji przedsiębiorstw, które są zdolne zapewnić

ponowne produktywne zatrudnienie zwolnionej siły roboczej;

b) Komisja może zezwolić na udzielenie bezzwrotnej pomocy, aby poprzez nią przyczynić się do:

- zapłaty odszkodowań wypłacanych pracownikom do chwili ponownego zatrudnienia;
- przyznania dotacji przedsiębiorstwom w celu opłacenia personelu czasowo urlopowanego z powodu koniecznej zmiany profilu działalności przedsiębiorstwa;
- wypłaty zasiłków przyznawanych pracownikom na koszty urządzenia się na nowym miejscu pracy;
- dofinansowania przekwalifikowania pracowników zmuszonych do zmiany zawodu.

Komisja uzależnia przyznanie pomocy bezzwrotnej od wniesienia przez zainteresowane Państwo specjalnego wkładu co najmniej równego kwocie tej pomocy bezzwrotnej, chyba że Rada, działając większością dwóch trzecich, zezwoli na odstąpienie od tego wymogu.*

ROZDZIAŁ IV.

PRODUKCJA

Artykuł 57

W zakresie produkcji Komisja stosuje przede wszystkim pozostające w jej dyspozycji metody działania pośredniego, takie jak:

- współdziałanie z rządami w celu stabilizowania poziomu ogólnej konsumpcji lub wpływania na zmianę tego poziomu zwłaszcza w zakresie usług świadczonych przez przedsiębiorstwa użyteczności publicznej;
- interwencje w sprawach cen i polityki handlowej przewidziane w niniejszym Traktacie.

Artykuł 58

1. W przypadku zmniejszania się popytu, jeżeli Komisja uzna, że Wspólnota znajduje się w obliczu jawnego kryzysu i że środki działania przewidziane w artykule 57 nie pozwalają na stawienie mu czoła, zobowiązana jest, po zasięgnięciu opinii Komitetu Doradczego i za zgodą Rady, wprowadzić system ograniczeń ilościowych produkcji, uzupełniany w miarę potrzeby, środkami przewidzianymi w artykule 74.

Jeżeli Komisja nie podejmuje działań, każde z Państw Członkowskich może zawiadomić o tym Radę, która jednomyślną uchwałą jest w stanie zobowiązać Komisję do wprowadzenia systemu ograniczeń ilościowych.

2. Komisja na podstawie badań przeprowadzonych w porozumieniu z przedsiębiorstwami i ich zrzeszeniami, ustala sprawiedliwe ograniczenia ilościowe, biorąc pod uwagę zasady wymienione w Artykułach 2, 3 i 4. Może ona w szczególności regulować tempo produkcji przedsiębiorstw przez odpowiednie opodatkowanie tej części produktów, która przekroczy poziom ustalony decyzją ogólną. Sumy w ten sposób otrzymane przeznacza się na pomoc dla przedsiębiorstw, których tempo produkcji uległo zmniejszeniu poniżej ustalonego poziomu, przede wszystkim w celu utrzymania w tych przedsiębiorstwach w miarę możliwości stanu zatrudnienia.

3. System ograniczeń ilościowych znosi się na wniosek Komisji, skierowany do Rady po zasięgnięciu opinii Komitetu Doradczego, lub na wniosek rządu któregośkolwiek z Państw Członkowskich, jeżeli Rada nie podejmie odmiennej decyzji uchwalonej jednomyślnie, gdy wniosek zgłasza Komisja, lub zwykłą większością, gdy zgłasza go jeden z rządów. Komisja ogłasza zniesienie systemu ograniczeń ilościowych.

4. Komisja może nakładać na przedsiębiorstwa, które nie zastosują się do decyzji podjętych przez nią na mocy niniejszego Artykułu, grzywny nie większe od wartości produkcji przekraczającej ograniczenia ilościowe.

---

* Punkt 2 dodany zgodnie z procedurą określoną w trzecim i czwartym punkcie Artykułu 95 Traktatu (Dz.U. 33 z 16.5.1960).

Artykuł 59

1. Jeżeli Komisja po zasięgnięciu opinii Komitetu Doradczego stwierdzi, że Wspólnota znajduje się w obliczu poważnego braku niektórych lub wszystkich produktów objętych jej kontrolą i że środki działania przewidziane w artykule 57 nie wystarczają dla stawienia czoła tej sytuacji, zawiadamia o tym Radę i proponuje zastosowanie niezbędnych środków, chyba że Rada, działając jednomyślnie, zadecyduje inaczej.

Jeżeli Komisja nie podejmie działań, każde z Państw Członkowskich może zawiadomić o tym Radę, która, decyzją powziętą jednomyślnie, może stwierdzić istnienie wymienionej wyżej sytuacji.

2. Rada na wniosek Komisji i po zasięgnięciu jej opinii decyduje, działając jednomyślnie, z jednej strony o priorytecie w zakresie konsumpcji, z drugiej zaś o rozdziale zasobów węgla i stali Wspólnoty pomiędzy przemysły objęte jej kontrolą oraz między eksport i inne rodzaje konsumpcji.

Na podstawie ustalonego w ten sposób priorytetu w zakresie konsumpcji, Komisja po zasięgnięciu opinii zainteresowanych przedsiębiorstw ustala plany produkcji, które przedsiębiorstwa obowiązane są wykonać.

3. W razie braku jednomyślnej decyzji Rady w sprawie środków przewidzianych w ustępie 2, Komisja biorąc za podstawę konsumpcję i eksport przystępuje sama do rozdziału zasobów Wspólnoty pomiędzy Państwa Członkowskie niezależnie od lokalizacji produkcji.

W każdym z Państw Członkowskich rozdziału zasobów przydzielonych przez Komisję dokonuje się na odpowiedzialność rządu, bez uszczerbku dla dostaw przewidzianych dla innych Państw Członkowskich i z zastrzeżeniem zasięgnięcia opinii Komisji w kwestii podziału tych zasobów na część przeznaczoną a eksport oraz na zaopatrzenie przemysłu węglowego i stalowego.

Jeżeli część przeznaczona przez dany rząd na eksport jest mniejsza od wskaźników przyjętych za podstawę dla całego przydziału dla tego Państwa Członkowskiego, Komisja opracowując nowy rozdziałnik podzieli w miarę potrzeby zasoby zwolnione w ten sposób do konsumpcji pomiędzy Państwa Członkowskie.

Jeżeli względne zmniejszenie części przeznaczanej przez dany rząd na utrzymanie w ruchu przemysłów węgla i stali pociąga za sobą zmniejszanie się produkcji Wspólnoty, przydział odpowiednich produktów dla tego Państwa Członkowskiego zostaje przy opracowywaniu nowego rozdziałnika zmniejszony proporcjonalnie do spowodowanego w powyższy sposób zmniejszania się produkcji.

4. W każdym przypadku Komisja obowiązana jest rozdzielać przedsiębiorstwom sprawiedliwie ilości przyznane przemysłom podlegającym jej kontroli, na podstawie badań przeprowadzonych łącznie ze zrzeczeniami przedsiębiorstw.

5. W sytuacji przewidzianej w ustępie 1 niniejszego Artykułu, Komisja może podjąć decyzję o ustanowieniu we wszystkich Państwach Członkowskich ograniczeń eksportu do państw trzecich, zgodnie z postanowieniami Artykułu 57, po zasięgnięciu opinii Komitetu Doradczego i za zgodą Rady; gdy Komisja nie podejmie działań w tej kwestii, decyzję taką może podjąć Rada, działając jednomyślnie, na wniosek jednego z rządów.

6. Komisja może znieść system wprowadzony zgodnie z postanowieniami niniejszego Artykułu, po zasięgnięciu opinii Komitetu Doradczego i Rady. Nie może one tego uczynić, jeżeli Rada sprzeciwi się temu, działając jednomyślnie.

Jeżeli Komisja nie podejmie działań w tej kwestii, Rada może znieść ten system, działając jednomyślnie.

7. Komisja może nakładać na przedsiębiorstwa, które nie zastosują się do decyzji powziętych przez nią na mocy niniejszego Artykułu, grzywny nie większe od podwójnej wartości produkcji lub dostaw zarządzonych i niezrealizowanych lub obróconych na inne cele.

ROZDZIAŁ V.

CENY

Artykuł 60

1. W zakresie cen zakazuje się postępowania sprzecznego z postanowieniami Artykułów 2, 3 i 4, a zwłaszcza:

- nieuczciwej konkurencji, w szczególności wyłącznie czasowych lub wyłącznie lokalnych obniżek cen mających na celu zdobycie pozycji monopolistycznej wewnątrz wspólnego rynku;
  - praktyk dyskryminacyjnych obejmujących stosowanie przez sprzedawcę wewnątrz wspólnego rynku różnych warunków przy analogicznych działaniach, zwłaszcza zależnie od przynależności nabywców.
- Komisja może określić decyzją powziętą po zasięgnięciu opinii Komitetu Doradczego i Rady, jakie praktyki są objęte wymienionym zakazem.

2. W wymienionych wyżej celach:

a) Należy ogłaszać listy cen i warunki sprzedaży stosowane przez przedsiębiorstwa na wspólnym rynku w zakresie i w sposób określony przez Komisję po zasięgnięciu opinii Komitetu Doradczego; jeżeli Komisja stwierdzi, że przedsiębiorstwa ustalając listę cen wybrało niewłaściwą podstawę, a zwłaszcza taką, która pozwala na ominięcie postanowień punktu b, przekazuje mu odpowiednie zalecenia;

b) Stosowane sposoby wyliczania nie mogą prowadzić do włączania do cen danego przedsiębiorstwa na wspólnym rynku, które zostały sprowadzone do ich równoważników opartych na punkcie wybranym za podstawę ustalenia listy cen:

- zwyżek ponad cenę wymienioną w danej liście cen podobnych transdziałań;
- lub obniżek tych cen, przekraczających wielkość pozwalającą zrównać ofertę z listą cen ustaloną na podstawie innego punktu, stwarzającą nabywcy najdogodniejsze warunki w miejscu dostawy;
- lub granice ustalone dla każdej kategorii wytworów, po wzięciu pod uwagę ich pochodzenia i przeznaczenia, decyzją Komisji, podjętą po zasięgnięciu opinii Komitetu Doradczego.

Decyzje takie podejmuje się gdy stają się konieczne w celu uniknięcia zakłóceń w granicach wspólnego rynku lub jego części czy też zachwiania równowagi, jakie może wynikać wskutek różnic w metodach wyliczania zastosowanych w odniesieniu do produktów gotowych i do surowców będących ich podstawą. Decyzje te nie stanowią przeszkody dla dostosowywania przez przedsiębiorstwa spoza Wspólnoty pod warunkiem zawiadamiania Komisji o takich działaniach, przy czym w przypadkach nadużyć Komisja może ograniczać lub pozbawiać dane przedsiębiorstwa prawa do korzyści wypływających z tego przywileju

Artykuł 61

Komisja może ustalać w stosunku do poszczególnych produktów lub ich grup podlegających jej kontroli, na podstawie badań przeprowadzonych z przedsiębiorstwami i ich zrzeszeniami, zgodnie z postanowieniami ustępu 1 Artykułu 46 i akapitu trzeciego Artykułu 48 oraz po zasięgnięciu opinii Komitetu Doradczego i Rady w kwestii, czy działanie taka jest pożądana, jak również w kwestii ustalonego w jej wyniku poziomu cen;

a) Ceny maksymalne w granicach wspólnego rynku, jeżeli uzna, że decyzja taka jest niezbędna dla osiągnięcia celów wymienionych w artykule 3, a zwłaszcza w jego punkcie c;

b) Ceny minimalne w granicach wspólnego rynku, jeżeli stwierdzi istnienie lub niebezpieczeństwo wyraźnego kryzysu oraz konieczność takiej decyzji dla osiągnięcia celów wymienionych w artykule 3;

c) Ceny wywozowe minimalne lub maksymalne, po zasięgnięciu opinii zainteresowanych zrzeszeń przedsiębiorstw lub samych przedsiębiorstw oraz w sposób dostosowany do charakteru rynku obcych, jeżeli działanie taka może być skutecznie kontrolowana i wydaje się niezbędna, czy to ze względu na niebezpieczeństwa zagrażające przedsiębiorstwom wobec sytuacji na rynku, czy też dla osiągnięcia w międzynarodowych stosunkach gospodarczych celu wymienionego w punkcie f artykułu 3 oraz bez szkody – w przypadku wyznaczenia ceny minimalnej- stosowania postanowień przewidzianych w ostatnim akapicie ustępu 2 Artykułu 60.

Wyznaczając ceny Komisja obowiązana jest brać pod uwagę konieczność zapewnienia zarówno przemysłowi węglowemu i stalowemu, jak i przemysłom nabywającym ich produkty zdolności konkurowania, zgodnie z zasadami określonymi w punkcie c Artykułu 3. Jeżeli Komisja nie podejmie w wymienionych wyżej okolicznościach działania, rząd któregośkolwiek z Państw Członkowskich może zawiadomić o tym Radę, która władna jest na podstawie decyzji powziętej

jednomyślnie zażądać od Komisji wyznaczenia cen maksymalnych lub minimalnych.

Artykuł 62

Jeżeli dla uniknięcia ukształtowania się ceny węgla na poziomie kosztów produkcji kopalń o najwyższych kosztach eksploatacji, których utrzymanie w ruchu jest czasowo niezbędne do osiągnięcia celów wymienionych w artykule 3, Komisja uzna, że działanie takie jest najbardziej właściwe, może ona po zasięgnięciu opinii Komitetu Doradczego upoważnić do wykonania kompensat;

- przedsiębiorstwa, które należą do jednego zagłębia węglowego i stosują te same listy cen;
- po zasięgnięciu opinii Rady, przedsiębiorstwa z różnych zagłębi.

Wymienione kompensaty można ponadto wprowadzić na warunkach przewidzianych w artykule 53.

Artykuł 63

1. Jeżeli Komisja stwierdzi, że nabywcy systematycznie stosują praktyki dyskryminacyjne, w szczególności na podstawie umów zawartych przez instytucje o charakterze użyteczności publicznej, kieruje niezbędne zalecenia do zainteresowanych rządów.

2. Komisja może podejmować, w zakresie jaki uzna za niezbędny, decyzje.

a) Nakładające na przedsiębiorstwa obowiązek ustalania warunków sprzedaży w jaki sposób, aby ich odbiorcy i agenci zobowiązali się stosować do zasad ustalonych przez Komisję w wykonaniu postanowień niniejszego rozdziału;

b) Obciążające przedsiębiorstwa odpowiedzialnością za naruszenie zaciągniętych w ten sposób zobowiązań dokonane przez ich bezpośrednich agentów lub przedstawicieli działających w ich imieniu.

Może ona w przypadku naruszenia przez nabywcę zaciągniętych w ten sposób zobowiązań ograniczyć prawo przedsiębiorstw Wspólnoty do dokonywania transdziałań z danym nabywcą, przy czym w razie ponownego naruszenia ograniczenie to może nawet przyjąć postać czasowego zakazu dokonywania transdziałań. W tym ostatnim przypadku, bez uszczerbku dla postanowień Artykułu 33, nabywca ma prawo odwołania się do Trybunału Sprawiedliwości.

3. Ponadto Komisja może kierować do zainteresowanych Państw Członkowskich wszelkie zalecenia, jakie uzna za niezbędne, w tym celu, aby zapewnić poszanowanie przez wszystkie przedsiębiorstwa lub instytucje zajmujące się dystrybucją węgla lub stali zasad ustalonych w wykonaniu postanowień ustępu 1 Artykułu 60.

Artykuł 64

Komisja może nakładać na przedsiębiorstwa naruszające postanowienia niniejszego rozdziału lub decyzje podjęte w celu ich wykonania, grzywny nie wyższe od podwójnej wartości towarów sprzedanych nieprawidłowo. W przypadku ponownego naruszenia maksymalna wysokość grzywny zostaje podwojona.

ROZDZIAŁ VI.

POROZUMIENIA I KONCENTRACJE

Artykuł 65

1. Zakazuje się zawierania jakichkolwiek porozumień przez przedsiębiorstwa, podejmowania jakichkolwiek decyzji przez zrzeszenia przedsiębiorstw oraz prowadzenia jakichkolwiek uzgodnionych praktyk, które zmierzałyby bezpośrednio lub pośrednio do usunięcia w granicach wspólnego rynku ograniczenia lub wypaczenia swobody konkurencji, a w szczególności zmierzających do:

- a) Wyznaczania cen lub przyjęcia zasad przesądzających o ich wysokości;
- b) Ograniczenia lub kontrolowania produkcji, postępu technicznego lub inwestycji;
- c) Podziału rynków produkcji, odbiorców lub źródeł zaopatrzenia

2. Jednakże Komisja zezwoli na zawieranie w odniesieniu do ściśle określonych produktów porozumień w celu specjalizacji produkcji albo zawierania wspólnych umów kupna lub sprzedaży określonych produktów, jeżeli uzna, że:

a) Taka specjalizacja albo wspólne zakupy lub sprzedaż przyczynią się do istotnego ulepszenia produkcji lub rozdziału danych produktów;

b) Dane porozumienie ma istotne znaczenie dla uzyskania wymienionych skutków i nie wprowadza ograniczeń większych niż to jest w tym celu niezbędne, oraz

c) Nie umożliwia zainteresowanym przedsiębiorstwom określenia cen, kontrolowania albo ograniczenia produkcji lub zbytu istotnej części tych produktów na wspólnym rynku ani uchylenia się od skutecznej konkurencji innych przedsiębiorstw ze wspólnego rynku.

Jeżeli Komisja uzna, mając zwłaszcza na uwadze przedsiębiorstwa dystrybucyjne, że jakieś umowy są całkowicie podobne pod względem charakteru i skutków do umów, o których mowa wyżej, wyrazi również na nie zgodę pod warunkiem, że stwierdzi iż czynią one zadość tym samym wymogom.

Zezwoleń można także udzielać na określonych warunkach i na czas ograniczony. W tym przypadku Komisja wznawia zezwolenie raz lub wielokrotnie, jeżeli stwierdzi, że w chwili wznowienia porozumienia te nadal spełniają warunki przewidziane w punktach a do c.

Komisja cofa zezwolenie lub zmienia jego warunki, jeżeli stwierdzi, że w wyniku zmiany okoliczności porozumienie nie spełnia już wymienionych wyżej wymogów lub że rzeczywiście jego skutki albo skutki jego stosowania są sprzeczne z warunkami, których spełnienie wymagane jest dla udzielenia zezwolenia.

Decyzje w sprawie udzielenia zezwolenia, jego wznowienia, zmiany odmowy lub cofnięcia, jak również ich uzasadnienia ogłasza się, przy czym w takich przypadkach nie znajdują zastosowania ograniczenia wymienione w akapicie drugim Artykułu 47.

3. Komisja może otrzymywać zgodnie z postanowieniami Artykułu 47 wszelkie informacje niezbędne dla wykonania niniejszego Artykułu, czy to na specjalne żądanie skierowane do zainteresowanych, czy też na podstawie regulaminu określającego charakter porozumień, decyzje lub praktyki, o których należy go powiadomić.

4. Porozumienia lub decyzje zakazane zgodnie z ustępem 1 niniejszego Artykułu są nieważne z mocy prawa i nie można powoływać się na nie przed żadnym sądem w Państwach Członkowskich.

Komisja posiada wyłączne prawo orzekania o zgodności wymienionych porozumień lub decyzji z postanowieniami niniejszego artykułu, z zastrzeżeniem możliwości odwołania się do Trybunału Sprawiedliwości.

5. Komisja może nakładać na przedsiębiorstwa, które zawarły nieważne z mocy prawa, zastosowały lub usiłowały zastosować za pomocą arbitrażu, kary bojkotu lub innych środków, porozumienia lub decyzje nieważne z mocy prawa albo porozumienie, na które odmówiono lub cofnięto zezwolenie, albo też na przedsiębiorstwa, które otrzymały zezwolenie w wyniku świadomego udzielenia informacji fałszywych lub błędnych albo które stosują praktyki sprzeczne z postanowieniami postępu 1 – grzywny oraz kary za zwłokę nie wyższe od podwójnej wartości obrotów produktami stanowiącymi przedmiot porozumienia, decyzji lub praktyk sprzecznych z postanowieniami niniejszego Artykułu; jeżeli cel porozumienia, decyzji lub praktyki stanowi ograniczenie produkcji, postępu technicznego lub inwestycji, górną granicę można przesunąć do 10% rocznego obrotu danych przedsiębiorstw w odniesieniu do grzywny i do 20% obrotu dziennego w odniesieniu za zwłokę.

Artykuł 66

1. Każda operacja dokonana przez osobę lub przedsiębiorstwo albo grupę osób lub przedsiębiorstw, powodująca samą przez się bezpośrednio lub pośrednio w granicach terytoriów wymienionych w akapicie pierwszym Artykułu 79 koncentrację przedsiębiorstw, z których co najmniej jedno jest przedsiębiorstwem w rozumieniu Artykułu 80, wymaga – z zastrzeżeniem postanowień ustępu 3 – uprzedniego zezwolenia Komisji niezależnie od tego, czy dotyczy ona jednego, czy też szeregu produktów i czy stanowi wynik fuzji, nabycia działań lub aktywów, pożyczki, umowy czy też zastosowania innego środka kontroli. W celu stosowania powyższych postanowień Komisja określi w

regulaminie wydanym po zasięgnięciu opinii Rady, co należy rozumieć przez kontrolowanie przedsiębiorstwa.

2. Komisja udzieli zezwolenia wymienionego w ustępie poprzednim, jeżeli uzna, że planowana operacja nie umożliwi zainteresowanym osobom lub przedsiębiorstwom w odniesieniu do produktu lub produktów podlegających jej kontroli:

- określania cen, kontrolowania lub ograniczania produkcji albo rozdziału lub też utrudniania skutecznej konkurencji na znacznej części rynku wymienionych produktów;
- lub omijania zasad konkurencji wynikających ze stosowania postanowień niniejszego Traktatu, w szczególności przez uzyskanie sztucznie uprzywilejowanej pozycji zapewniającej istotne korzyści w zakresie dostępu do źródeł zaopatrzenia i rynków zbytu.

Podjmując tę decyzję zgodnie z zasadą niedyskryminowania, przyjętą w punkcie b Artykułu 4, Komisja bierze pod uwagę wielkość przedsiębiorstw tego samego typu istniejących na terenie Wspólnoty, w zakresie, w jakim uważa to za uzasadnione dla uniknięcia lub naprawienia szkód wynikających z nierówności w warunkach konkurencji.

Komisja może uzależnić wydanie zezwolenia od spełnienia wszelkich warunków, jakie uzna za właściwe dla celów niniejszego ustępu.

Przed wypowiedzeniem się w kwestii ordynacji dotyczącej przedsiębiorstw, z których przynajmniej jedno nie spełnia wymogów Artykułu 80, Komisja zasięga opinii zainteresowanego rządu.

3. Komisja zwolni od obowiązku posiadania uprzedniego zezwolenia te kategorie operacji, które ze względu na wielkość aktywów lub przedsiębiorstw objętych nimi, rozpatrywane łącznie z charakterem koncentracji stanowiącej ich wynik należy uważać za odpowiadające warunkom ustępu 2. Regulamin ustalony w tym celu za zgodą Rady określi jednocześnie warunki stosowania tego wyjątku.

4. Komisja może, nie naruszając postanowień Artykułu 47 dotyczących przedsiębiorstwa podlegających jej kontroli, bądź wobec wydania po zasięgnięciu opinii Rady regulaminu określającego charakter operacji, o których należy zawiadamiać Komisję, bądź na specjalne żądanie skierowane do zainteresowanych zgodnie z regulaminem – otrzymywać od osób fizycznych lub prawnych, które nabyły lub przekształciły prawa lub aktywa, albo zamierzają je nabyć lub przekształcić, wszelkie informacje niezbędne dla stosowania niniejszego Artykułu do operacji, które mogą wywoływać skutki przewidziane w ustępie 1.

5. Jeżeli Komisja stwierdzi, że dokonano koncentracji naruszając postanowienia ustępu 1, lecz zgodnie z warunkami wymienionymi w ustępie 2, wówczas uzależni aprobatę tej koncentracji od zapłacenia przez osoby, które nabyły lub przekształciły prawa lub aktywa, grzywny przewidzianej w akapicie drugim ustępu 6, przy czym jej wysokość, w przypadkach gdy będzie oczywiste, że należało zwrócić się o zezwolenie, nie może być mniejsza od połowy maksymalnej wielkości przewidzianej w wymienionym akapicie. Jeżeli grzywna nie zostanie wpłacona, Komisja stosuje środki przewidziane w dalszym ciągu tego Artykułu w wypadku koncentracji uznanej za bezprawną.

Jeżeli Komisja dojdzie do przekonania, że dokonano koncentracji nie odpowiadającej ogólnym lub szczegółowym warunkom wymaganym przez ustęp 2 dla uzyskania zezwolenia, wówczas stwierdza w umotywowanej decyzji bezprawny charakter tej koncentracji i – po umożliwieniu zainteresowanym przedstawienia swoich uwag – zarządza dekoncentrację przedsiębiorstw lub aktywów połączonych bezprawnie albo zniesienie wspólnej kontroli lub podjęcie jakichkolwiek innych czynności, które uzna za właściwe dla przywrócenia niezależności danych przedsiębiorstw lub aktywów oraz przywrócenia normalnych warunków konkurencji. Każda osoba bezpośrednio zainteresowana może odwołać się od takich decyzji na warunkach przewidzianych w artykule 33. Niezależnie od postanowień wymienionego Artykułu Trybunał Sprawiedliwości posiada w pełni kompetencję dokonywania ocen, czy przeprowadzona operacja ma charakter koncentracji w rozumieniu ustępu 1 niniejszego Artykułu oraz regulaminów wydanych w wykonaniu tego ustępu. Odwołanie do Trybunału Sprawiedliwości ma moc zawieszająca. Można je wnieść dopiero po wydaniu przewidzianych wyżej zarządzeń, chyba że Komisja wyrazi zgodę na wniesienie oddzielnego odwołania od decyzji stwierdzającej bezprawny charakter dokonanej operacji.

Komisja może w każdej chwili podjąć lub spowodować podjęcie kroków zabezpieczających, które uzna za niezbędne dla zabezpieczenia interesów przedsiębiorstw konkurujących oraz osób trzecich,

jak również dla zapobieżenia wszelkiej działań, która mogłaby utrudnić wykonanie jej decyzji, chyba że zastosowano postanowienia akapitu trzeciego Artykułu 39. Jeżeli Trybunał Sprawiedliwości nie podejmie odmiennej decyzji, odwołania nie wstrzymują zastosowania takich kroków zabezpieczających.

Komisja wyznacza zainteresowanym odpowiedni termin do wykonania jej decyzji, po upływie którego może nakładać kary za zwłokę nie przekraczające jednego promila wartości danych praw lub aktywów za każdy dzień.

Ponadto, jeżeli zainteresowani nie wykonują swoich zobowiązań, Komisja podejmie sama kroki egzekucyjne, a zwłaszcza może w przedsiębiorstwach podlegających jej kontroli zawiesić wykonywanie praw związanych z nabytymi nielegalnie aktywami, spowodować wyznaczenie przez władzę sądową zarządcy dla tych aktywów, zorganizować ich przymusową sprzedaż w warunkach zabezpieczających uzasadnione interesy ich właścicieli i anulować – w odniesieniu do osób fizycznych lub prawnych, które nabyły w wyniku nielegalnej operacji dane prawa lub aktywa – akty, decyzje, rezolucje lub uchwały kierowniczych organów przedsiębiorstw poddanych bezprawnie ustanowionej kontroli.

Komisja może także kierować do zainteresowanych Państw Członkowskich zalecenia niezbędne dla spowodowania, zgodnie z ustawodawstwem krajowym, realizacji kroków przewidzianych w poprzednich akapitach.

Działając w zakresie swoich kompetencji Komisja bierze pod uwagę nabyte w dobrej wierze prawa osób trzecich.

6. Komisja może nakładać grzywny nie przekraczające:

- 3% wartości aktywów nabytych lub przekształconych, albo które mają być nabyte lub przekształcone – na osoby fizyczne lub prawne uchylające się od wykonania postanowień wymienionych w ustępie 4;

- 10% wartości aktywów nabytych lub przekształconych – na osoby fizyczne lub prawne uchylające się od wykonania postanowień wymienionych w ustępie 1. Powyższe maksimum wzrasta po upływie dwunastu miesięcy od dokonania operacji o jedną dwudziestą czwartą za każdy dalszy miesiąc, jaki upłynie do chwili stwierdzenia przez Komisję wykroczenia;

- 10% wartości aktywów nabytych lub przekształconych, albo które mają być nabyte lub przekształcone – na osoby fizyczne lub prawne, które skorzystały albo usiłowały skorzystać z postanowień ustępu 2 za pomocą fałszywych lub błędnych informacji;

- 15% wartości aktywów nabytych lub przekształconych – na przedsiębiorstwa podlegające jej kontroli, które wzięły udział lub dopomogły w dokonaniu operacji sprzecznych z postanowieniami niniejszego Artykułu.

Osoby, przeciwko którym zastosowano sankcje przewidziane w niniejszym ustępie, mogą odwołać się do Trybunału Sprawiedliwości na warunkach wymienionych w artykule 36.

7. Jeżeli Komisja stwierdzi, że przedsiębiorstwa publiczne lub prywatne, które faktycznie lub na drodze prawnej zdobyły, albo zdobywają na rynku jednego z produktów podlegających jej kontroli pozycję dominującą, chroniącą je przez skuteczną konkurencją w pokaźnej części wspólnego rynku, korzystają z tej pozycji w celach sprzecznych z celami niniejszego Traktatu – kieruje do nich wszelkie zalecenia odpowiednie dla zapewnienia, aby pozycji tej nie wykorzystywano w wymienionych celach. Jeżeli zalecenia te nie zostaną we właściwym czasie zadowalająco wykonane, Komisja oznaczy ceny i warunki sprzedaży jakie dane przedsiębiorstwo powinno stosować albo ustali dla niego plan produkcji lub plan dostaw, podejmując po zasięgnięciu opinii zainteresowanego rządu decyzje wyposażone w sankcje przewidziane odpowiednio w Artykułach 58, 59 i 64.

ROZDZIAŁ VII.

UTRUDNIANIE WARUNKÓW KONKURENCJI

Artykuł 67

1. Zainteresowany rząd zobowiązany jest zawiadomić Komisję o każdym działaniu Państwa

Członkowskiego, które może wywrzeć odczuwalny wpływ na warunki konkurencji w przemyśle węglowym i stalowym.

2. Jeżeli istnieje prawdopodobieństwo, że takie działanie – w wyniku istotnego zwiększania różnic w kosztach produkcji, nie osiągniętego drogą zmian w rentowności – spowoduje poważne zachwianie równowagi, Komisja, po zasięgnięciu opinii Komitetu Doradczego i Rady, może podjąć następujące kroki.

Jeżeli działanie danego Państwa wywołuje skutki szkodliwe dla przedsiębiorstw węglowych lub stalowych podlegających jego jurysdykcji – Komisja może to Państwo upoważnić do udzielenia im pomocy, której wysokość, warunki oraz czas trwania zostaną uzgodnione z Komisją. W przypadku wywierających takie same skutki zmian w wysokości płac, jak również w warunkach pracy, stosuje się te same postanowienia nawet wówczas, jeżeli zmiany te nie są skutkiem działań podjętych przez Państwo.

Jeżeli działanie danego Państwa wywołuje skutki szkodliwe dla przedsiębiorstw węglowych lub stalowych podlegających jurysdykcji innych Państw Członkowskich, Komisja kieruje do niego zalecenie usunięcia wymienionych skutków przez podjęcie kroków, które Państwo to uzna za najbardziej zgodne z interesem zachowania równowagi swojej gospodarki.

3. Jeżeli działanie danego Państwa powoduje zmniejszanie się różnic kosztów produkcji wskutek przyznania szczególnych korzyści lub nałożenia szczególnych obciążeń na przedsiębiorstwa węglowe lub stalowe podlegające jego jurysdykcji, w porównaniu z innymi przemysłami tego kraju – Komisja może, po zasięgnięciu opinii Komitetu Doradczego i Rady, skierować do tego Państwa niezbędne zalecenia.

ROZDZIAŁ VIII.

PLACE I RUCH SIŁY ROBOCZEJ

Artykuł 68

1. Stosowanie niniejszego Traktatu nie wywiera wpływu na sposoby ustalania płac i obowiązujących świadczeń socjalnych w przemyśle węglowym i stalowym w poszczególnych Państwach Członkowskich, z zastrzeżeniem następujących postanowień.

2. Jeżeli Komisja stwierdzi, że nienormalnie niski poziom cen w jednym przedsiębiorstwie lub grupie przedsiębiorstw jest wynikiem ustalenia przez te przedsiębiorstwa płac na poziomie nienormalnie niskim w porównaniu z poziomem płac w ich regionie – kieruje do tych przedsiębiorstw, po zasięgnięciu opinii Komitetu Doradczego, niezbędne zalecenia. Jeżeli nienormalnie niskie płace wynikają z decyzji rządowych, Komisja porozumiewa się z zainteresowanym rządem, do którego po zasięgnięciu opinii Komitetu Doradczego może w przypadku braku zgody skierować zalecenie.

3. Jeżeli Komisja uzna, że obniżka płac pociąga za sobą jednocześnie obniżkę poziomu życia siły roboczej i że stosuje się ją w charakterze stałego środka regulacji ekonomicznej w przedsiębiorstwach lub środka konkurencji między przedsiębiorstwami – kieruje, po zasięgnięciu opinii Komitetu Doradczego, do zainteresowanego przedsiębiorstwa lub rządu zalecenie zmierzające do zapewnienia siły roboczej na koszt przedsiębiorstwa korzyści kompensujących tę obniżkę.

Postanowienie niniejsze nie stosuje się do:

a) Kroków o charakterze powszechnym podjętych przez Państwo Członkowskie dla ustalenia swojej równowagi zewnętrznej, bez uszczerbku wszakże dla ewentualnego zastosowania postanowień Artykułu 67;

b) Obniżek płac wynikających ze stosowania ustawowej lub umownej skali ruchomej;

c) Obniżek płac spowodowanymi obniżką kosztów utrzymania;

d) Obniżek płac wyrównujących nienormalne podwyżki dokonane uprzednio w okolicznościach wyjątkowych, które nie wywierają już swoich skutków.

4. Poza przypadkami przewidzianymi w punktach a) i b) ustępu poprzedniego, należy zawiadamiać Komisję o każdej obniżce płac dotyczącej całej lub znacznej części siły roboczej danego przedsiębiorstwa.

5. Komisja może kierować zalecenia przewidziane w poprzednich ustępach tylko po zasięgnięciu opinii Rady, chyba że skierowano je do przedsiębiorstw, których wielkość nie osiąga minimum określonego przez Komisję z porozumieniem z Radą.

Jeżeli któremukolwiek z Państw Członkowskich zmiana postanowień dotyczących finansowania ubezpieczeń społecznych lub środków walki z bezrobociem i jego skutkami albo zmiana płac wywoła skutki przewidziane w ustępie 2 i 3 Artykułu 67 – Komisja może zastosować postanowienia wymienionego Artykułu.

6. Jeżeli jakieś przedsiębiorstwa nie zastosują się do zaleceń skierowanych do nich w wykonywaniu niniejszego Artykułu – Komisja może nałożyć na nie grzywny i kary za zwłokę nie przekraczające podwójnej wysokości oszczędności bezprawnie dokonanych na płacach.

Artykuł 69

1. Państwa Członkowskie zobowiązują się zlikwidować wszelkie ograniczenia oparte na przynależności państwowej w zatrudnianiu w przemyśle węglowym i stalowym pracowników posiadających przynależność państwową jednego z Państw Członkowskich i stwierdzone kwalifikacje do pracy w wymienionych przemyślach, z wyjątkiem ograniczeń wypływających z zasadniczych konieczności ochrony zdrowia i porządku publicznego

2. W celu stosowania powyższego postanowienia ustalą wspólną definicję specjalności i wymaganych kwalifikacji, określoną za wspólną zgodą oraz ograniczenia przewidziane w poprzednim ustępie i opracują system techniczny umożliwiający zestawienie ofert i zapotrzebowań na pracę w ramach całej Wspólnoty.

3. Ponadto, w odniesieniu do kategorii pracowników nie objętych ustępem poprzednim, jak również i w przypadkach, gdy rozwój produkcji w przemyśle węglowym i stalowym ulegnie zahamowaniu wskutek braku odpowiedniej siły roboczej – dostosują swoje przepisy imigracyjne w stopniu pozwalającym na zlikwidowanie takiej sytuacji; będą zwłaszcza ułatwiać ponowne zatrudnianie pracowników przemysłu węglowego i stalowego z innych Państw Członkowskich.

4. Zakazą wszelkiej dyskryminacji pracowników-imigrantów pod względem płacy i warunków pracy w porównaniu z własnymi pracownikami; zakaz ten nie będzie obejmować środków specjalnych dotyczących pracowników zatrudnionych w strefie granicznej; w szczególności opracują one treść układów niezbędnych do tego, aby postanowienia dotyczące ubezpieczeń społecznych nie przeszkadzały ruchowi siły roboczej.

5. Komisja powinna kierować i ułatwiać działalność Państw Członkowskich zmierzającą do stosowania środków przewidzianych w niniejszym artykule.

6. Niniejszy Artykuł nie koliduje z zobowiązaniami międzynarodowymi Państw Członkowskich.

ROZDZIAŁ IX.

TRANSPORT

Artykuł 70

Uznaje się, że powołanie wspólnego rynku pociąga za sobą konieczność stosowania taryf na transport węgla i stali stwarzających podobne warunki w zakresie cen konsumentom znajdującym się w podobnej sytuacji.

W szczególności zakazuje się stosowania w ruchu pomiędzy Państwami Członkowskimi dyskryminacji dotyczącej cen i warunków wszelkich przewozów, uzależnionej od kraju pochodzenia lub przeznaczenia produktów. Likwidacja takiej dyskryminacji obejmuje zwłaszcza obowiązek stosowania do przewozu węgla i stali, z lub do innego kraju Wspólnoty taryf, cen i wszelkich postanowień taryfowych stosowanych do przewozu wewnętrznego tych samych produktów tą samą trasą.

Wszelkie taryfy, ceny i postanowienia taryfowe stosowane do przewozu węgla i stali wewnątrz każdego z Państw Członkowskich oraz między Państwami Członkowskimi publikuje się lub podaje do wiadomości Komisji.

Stosowanie specjalnych wewnętrznych przepisów taryfowych w interesie jednego przedsiębiorstwa lub grupy przedsiębiorstwa przemysłu węglowego lub stalowego uzależnia się od uzyskania uprzedniej zgody Komisji, która upewnia się co do ich zgodności z zasadami niniejszego Traktatu; zgoda może być wyrażona na pewien okres lub warunkowo.

Z zastrzeżeniem postanowień niniejszego Artykułu, jak również innych postanowień niniejszego Traktatu, polityka handlowa przewozów, w szczególności ustalanie i zmienianie cen oraz warunków wszelkich przewozów, jak również regulowanie cen przewozów zmierzające do zapewnienia równowagi finansowej przedsiębiorstw przewozowych, pozostaje zależna od ustawodawstwa lub przepisów administracyjnych każdego z Państw Członkowskich; dotyczy to również środków koordynacji lub konkurencji między różnymi formami przewozu albo różnymi trasami.

ROZDZIAŁ X.

POLITYKA HANDLOWA

Artykuł 71

Stosowanie niniejszego Traktatu nie ogranicza – jeżeli nie zawiera on odmiennych postanowień – kompetencji rządów Państw Członkowskich w zakresie polityki handlowej.

Kompetencje w zakresie polityki handlowej wobec państw trzecich, przyznane Wspólnocie w niniejszym Traktacie, nie mogą przekraczać kompetencji przyznanych Państwom Członkowskim w zawartych przez nie umowach międzynarodowych, z zastrzeżeniem stosowania postanowień Artykułu 75.

Rządy Państw Członkowskich udzielają sobie wzajemnie pomocy niezbędnej dla stosowania środków uznanych przez Komisję za zgodne z niniejszym Traktatem oraz obowiązującymi umowami międzynarodowymi. Komisja może przedstawić Państwom Członkowskim propozycje w sprawie metod realizacji tej pomocy wzajemnej.

Artykuł 72

Rada może – decyzją podjętą jednomyślnie na wniosek Komisji zgłoszony z własnej inicjatywy lub na żądanie jednego z Państw Członkowskich – oznaczyć minimalną stopę opłat celnych, poniżej której Państwa Członkowskie zobowiązują się nie obniżać taryf celnych na węgiel i stal z państw trzecich, oraz stopę maksymalną, której zobowiązują się nie przekraczać.

W granicach określonych w wymienionej decyzji, każdy z rządów ustala taryfy w sposób obowiązujący w jego kraju. Komisja może, z inicjatywy własnej lub na żądanie jednego z Państw Członkowskich, wydawać opinie zmierzające do zmodyfikowania taryf danego Państwa.

Artykuł 73

Wydawanie licencji przywozowych i wywozowych w stosunkach z państwami trzecimi należy do rządu, na którego terytorium znajduje się miejsce przeznaczenia przywozu lub miejsce pochodzenia wywozu.

Komisja może nadzorować wydawanie i kontrolowanie wymienionych licencji w zakresie węgla i stali. W razie potrzeby kieruje ona do Państw Członkowskich, po zasięgnięciu opinii Rady, zalecenia zarówno w celu uniknięcia sytuacji, w której przyjęte postanowienia nie byłby bardziej rygorystyczne, niż wymaga tego sytuacja powodująca ich przyjęcie lub utrzymanie, jak i w celu zapewnienia koordynacji środków podjętych na podstawie akapitu trzeciego Artykułu 71 i Artykułu 74.

Artykuł 74

W wymienionych niżej przypadkach Komisja może podejmować wszelkie kroki zgodnie z niniejszym Traktatem, a zwłaszcza z celami określonymi w artykule 3, i kierować do rządów wszelkie zalecenia zgodne z postanowieniami akapitu drugiego Artykułu 71:

1. W przypadku stwierdzenia, że kraje nie będące członkami Wspólnoty lub przedsiębiorstwa znajdujące się w tych krajach prowadzą dumping lub stosują inne praktyki zakazane przez Kartę

Hawańską;

2. Jeżeli różnica pomiędzy ofertami przedsiębiorstw nie podlegających kontroli Wspólnoty a ofertami przedsiębiorstwa podlegających jej kontroli stanowi wyłącznie wynik faktu, że te pierwsze oferty oparte są na warunkach konkurencji sprzecznych z postanowieniami niniejszego Traktatu;

3. Jeżeli jeden z produktów wyliczonych w artykule 81 niniejszego Traktatu wwozi się na terytorium jednego lub kilku Państw Członkowskich w ilościach stosunkowo zwiększonych oraz na warunkach przynoszących poważną szkodę lub poważnie zagrażających wytwarzaniu w granicach wspólnego rynku produktów podobnych lub bezpośrednio konkurencyjnych.

Jednakże zalecenia w sprawie ustanowienia ograniczeń ilościowych można wydawać na mocy ustępu 2 tylko za zgodą Rady i na mocy ustępu 3 tylko na warunkach przewidzianych w artykule 58.

Artykuł 75

Państwa Członkowskie zobowiązują się zawiadamiać Komisję o projektach umów handlowych lub porozumień wywołujących podobne skutki w zakresie, w jakim odnoszą się one do węgla i stali lub wwozu innych surowców oraz specjalnego wyposażenia niezbędnego dla przemysłu węgla i stali w Państwa Członkowskich.

Jeżeli projekt umowy lub porozumienia zawiera klauzule stojące na przeszkodzie stosowania niniejszego Traktatu, Komisja kieruje do zainteresowanego Państwa niezbędne zlecenia w ciągu dziesięciu dni od otrzymania wiadomości o projekcie; we wszystkich innych przypadkach może ona wydawać opinie.

TYTUŁ IV
POSTANOWIENIA OGÓLNE

Artykuł 76

Uchylony

Artykuł 77

Siedziba organów Wspólnoty zostanie wyznaczona za ogólną zgodą rządów Państw Członkowskich.

Artykuł 78* **

1. Rok budżetowy zaczyna się 1 stycznia i kończy się 31 grudnia.

Wydatki administracyjne Wspólnoty obejmują wydatki Komisji włącznie z kosztami funkcjonowania Komitetu Doradczego, wydatki Parlamentu Europejskiego, Rady i Trybunału Sprawiedliwości.

2. Każda instytucja Wspólnoty określi do dnia 1 lipca swój preliminarz wydatków administracyjnych. Komisja połączy te preliminarze we wstępny projekt budżetu administracyjnego. Dołączy do niego opinię zawierającą różne warianty.

Wstępny projekt budżetu administracyjnego zawiera przewidywane dochody i przewidywane wydatki.

3. Komisja przedstawi wstępny projekt budżetu administracyjnego Radzie do dnia 1 września roku poprzedzającego ten, w którym budżet będzie realizowany.

Rada porozumiewa się z Komisją i innymi zainteresowanymi instytucjami jeśli chce zmienić wstępny projekt budżetu administracyjnego. Rada przyjmuje projekt budżetu administracyjnego, działając większością kwalifikowaną, i kieruje go do Parlamentu Europejskiego.

4. Projekt budżetu administracyjnego powinien być przedłożony Parlamentowi Europejskiemu najpóźniej do 5 października roku poprzedzającego ten, w którym budżet będzie realizowany.

Parlament Europejski ma prawo dokonywać zmian w projekcie budżetu administracyjnego, działając większością swoich członków, oraz proponować Radzie, działającej bezwzględnie większością oddanych głosów, zmiany w projekcie budżetu dotyczące wydatków wynikających w sposób konieczny z niniejszego Traktatu lub aktów przyjętych zgodnie z nim.

Jeżeli w ciągu 45 dni od przedłożenia mu projektu budżetu, Parlament Europejski wyrazi na niego swą zgodę, budżet będzie ostatecznie przyjęty. Jeżeli w tym okresie Parlament Europejski nie zmieni projektu budżetu ani nie zaproponuje do niego żadnych poprawek, budżet będzie uważany za ostatecznie przyjęty.

Jeżeli w tym okresie Parlament Europejski dokona zmian lub zaproponuje poprawki, projekt budżetu wraz z dokonanymi zmianami lub zaproponowanymi poprawkami będzie przedłożony Radzie.

5. Po przedyskutowaniu projektu budżetu administracyjnego z Komisją i, gdy okaże się to właściwe, z innymi zainteresowanymi instytucjami, Rada będzie działać z zachowaniem następujących warunków;

a) Rada może, działając większością kwalifikowaną, zmienić każdą poprawkę przyjętą przez Parlament Europejski,

b) W odniesieniu do zaproponowanych poprawek;

- gdy poprawka zaproponowana przez Parlament Europejski nie powoduje wzrostu całkowitej kwoty wydatków instytucji, wskutek tego w szczególności, że wzrost wydatków, który może spowodować, byłby wyraźnie zrównoważony przez jedną lub kilka proponowanych poprawek odpowiednio zmniejszających wydatki, Rada może, działając większością kwalifikowaną, odrzucić proponowaną poprawkę.. Jeżeli decyzja o odrzuceniu poprawki nie będzie podjęta, proponowana poprawka zostaje przyjęta;

- gdy proponowana przez Parlament Europejski poprawka powoduje wzrost całkowitej kwoty

---

* Zgodnie ze zmianami z Artykułu 2 Traktatu zmieniającego niektóre postanowienia finansowe

** Adnotacja wydawcy: Wspólna Deklaracja Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji, przyjęta w dniu 30 czerwca 1982 roku, dotycząca środków dla polepszenia procedur budżetowych jest przedstawiona na stronie 865 Tomu I.

wydatków instytucji, Rada może, działając większością kwalifikowaną, przyjąć tę proponowaną poprawkę. Jeżeli decyzja o przyjęciu nie będzie podjęta, poprawka zostaje odrzucona;

- gdy stosownie do jednego z dwóch poprzednich myślników Rada odrzuciła proponowaną poprawkę, może, działając większością kwalifikowaną, albo utrzymać wysokość kwoty określoną w projekcie budżetu lub określić inną kwotę.

Projekt budżetu administracyjnego jest zmieniany na podstawie proponowanych poprawek przyjętych przez Radę.

Jeśli, w ciągu 15 dni od przedłożenia jej projektu, Rada nie zmieniła poprawek przyjętych przez Parlament Europejskich i jeśli poprawki przez niego zaproponowane zostały zaakceptowane, budżet będzie uważany za ostatecznie przyjęty. Rada poinformuje Parlament Europejski, że nie zmieniła żadnej z poprawek i że proponowane poprawki zostały zaakceptowane.

Jeśli w tym okresie Rada zmieniła jedną lub kilka poprawek przyjętych przez Parlament Europejski lub jeśli zaproponowane przez niego poprawki zostały odrzucone lub zmienione, zmieniony projekt budżetu administracyjnego będzie ponownie przedłożony Parlamentowi Europejskiemu. Rada poinformuje Parlament Europejski o wynikach jej obrad.

6. W ciągu 15 dni od przedłożenia mu projektu budżetu administracyjnego, Parlament Europejski, który powinien być poinformowany o działaniach podjętych w związku z proponowanymi przez niego poprawkami, może, działając większością swoich członków i większością trzech piątych oddanych głosów, zmienić lub odrzucić zmiany do jego poprawek wprowadzone przez Radę nie podejmie działań, budżet administracyjny będzie uważany za ostatecznie przyjęty.

7. Gdy procedura określona w niniejszym artykule zostanie zakończona, Przewodniczący Parlamentu Europejskiego ogłosi, że budżet został ostatecznie przyjęty.

8. Jednakże, Parlament Europejski, działając większością swoich członków i większością dwóch trzecich oddanych głosów, może, jeśli zachodzą ważne powody, odrzucić projekt budżetu i zażądać przedłożenia mu nowego projektu.

9. Maksymalny wskaźnik wzrostu w stosunku do wydatków tego samego rodzaju ponoszonych w bieżącym roku powinien być określany corocznie dla całkowitej kwoty wydatków innych niż te w sposób konieczny wynikające z niniejszego Traktatu lub aktów przyjętych zgodnie z nim.

Komisja, po konsultacji z Komitetem Polityki Ekonomicznej, określi, czym jest maksymalny wskaźnik wzrostu, który wynika ze:

wzrostu ilościowego produktu narodowego brutto wewnątrz Wspólnoty,

średnich zmian budżetów Państw Członkowskich oraz

wzrostu kosztów utrzymania w poprzednim roku budżetowym.

Maksymalny wskaźnik wzrostu będzie podany do wiadomości, przed dniem 1 maja, wszystkim instytucjom Wspólnoty. Wymaga się od nich, aby dostosowały się do niego podczas procedury budżetowej, zgodnie z postanowieniami ustępu 4 i 5 niniejszego Artykułu.

Jeśli, w stosunku do wydatków innych niż w sposób konieczny wynikających z niniejszego Traktatu lub aktów przyjętych zgodnie z nim, aktualny wskaźnik wzrostu w projekcie budżetu, ustalony przez Radę, jest o ponad połowę wyższy od maksymalnego wskaźnika, Parlament Europejski może, korzystając z prawa do dokonywania zmian, dodatkowo podwyższyć całkowitą wielkość tych wydatków do granicy nie przekraczającej połowy maksymalnego wskaźnika.

Gdy Parlament Europejskiego, Rada lub Komisja uważają, że działalność Wspólnot wymaga, by wskaźnik określony zgodnie z procedurą przewidzianą w niniejszym ustępie był przekroczony, inny wskaźnik może być ustalony w drodze porozumienia pomiędzy Radą, działającą większością kwalifikowaną, i Parlamentem Europejskim, działającym większością swych członków i większością trzech piątych oddanych głosów.

10. Każda instytucja wykonuje swe kompetencje przyznane jej niniejszym Artykułem stosownie do postanowień niniejszego Traktatu i aktów przyjętych zgodnie z nim, w szczególności tych dotyczących własnych zasobów Wspólnot i równowagi pomiędzy dochodami i wydatkami.

11. Ostateczne uchwalenie budżetu administracyjnego jest równoznaczne z upoważnieniem i zobowiązaniem Komisji do pobierania wpłat zgodnie z Artykułem 49.

*Artykuł 78a**

Budżet administracyjny jest opracowywany w jednostce rachunkowej określonej w ustanowionej zgodnie z Artykułem 78h.

Wydatki określone w budżecie administracyjnym są przeznaczone na rok budżetowy, o ile określona w artykule 78h procedura budżetowa nie przewiduje nic innego.

Według przepisów wydanych na podstawie Artykułu 78h inne środki niż przewidziane na wydatki osobowe, które nie zostały wykorzystane do końca roku budżetowego, mogą być przekazane jedynie na następny rok budżetowy.

Przewidziane w budżecie administracyjnym środki są podzielone według rozdziałów, w których wydatki są ujęte według rodzaju lub przeznaczenia; o ile jest to konieczne, rozdziały dzielą się na podrozdziały, zgodnie z ustaloną w artykule 78h procedurą budżetową.

Wydatki Parlamentu Europejskiego, Rady, Komisji i Trybunału Sprawiedliwości są umieszczane w specjalnej części budżetu administracyjnego, nie naruszając szczególnej regulacji dla określonych wspólnych wydatków.

*Artykuł 78b**

1. Jeśli do rozpoczęcia roku budżetowego budżet administracyjny nie został jeszcze uchwalony, w każdym miesiącu może być wydatkowana suma nie przekraczająca 1/12 środków przyznanych w poprzednim roku budżetowym na każdą pozycję budżetu, zgodnie z postanowieniami przepisów wydanych zgodnie z Artykułem 78h; Komisja może rozporządzać miesięcznie najwyżej 1/12 tych środków, które są przewidziane w przygotowywanym projekcie budżetu administracyjnego.

Komisja jest upoważniona i zobowiązana przemieszczać środki w ramach wysokości środków przyznanych w poprzednim roku budżetowym; nie może jednak przy tym przekraczać kwoty, która by wynikała z przyjętego projektu budżetu administracyjnego.

2. Rada może, działając większością kwalifikowaną, zezwolić na wydatki przekraczające 1/12 przy zachowaniu innych warunków określonych w ustępie 1. Upoważnienie i zobowiązanie do przenoszenia środków może być odpowiednio dostosowane.

Jeżeli decyzja dotyczy wydatków nie wynikających w sposób konieczny z niniejszego Traktatu lub aktów wydanych zgodnie z nim, Rada przedstawi ją niezwłocznie Parlamentowi Europejskiemu; w ciągu 30 dni Parlament Europejski może, większością swych członków i trzech piątych oddanych głosów, podjąć inną decyzję w sprawie wydatków przekraczających 1/12 określoną w ustępie 1. Ta część decyzji pozostaje zawieszona do chwili podjęcia decyzji przez Parlament Europejski. Jeżeli w tym okresie Parlament Europejski nie podejmie decyzji odmiennej od decyzji Rady, tę ostatnią uważa się za ostatecznie przyjętą.

*Artykuł 78c**

Komisja realizuje budżet, zgodnie z postanowieniami regulaminu sporządzonego na podstawie Artykułu 78h, na swoją odpowiedzialność i w granicach przyznanych kredytów, mając na uwadze zasady rozsądnego zarządzania finansami.

Regulamin określa szczegółowe zasady dotyczące każdej instytucji, odnośnie jej udziału w dokonywaniu jej wydatków.

W ramach budżetu, Komisja, w granicach i na zasadach określonych w regulaminie sporządzonym na podstawie Artykułu 78h, może przenosić kredyty z rozdziału do rozdziału i działu do działu.

*Artykuł 78d***

Komisja przedstawia corocznie Radzie i Parlamentowi Europejskiemu sprawozdanie finansowe za rok poprzedni z wykonania budżetu administracyjnego. Przekazuje im oświadczenie w sprawie aktywów i

---

* Zgodnie ze zmianami z Artykułu 3 Traktatu zmieniającego niektóre postanowienia finansowe

* Zgodnie ze zmianami z Artykułu 4 Traktatu zmieniającego niektóre postanowienia finansowe

* Zgodnie ze zmianami z Artykułu H(15) TUE

** Zgodnie ze zmianami z Artykułu 6 Traktatu zmieniającego niektóre postanowienia finansowe

wydatków Wspólnoty w zakresie objętym budżetem administracyjnym.

Artykuł 78e

Uchylony.

Artykuł 78f

Uchylony.

Artykuł 78g*

1. Parlament Europejski, działając na zalecenie Rady, działającej większością kwalifikowaną, udziela Komisji absolutorium odnośnie realizacji budżetu. W tym celu, a następnie Parlament Europejski, badając rozliczenia i sprawozdanie finansowe określone w artykule 78d oraz roczne sprawozdanie Trybunału Obrachunkowego, łącznie z odpowiedziami kontrolowanych instytucji udzielonymi na spozyczenia Trybunału Obrachunkowego, a także wszelkie istotne, specjalne sprawozdania sporządzone przez Trybunał Obrachunkowy.

2. Przed udzieleniem Komisji absolutorium lub z jakiegokolwiek innego powodu związanego z wykonywaniem swoich uprawnień odnośnie realizacji budżetu, Parlament Europejski może nakazać przesłuchanie Komisji odnośnie realizacji wydatków lub operacji systemów kontroli finansowej. Komisja udziela Parlamentowi Europejskiemu wszelkich koniecznych informacji, na jego wniosek.

3. Komisja podejmuje wszelkie odpowiednie kroki celem działania zgodnego z uwagami towarzyszącymi decyzji udzielającej absolutorium i innymi uwagami Parlamentu Europejskiego dotyczącymi realizacji wydatków, jak również komentarzami towarzyszącymi zaleceniom odnośnie absolutorium przyjętego przez Radę.

Na wniosek Parlamentu Europejskiego lub Rady, Komisja składa sprawozdanie z działań podjętych w świetle tych uwag i komentarzy, a zwłaszcza instrukcji udzielonym wydziałom odpowiedzialnym za realizację budżetu. Sprawozdania te są również przesyłane Trybunałowi Obrachunkowemu.

Artykuł 78 h*

Rada, działając jednomyślnie na wniosek Komisji po porozumieniu z Parlamentem Europejskim i uzyskaniu opinii Trybunału Obrachunkowego;

Sporządza Regulamin Finansowy, określający zwłaszcza procedurę, która ma być ustalona dla przyjmowania i realizacji budżetu oraz przedstawiania i kontroli rozliczeń;

Określa metody i procedurę, według której wpływy budżetowe, przewidziane w ustaleniach dotyczących środków własnych Wspólnoty, są udostępnione Komisji, oraz określa środki, jakie w razie potrzeby należy zastosować celem zaspokojenia wymogów gotówkowych;

Ustala zasady dotyczące odpowiedzialności kontrolerów finansowych, funkcjonariuszy podejmujących decyzje finansowe i księgowych oraz zasady dotyczące odpowiedniej organizacji kontroli.

Artykuł 78i*

Państwa Członkowskie podejmują takie same działania dla przeciwdziałania oszustwom naruszającym interesy finansowe Wspólnoty, jakie stosują przeciwdziałając oszustwom naruszającym ich własne interesy finansowe.

Nie naruszając postanowień niniejszego Traktatu, Państwa Członkowskie koordynują swoje działania mające ochronić interes finansowy Wspólnoty przed oszustami. W tym celu, organizują z pomocą Komisji bliską i regularną współpracę pomiędzy właściwymi służbami ich administracji.

Artykuł 79

---

* Zgodnie ze zmianami z Artykułu H(17) TUE

* Zgodnie ze zmianami z Artykułu H(18) TUE

* Zgodnie ze zmianami z Artykułu H(19) TUE

Niniejszy Traktat odnosi się do terytoriów europejskich Wysokich Umawiających się stron. Odnosi się on także do tych terytoriów europejskich, za których stosunki międzynarodowe odpowiedzialne są Państwa Członkowskie; jeżeli chodzi o Saarę, to do niniejszego Traktatu załączono wymianę listów pomiędzy Rządem Republiki Federalnej Niemiec i rządem Republiki Francuskiej.

Niezależnie od postanowień poprzedniego akapitu;

- a) Traktat niniejszy nie stosuje się do Wysp Owczych;
- b) Traktat niniejszy nie stosuje się do suwerennych obszarów bazy Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Północnej Irlandii na Cyprze;
- c) Traktat niniejszy stosuje się do Wysp Kanałowych i Wysp Man wyłącznie w zakresie niezbędnym dla zapewnienia wykonania porozumień dotyczących tych wysp, zawartych w decyzji Rady o przystąpieniu nowych Państw Członkowskich do Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej oraz Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej z dnia 22 stycznia 1972 r.,^{*}
- d) Traktat niniejszy nie stosuje się do wysp Alandzkich. Rząd Finlandii może jednakże notyfikować w drodze deklaracji złożonej podczas ratyfikowania niniejszego Traktatu rządowi Republiki Włoskiej, że Traktat stosuje się do Wysp Alandzkich zgodnie z postanowieniami zawartymi w Protokole nr 2 do Aktu dotyczącego warunków przystąpienia Republiki Austriackiej, Republiki Fińskiej i Królestwa Szwecji oraz dostosowań do Traktatów, na których oparta jest Unia Europejska. Rząd Republiki Włoskiej przekaże uwierzytelnienie kopie każdej takiej deklaracji Państw Członkowskich.^{*}

Każda z Wysokich Umawiających się Stron zobowiązuje się udostępnić innym Państwom Członkowskim preferencje, z jakich korzysta w zakresie węgla i stali na terytoriach nieeuropejskich podlegających jej jurysdykcji.

Artykuł 80

Za przedsiębiorstwa uważa się w porozumieniu niniejszego Traktatu te przedsiębiorstwa, które rozwijają swoją działalność w dziedzinie węgla i stali w granicach terytoriów wymienionych w akapicie pierwszym Artykułu 79 i ponadto – w odniesieniu do Artykułów 65 i 66, jak również informacji wymaganych dla ich stosowania oraz opartych na nich odwołań – przedsiębiorstwa lub organizacje zajmujące się zazwyczaj dystrybucją inną niż sprzedaż konsumentom indywidualnym albo rzemieślnikom.

Artykuł 81

Wyrażenie „węgiel” i „stal” zdefiniowano w załączniku I do niniejszego Traktatu.

Rada może, decyzjami podejmowanymi jednomyślnie, uzupełniać wykazy znajdujące się w wymienionym załączniku.

Artykuł 82

Obrotem stanowiącym podstawę obliczenia grzywnien i kar za zwłokę nakładanych na przedsiębiorstwa na mocy niniejszego Traktatu jest obrót w zakresie produktów podlegających Komisji.

Artykuł 83

Powołanie Wspólnoty w niniejszej mierze nie wpływa na system własności przedsiębiorstw podlegających postanowieniom niniejszego Traktatu.

Artykuł 84

Przez wymienione w Traktacie słowa „niniejszy Traktat” należy rozumieć postanowienia Traktatu,

---

^{*} Drugi akapit dodany na mocy artykułu 25 AA DK/IRL/UK, zmieniony artykułem 14 AD AA DK/IRL/UK i artykułem H(20) TUE

^{*} Punkt d) dodany na mocy artykułu 28 AA A/FIN/SWE w wersji wynikającej z artykułu 19 AD AA A/FIN/SWE

jego załączników, załączonych protokołów i konwencji w sprawie postanowień przejściowych.

Artykuł 85

Postanowienia wstępne i przejściowe uzgodnione przez Wysokie Umawiające się Strony w celu umożliwienia realizacji i postanowień niniejszego Traktatu ustalono w załączonej konwencji.

Artykuł 86

Państwa Członkowskie zobowiązują się podejmować wszelkie środki, ogólne i szczegółowe, w celu zapewnienia wykonania zobowiązań wynikających z decyzji i zaleceń instytucji Wspólnoty oraz ułatwić Wspólnocie wykonywanie jej zadań.

Państwa Członkowskie zobowiązują się powstrzymać od wszelkich kroków sprzecznych z istnieniem wspólnego rynku przewidzianego w Artykułach 1 i 4.

Będą one stosowały w granicach swoich kompetencji właściwe środki niezbędne dla zagwarantowania regulowania wzajemnych zobowiązań związanych z wymianą międzynarodową w dziedzinie węgla i stali w ramach wspólnego rynku oraz będą sobie wzajemnie udzielały pomocy w celu ułatwienia tych rozliczeń.

Funkcjonariusze Komisji, którym powierzyła ona zadania kontrolne, korzystają na terytorium Państw Członkowskich w zakresie niezbędnym dla wykonywania swych zadań z praw i kompetencji przyznanych przez ustawodawstwo tych Państw ich własnym funkcjonariuszom skarbowym. Państwom zainteresowanym podaje się do wiadomości zakres kontroli i status funkcjonariuszy, którym powierzono zadania kontrolne. Na żądanie danego Państwa lub Komisji jego funkcjonariusze mogą asystować funkcjonariuszom Komisji przy wykonywaniu ich zadań.

Artykuł 87

Wysokie Umawiające się Strony zobowiązują się nie korzystać z zawartych przez nie traktatów, konwencji lub ogłoszonych deklaracji w celu stosowania – przy regulowaniu rozbieżności dotyczących wykładni lub stosowania niniejszego Traktatu – metod innych od tych, które przewiduje Traktat.

Artykuł 88

Jeżeli Komisja jest zdania, że któreś z Państw nie wykonało jakiegoś zobowiązania ciążącego na nim na mocy niniejszego Traktatu – stwierdza uchybienie w umotywowanej decyzji podjętej po umożliwieniu zainteresowanemu Państwu przedstawienia swojego stanowiska. Wyznacza ona temu Państwu termin dla wykonania jego zobowiązań.

W okresie dwóch miesięcy od zawiadomienia o decyzji Komisji Państwo takie może odwołać się do Trybunału Sprawiedliwości.

Jeżeli Państwo nie przystąpiło do wykonywania swojego zobowiązania w terminie oznaczonym przez Komisję lub, w przypadku odwołania, jeżeli zostało ono odrzucone – Komisja może po uzyskaniu pozyskaniu pozytywnej opinii Rady, działającej większością dwóch trzecich:

- a) Zawiesić wypłatę sum należnych danemu państwu od Komisji na mocy niniejszego Traktatu;
- b) Odstąpić lub upoważnić inne Państwa do odstąpienia od postanowień Artykułu 4 w celu skorygowania skutków stwierdzonego uchybienia.

Od decyzji podjętych na mocy postanowień punktu a) i b) można wnieść odwołanie w ciągu dwóch miesięcy od zawiadomienia o nich.

Jeżeli zastosowane środki okażą się nieskuteczne, Komisja przedstawi sprawę Radzie.

Artykuł 89

Na żądanie jednego z Państw – stron sporu, może zostać wniesiony przed Trybunał Sprawiedliwości każdy spór między Państwami Członkowskimi dotyczący stosowania niniejszego Traktatu, nie podlegający uregulowaniu w inny sposób przewidziany w niniejszym Traktacie.

Trybunał Sprawiedliwości posiada również kompetencję rozstrzygania wszelkich sporów między Państwami Członkowskimi związanych z celami niniejszego Traktatu, jeżeli przedłożono mu je na

podstawie kompromisu.

Artykuł 90

Jeżeli uchybienie wobec zobowiązania wynikającego z niniejszego Traktatu, którego dopuściło się dane przedsiębiorstwo, stanowi jednocześnie uchybienie wobec zobowiązania ciążącego na nim na mocy ustawodawstwa Państwa, któremu przedsiębiorstwo to podlega, i jeżeli Państwo to zgodnie z wymienionym ustawodawstwem wszczęło przeciwko temu przedsiębiorstwu postępowanie sądowe albo administracyjne – jest ono zobowiązane zawiadomić o tym Komisję, która może zawiesić postępowanie własne.

Jeżeli Komisja zawiesi postępowanie własne, zawiadamia się ją o przebiegu postępowania krajowego i umożliwia przedstawienie wszelkich dokumentów, ekspertyz i dowodów dotyczących sprawy. Zawiadamia się ją również o ostatecznej decyzji, którą bierze ona pod uwagę przy określaniu sankcji, jakie ewentualnie zastosuje.

Artykuł 91

Jeżeli przedsiębiorstwo nie dokona w przepisany terminie wpłaty należnej Komisji, czy to na mocy jednego z postanowień niniejszego Traktatu lub regulaminu wykonawczego, czy też w związku z nałożeniem przez Komisję grzywny lub kary za zwłokę – może ona zawiesić wypłatę sum należnych od niej temu przedsiębiorstwu do wysokości odnośnej wpłaty.

Artykuł 92

Decyzje Komisji nakładające zobowiązania pieniężne stanowią tytuł wykonawczy.

Na terytorium Państw Członkowskich wykonuje się je przymusowo, zgodnie z procedurą obowiązującą w każdym z tych Państw, po opatrzeniu decyzji – bez innych formalności oprócz sprawdzenia ich autentyczności – klauzulą egzekucyjną stosowaną w Państwie, na którego terytorium mają one być wykonane. Funkcje te powierza się ministrowi wyznaczonemu w tym celu przez każdy z rządów.

Przymusowe wykonanie może ulec zawieszeniu tylko wskutek decyzji Trybunału Sprawiedliwości.

Artykuł 93

Komisja utrzymuje z Organizacją Narodów Zjednoczonych i Europejską Organizacją Współpracy Gospodarczej wszelkie stosunki, jakie uważa za pożyteczne, oraz informuje je systematycznie o działalności Wspólnoty.

Artykuł 94

Stosunki pomiędzy instytucjami Wspólnoty i Radą Europy utrzymuje się na warunkach przewidzianych w załączonym protokole.

Artykuł 95

We wszystkich przypadkach nie przewidzianych w niniejszym Traktacie, w których dla osiągnięcia, w działalności wspólnego rynku węgla i stali, zgodnie z postanowieniami Artykułu 5, jednego z celów Wspólnoty, określonych w Artykułach 2,3 i 4, wydaje się niezbędne podjęcie przez Komisję decyzji lub wydanie zalecenia – decyzję taką lub zalecenie wydaje się za zgodą Rady wyrażoną jednomyślnie oraz po zasięgnięciu opinii Komitetu Doradczego.

Podobna decyzja lub zalecenie podjęte w ten sam sposób określi ewentualne sankcje.

Jeżeli po upływie okresu przejściowego, przewidzianego w konwencji w sprawie postanowień przejściowych, ujawnione w praktyce nie przewidziane trudności w sposobie stosowania niniejszego Traktatu, lub poważna zmiana warunków ekonomicznych albo technicznych wywierająca bezpośredni wpływ na wspólny rynek węgla i stali, stworzą konieczność wprowadzenia poprawek do przepisów dotyczących wykonywania przez Komisję jej kompetencji – można wnieść odpowiednie poprawki do tych przepisów pod warunkiem, że nie wywołają one zmian w postanowieniach Artykułów 2, 3 i 4 lub w stosunku pomiędzy kompetencjami Komisji a innymi instytucjami Wspólnoty

Projekty poprawek przedstawiają wspólnie Komisja i Rada podejmująca decyzje w tym przedmiocie większością dwunastu piętnastych, a opiniuje je Trybunał. Rozpatrując poprawki Trybunał dysponuje w pełni kompetencją oceniania wszystkich elementów faktycznych i prawnych. Jeżeli w wyniku tego badania Trybunał uzna, że propozycje są zgodne z postanowieniami poprzedniego akapitu – przekazuje się je Parlamentowi Europejskiemu. Nabierają one mocy, gdy uzyskają większość trzech czwartych oddanych głosów i większość dwóch trzecich członków Parlamentu Europejskiego.*

Artykuł 96

(Uchylony)

Artykuł 97

Traktat niniejszy zawiera się na 50 lat od dnia jego uprawomocnienia się.

Artykuł 98

(Uchylony)

Artykuł 99

Niniejszy Traktat zostanie ratyfikowany przez wszystkie Państwa Członkowskie zgodnie z ich przepisami konstytucyjnymi; dokumenty ratyfikacyjne zostaną złożone na przechowanie rządowi Republiki Francuskiej.

Nabierze on mocy w dniu złożenia dokumentu ratyfikacyjnego przez ostatnie Państwo-Sygnatariusza. Jeżeli w ciągu sześciu miesięcy od podpisania niniejszego Traktatu nie zostaną złożone wszystkie dokumenty ratyfikacyjne, rządy Państw, które je złożyły, uzgodnią kroki jakie należy podjąć.

Artykuł 100

Niniejszy Traktat, sporządzony w jednym egzemplarzu, zostanie złożony w archiwum rządu Republiki Francuskiej, który wyda każdemu z rządów pozostałych Państw-Sygnatariuszy uwierzytelnioną kopię.

Na dowód tego wymienieni wyżej pełnomocnicy podpisali niniejszy Traktat i opatrzyli go swoimi pieczęciami.

Sporządzono w Paryżu, osiemnastego kwietnia tysiąc dziewięćset pięćdziesiątego pierwszego roku.

Adenauer
Paul van Zeeland
J. Meurice
Schuman
Sforza
Jos. Bech
Stikker
Van den Brink

---

* Czwarty akapit zgodnie ze zmianami z Artykułu 14 AA A/FIN/SWE w wersji wynikającej z Artykułu 7 AD AA A/FIN/SWE

ZAŁĄCZNIK I

DEFINICJA POJĘĆ „WĘGIEL” I „STAL”

1. Pojęcia „węgiel” i „stal” obejmują wyszczególnione poniżej produkty.
2. Komisja, wypełniając swoje zadania w odniesieniu do stali specjalnych, koksu i złomu, winna uwzględniać specjalne czynniki związane z wytwarzaniem tych materiałów lub ich obrotem handlowym.
3. Komisja wykonywać będzie swoje zadania w odniesieniu do gazu koksowniczego oraz węgla brunatnego innego niż surowiec wykorzystywany do produkcji brykietów i półkoksu, tylko wtedy gdy jest to konieczne i uzasadnione z uwagi na potencjalne zakłócenia jakie na rynku paliw wywołać mogą te produkty.
4. Komisja uwzględniac będzie fakt, że produkcja pewnych wymienionych produktów jest bezpośrednio związana z wytwarzaniem produktów ubocznych, które nie są wyszczególnione, lecz których cena sprzedaży może mieć wpływ na ceny tych głównych produktów.

Kod OEEC (nr odniesienia)	PRODUKT
3000	PALIWA
3100	<i>Węgiel kamienny</i>
3200	<i>Węgiel kamienny - brykiety</i>
33200	<i>Koks, bez koksu elektrodowego i koksu naftowego</i> Półkok z węgla kamiennego
3400	<i>Węgiel brunatny - brykiety</i>
3500	<i>Węgiel brunatny - pospółka</i> Półkok z węgla brunatnego
4000	ŻELAZO I STAL
4100*	<i>Surowce do produkcji żelaza i stali¹</i> Ruda żelaza (poza pirytami) Żelazo i stale gąbczaste ^{1a} Złom żelaza Ruda manganu
4200	<i>Surówka i stopy żelaza</i> Surówka do produkcji stali Surówka odlewnicza i inna surówka Surówka zwierciadlista oraz stal żelazowo-manganowa wysokowęglowa ²
¹	Nie obejmuje surowców z pozycji kodu OEEC Nr 4190 („Inne surowce niesklasyfikowane w innej pozycji do produkcji żelaza i stali”), które nie są ujęte w niniejszym wykazie. Nie obejmuje materiałów refrakcyjnych
^{1a}	Obejmuje żelazo gąbczaste w postaci właściwej lub brykietowej, i inne wyroby temu podobne
²	Nie obejmuje innych stopów żelaza

* Uwaga od wydawcy: Tekst nazwy pozycji zgodnie z poprawkami wprowadzonymi na mocy Artykułu 1 Decyzji Rady Europejskiej Wspólnoty Węgla i Stali (Dz.U. 129, z 6.1.2.1962 s. 2810)

Kod OEEC (nr odniesienia)	PRODUKT
4300	<i>Produkty z żelaza surowe lub półprodukty, stal węglowa lub stal specjalna, wraz z produktami do ponownego zastosowania lub ponownego walcowania</i> Stal ciekła odlewana lub nieodlewna w wlewki, wraz z wlewkami do kucia ³ Półprodukty: kęsiska kwadratowe, kęsy i kęsiska płaskie; blachówka i blachówka do wyrobu blachy białej; szerokie zwoje walcowane na gorąco (inne niż zwoje klasyfikowane jako produkty gotowe).
4400	<i>Produkty żelazne obrabiane na gorąco, stal węglowa lub stal specjalna⁴</i> Szyny, podkłady, nakładki stykowe, podkładowe pod szyny, dwuteowniki, kształtowniki o dużym przekroju 80 mm i więcej, kształtowniki grodzicowe Pręty i kształtowniki o przekroju do 80 mm i elementy płaskie do 150 mm Walcówka

Rury o przekroju okrągłym i prostokątnym

³	Komisja winna zajmować się produkcją stali ciekłej do odlewów tylko wtedy gdy działalność ta jest traktowana jako główna działalność przemysłu stalowego. Każda inna produkcja stali ciekłej do odlewów, taka jak produkcja w małych i średnich niezależnych odlewniach winna podlegać tylko analizie statystycznej, a zainteresowanie to nie może powodować żadnych działań dyskryminacyjnych.
⁴	Nie obejmuje odlewów stalowych, odkuwek i produktów metalurgii proszkowej.

Kod OEEC (nr odniesienia)	PRODUKT
4400 (cd)	Stal obręczowa i taśmy walcowane na gorąco (wraz z taśmami rurowymi) Błacha walcowana na gorąco do 3 mm (powlekana i niepowlekana) Błacha gruba i blacha cienka o grubości 3 mm i więcej, uniwersalna blacha gruba 150 mm i więcej.
4500	<i>Produkty gotowe z żelaza, stali węglowej i stali specjalnej</i> Błacha biała, blacha biała matowa, blacha czarna, blacha ocynkowana, inne blachy powlekane Błacha walcowana na zimno do 3 mm Błacha elektrotechniczna Taśmy na blachę białą Błacha gruba walcowana na zimno, w zwojach lub w pasach, grubości 3 mm i więcej*
⁵	Nie obejmuje rur stalowych (bezszywowych lub spawanych), taśmy walcowanej na zimno do 500 mm szerokości (inne niż da blach białych), drutu i produktów z drutu, prętów stalowych ciągnionych i szlifowanych lub polerowanych i odlewów z żelaza (rury, rury grubościennie i łączniki, oraz inne odlewy z żelaza)

* Uwaga od wydawcy: Tekst zgodny z tekstem wprowadzonym na mocy Jednolitego Artykułu z Decyzji Rady z 21 lutego 1983 roku dodającego szereg produktów do wykazu umieszczonego w Załączniku nr 1 do Traktatu EWWiS (Dz.U. L 56 z 3.3.1983).

ZAŁĄCZNIK II

ZŁOM

Postanowienia niniejszego Traktatu odnoszą się do złomu żelaznego, lecz należy uwzględnić następujące elementy praktyczne spowodowane specjalnymi warunkami pozyskiwania i obrotu złomem:

- (a) wszelkie ceny ustalone przez Komisję w Rozdziale 5 Działu III odnoszą się do zakupów dokonywanych w ramach działań Wspólnoty; Państwa Członkowskie współpracować będą z Komisją w zapewnieniu tego by sprzedawcy działali zgodnie z podejmowanymi decyzjami;
- (b) Artykuł 59 nie odnosi się do:
  - złomu żeliwnego wykorzystywanego tylko w odlewniach poza Wspólnotą;
  - złomu na potrzeby własne, przy czym ich istnienie uwzględniane jest przy naliczaniu podstawy dla kwot alokowanych w związku z nabywanym złomem;
- (c) w zakresie do zastosowania artykułu 59 w odniesieniu do złomu kupowanego Komisja, we współpracy z rządami Państw Członkowskich, pozyska odpowiednie informacje dotyczące dostępności i wymagań wraz z eksportem do krajów trzecich.

Komisja, na podstawie tak otrzymanych informacji, przyzna kwoty Państwom Członkowskim zgodnie z artykułem 59, tak by zapewnić najefektywniejsze ich wykorzystanie oraz uwzględnianie wszelkich warunków użytkowania i dostaw w poszczególnych działach przemysłu stalowego podlegającego jej jurysdykcji.

Następujące środki zostaną podjęte dla zapewnienia by dostawy złomu przyznanego z jednego Państwa Członkowskiego do innego lub zakupu przez firmy z jednego Państwa Członkowskiego ilości do jakiej są one uprawnione na rynku innego Państwa Członkowskiego nie były przedmiotem dyskryminacji szkodliwej dla firm:

1. Każde Państwo Członkowskie zezwoli na wysłanie ze swojego terytorium do terytorium innego kraju wielkości zgodnej z kwotą przypisaną przez Komisję; w zamian każde Państwo Członkowskie będzie miało prawo do wykonywania niezbędnych kontroli w celu sprawdzenia, że wysyłane dostawy nie przekraczają przewidzianych ilości. Komisja jest uprawniona do zweryfikowania, czy podjęte rozwiązania nie są bardziej ograniczające niż jest to konieczne.
2. Kwoty przyznawane Państwom Członkowskim będą poddawane rewizji tak często, jak będzie to konieczne, w celu utrzymania właściwych stosunków z nabywcą lokalnym i nabywcą z innego Państwa Członkowskiego, pomiędzy kwotami dostępnymi dla każdego Państwa Członkowskiego i wielkościami, jakie muszą zostać wysłane do innego Państwa Członkowskiego.
3. Komisja sprawdzi, czy przepisy podjęte w każdym Państwie Członkowskim dotyczące zbywających podległych ich jurysdykcji nie prowadzą do stosowania różnych warunków do

takich samych transakcji, specjalnie w odniesieniu do narodowości nabywców.

ZAŁĄCZNIK III

STALE SPECJALNE

Stale specjalne i stale wysokowęglowe, zgodnie z tym co zapisano w projekcie Europejskiej nomenklatury celnej opracowanej przez Komitet Taryfowy podczas jego spotkania w Brukseli w dniu 15 lipca 1950 roku, będą traktowane zgodnie z tym do jakiej z poniższych grup należą:

- (a) stale specjalne potocznie zwane stalami konstrukcyjnymi, zawierające poniżej 0,6% węgla i nie więcej niż 0,8% dwóch lub więcej czynników stopowych razem lub 5% jednego z czynników stopowych¹
- (b) stale wysokowęglowe, zawierające od 0,6 do 1,6% węgla; stale specjalne inne ni te określone w (a) powyżej, zawierające do 40% dwu lub więcej czynników stopowych razem lub 20% jednego z czynników stopowych¹
- (c) stale specjalne nie ujęte w punktach (a) lub (b).

¹ - Siarka, fosfor, silikon i mangan w ilościach normalnie akceptowanych w stalach niestopowych nie są traktowane jako czynniki stopowe.

Produkty z grup (a) i (b) wchodzą w zakres działania Komisji, lecz w celu umożliwienia badań nad właściwymi metodami stosowania wobec nich Traktatu, z uwagi na specjalne warunki ich produkowania i obrotu, data zniesienia ceł importowych i eksportowych lub równorzędnych opłat oraz wszelkich ograniczeń ilościowych w ich przemieszczaniu się na terenie Wspólnoty, zostaje opóźnione o jeden rok od dnia ustanowienia wspólnego rynku stali.

Jeżeli chodzi o produkty grupy (c) Komisja, po zniesieniu ceł, winna podjąć szereg badań nad właściwymi metodami stosowania wobec nich Traktatu, z uwagi na specjalne warunki ich produkowania i obrotu; po otrzymaniu tych wyników oraz najpóźniej w terminie trzech lat od ustanowienia wspólnego rynku rozwiązania proponowane dla każdego z tych produktów powinny zostać przedłożone przez Komisję Radzie, która wypowie się co do nich zgodnie z artykułem 81. W tym okresie produkty grupy (c) będą przedmiotem tylko kontroli statystycznych prowadzonych przez Komisję.

K.A.
P. v Z.
J.M.
Sch.
SF.
B.
S.
V. d B.

II - PROTOKÓLY

Protokół
dotyczący
Statutu Trybunału Sprawiedliwości
Europejskiej Wspólnoty Węgla i Stali

Adnotacja wydawcy:

Artykuł 4 pkt. 2b Konwencji w sprawie Określonych Instytucji Wspólnych dla Wspólnot Europejskich:

"Postanowienia Protokołu dotyczącego Statutu Trybunału Sprawiedliwości stanowiącego aneks do Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Węgla i Stali, jeżeli pozostają sprzeczne z artykułami od 32 do 32c tego Traktatu, zostają unieważnione."

WYSOKIE UMAWIAJĄCE SIĘ STRONY,

PRAGNĄCE sformułować Statut Trybunału Sprawiedliwości przewidzianego w artykule 45 Traktatu,

USTALIŁY co następuje:

Artykuł 1

Trybunał Sprawiedliwości ustanowiony artykułem 7 Traktatu zostaje utworzony i będzie funkcjonował zgodnie z postanowieniami tego Traktatu i niniejszego Statutu.

TYTUŁ I

SĘDZIOWIE

Ślubowanie urzędników

Artykuł 2

Przed podjęciem swoich obowiązków Sędzia, przy drzwiach otwartych, ślubuje wypełniać swoje obowiązki w sposób bezstronny i sumienny oraz ślubuje dochować tajemnicy obrad Trybunału.

Przywileje i immunitety

Artykuł 3

Sędziowie są zwolnieni od postępowań prawnych. Po zakończeniu sprawowania urzędu, nadal cieszą się immunitetem w odniesieniu do wykonanych przez nich czynności o charakterze służbowym łącznie z wypowiedzianymi lub zapisanymi słowami.

Trybunał, na sesji plenarnej, może odstąpić od immunitetu.

W przypadku odstąpienia od immunitetu i założenia postępowania karnego skierowanego przeciwko Sędziemu, Sędzia ten jest sądzony w dowolnym państwie członkowskim, jedynie przez sąd kompetentny do orzekania w sprawie członków najwyższych sądów krajowych.

(Czwarty punkt zniesiony drugim punktem artykułu 28 Traktatu Połączenia)

[Patrz artykuł 21 Protokołu dotyczący przywilejów i immunitetów Wspólnot Europejskich, brzmi jak następuje:

Artykuły od 12 do 15 i artykuł 18 są stosowane w stosunku do Sędziów, Rzeczników Generalnych, Sekretarzy i Sprawozdawców Pomocniczych Trybunału Sprawiedliwości, w sposób nie naruszający postanowień artykułu 3 Protokołu dotyczącego Statutu Trybunału Sprawiedliwości dotyczącego zwolnienia od postępowań prawnych Sędziów i Rzeczników Generalnych.]

Niezdolności

Artykuł 4

Sędziowie nie mogą zajmować żadnych politycznych i administracyjnych stanowisk.

Nie mogą się oni angażować w żadne zajęcia, bez względu na to czy nastawione na zysk czy też nie chyba, że odstępstwo wyjątkowo zostało przyznane przez Radę większością dwóch trzecich głosów.

Nie mogą oni, w czasie sprawowania przez nich urzędu oraz przez trzy lata po zakończeniu jego sprawowania, nabyć lub zachować, bezpośrednio lub pośrednio, żadnych udziałów w działalności gospodarczej związanej z węglem i stalą.

Wynagrodzenie

Artykuł 5

(Artykuł zniesiony artykułem 8 pkt. 3a Traktatu Połączenia)

[Patrz artykuł 6 Traktatu Połączenia, brzmi jak następuje:

Rada, kwalifikowaną większością głosów, określa płace, dodatki i emerytury oraz renty dla Przewodniczącego i członków Komisji oraz Przewodniczącego, Sędziów, Rzeczników Generalnych i Sekretarza Trybunału Sprawiedliwości. Określa ona również, ponownie kwalifikowaną większością głosów, płatności świadczone w zamian za wynagrodzenie.]

Wypowiedzenie stanowiska

Artykuł 6

Poza normalnym zastępowaniem, obowiązki Sędziego kończą się w przypadku jego śmierci lub rezygnacji.

W przypadku rezygnacji Sędziego, pisemna jego rezygnacja skierowana jest do Przewodniczącego Trybunału celem przekazania jej Przewodniczącemu Rady. Na podstawie tej notyfikacji w składzie sędziowskim powstaje wakat.

Za wyjątkiem kiedy znajduje zastosowanie artykuł 7, Sędzia utrzymuje urząd do momentu przejścia obowiązków przez jego następcę.

Artykuł 7

Sędzia może być odwołany z urzędu jedynie wtedy kiedy, według jednomyślnej opinii pozostałych sędziów, nie spełnia już dłużej wymaganych warunków.

Przewodniczący Rady, Przewodniczący Komisji i Przewodniczący Parlamentu Europejskiego są powiadamiani o powyższym przez Sekretarza.

Na podstawie tej notyfikacji w składzie sędziowskim powstaje wakat.

Artykuł 8

Sędzia, który ma zastąpić członka Trybunału, którego czas sprawowania urzędu nie wygasł, jest wyznaczany na okres pozostały po poprzedniku.

TYTUŁ II

ORGANIZACJA

Artykuł 9

Od Sędziów, Rzeczników Generalnych i Sekretarzy wymaga się by zamieszkiwali w miejscu siedziby Trybunału.

*Artykuł 10**

Trybunał jest wspierany przez dwóch rzeczników Generalnych i Sekretarza.

Rzecznicy Generalni

Artykuł 11

Obowiązkiem Rzecznika Generalnego jest, wykonując czynności całkowicie bezstronnie i niezależnie, sporządzenie przy drzwiach otwartej ustnej i uzasadnionej teorii w sprawach wniesionych do Trybunału celem wsparcia Trybunału w wykonywaniu zadań wyznaczonych jemu w artykule 31 Traktatu.

*Artykuł 12**

Rzecznicy Generalni są wyznaczeni na okres sześciu lat w ten sam sposób co Sędziowie. Co trzy lata następuje częściowa wymiana. Rzecznicy Generalni, których okres sprawowania urzędu wygasa na końcu pierwszych trzech lat są wybierani drogą losowania. Postanowienia *trzeciego i czwartego punktu artykułu 32 tego Traktatu*** i postanowienia artykułu 6 niniejszego Statutu są stosowane w stosunku do Rzeczników Generalnych.

Artykuł 13

Postanowienia artykułów od 2 do 5 i artykułu 8 są stosowane w stosunku do Rzeczników Generalnych.

---

* Patrz uwaga na stronie 129.

* Patrz uwaga na stronie 129.

** Adnotacja wydawcy:

Wobec nowej wersji artykułu 32 Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Węgla i Stali, odniesienie to nie jest dokładne; Patrz artykuł 32 i 32b tego Traktatu.

Rzecznik Generalny może zostać odwołany z urzędu jedynie wtedy kiedy nie spełnia on już dłużej wymaganych warunków. Decyzja zostaje jednomyślnie podjęta przez Radę, po wcześniejszym dostarczeniu przez Trybunał jego opinii.

Sekretarz

Artykuł 14

Trybunał wyznacza swojego Sekretarza i ustala przepisy regulujące jego służbę, biorąc pod uwagę postanowienia artykułu 15. Sekretarz przed Trybunałem ślubuje wypełniać swoje obowiązki w sposób bezstronny i sumienny oraz ślubuje dochować tajemnicy obrad Trybunału.

(Drugi punkt zniesiony punktem artykułu 28 Traktatu Połączenia)

{Patrz artykuł 21 Protokołu dotyczącego przywilejów i immunitetów Wspólnot Europejskich, które brzmią jak następuje:

Artykuły od 12 do 15 i artykuł 18 są stosowane w stosunku do Sędziów, Rzeczników Generalnych, Sekretarzy i Sprawozdawców Pomocniczych Trybunału Sprawiedliwości, w sposób nie naruszający postanowień artykułu 3 Protokołu dotyczącego Statutu Trybunału Sprawiedliwości dotyczącego zwolnienia od postępowań prawnych Sędziów i Rzeczników Generalnych.]

Artykuł 15

(Artykuł jest zniesiony artykułem 8 pkt. 3a Traktatu Połączenia)

[Patrz artykuł 6 Traktatu Połączenia, który brzmi jak następuje:

Rada, kwalifikowaną większością głosów, określa płace, dodatki i emerytury oraz renty dla Przewodniczącego i członków Komisji oraz Przewodniczącego, Sędziów, Rzeczników Generalnych i Sekretarza Trybunału Sprawiedliwości. Określa ona również, ponownie kwalifikowaną większością głosów, płatności świadczone w zamian za wynagrodzenie.]

Personel Trybunału

*Artykuł 16**

1. Urzędnicy państwowi i inni urzędnicy są dołączeni do Trybunału celem umożliwienia jego funkcjonowania. Odpowiadają oni przed Sekretarzem podlegającym Przewodniczącemu.

2. Na wniosek Trybunału, Rada jednomyślnie może zapewnić wyznaczenie Sprawozdawcy Pomocniczego i ustalić przepisy regulujące jego służbę. Od Sprawozdawcy Pomocniczego można, zgodnie z warunkami ustalonymi w Przepisach Proceduralnych, wymagać udziału w zapytaniach przygotowawczych w sprawach prowadzonych przed Trybunałem oraz współpracy z Sędzią, który pełni funkcje Sprawozdawcy.

Sprawozdawcy Pomocniczy jest wybierany z pośród osób których niezależność jest poza wszelką wątpliwością i które posiadają konieczne kwalifikacje prawne; są wyznaczani przez Radę. Ślubują przed Trybunałem wypełniać swoje obowiązki w sposób bezstronny i sumienny oraz ślubują

---

* Zmieniono artykułem 8 pkt. 3b Traktatu Połączenia.

dochować tajemnicy obrad Trybunału.

Funkcjonowanie Trybunału

Artykuł 17

Trybunał obraduje w sposób stały na sesjach. Czas trwania wakacji sądowych jest określany przez Trybunał z uwzględnieniem swoich potrzeb.

Skład Trybunału

*Artykuł 18**

Trybunał obraduje podczas sesji plenarnych. Może on jednakże tworzyć izby, z których każda składa się z trzech, pięciu lub siedmiu Sędziów mających na celu podejmowanie określonych dochodzeń wstępnych lub orzekanie w szczególnych kategoriach spraw zgodnie z ustalonymi w tym celu zasadami.**

Decyzje Trybunału są ważne jedynie wtedy kiedy nierówna liczba jego członków zasiada w czasie obrad. Decyzje Trybunału w pełnym składzie są ważne jeżeli zasiada dziewięciu członków. Decyzje izb składających się z trzech lub pięciu Sędziów są ważne jedynie wtedy kiedy zasiada trzech Sędziów. Decyzje izb składających się z siedmiu Sędziów są ważne jedynie wtedy kiedy zasiada pięciu Sędziów. W przypadku kiedy jeden z Sędziów izby jest nie dopuszczony do uczestnictwa, Sędzia innej izby może zostać wezwany do udziału w obradach zgodnie z warunkami ustalonymi w Przepisach Proceduralnych.*

Powództwa wniesione przez państwa członkowskie lub przez Radę we wszystkich przypadkach są sądzone podczas sesji plenarnych.

Przepisy szczególne

Artykuł 19

Żaden Sędzia czy Rzecznik Generalny nie może brać udziału w rozstrzygnięciu żadnej sprawy, w której wcześniej uczestniczył jako pełnomocnik lub doradca lub działał dla jednej ze stron, lub do której został wezwany w celu wypowiedzenia się jako członek Sądu lub Trybunału, Komisji dochodzeniowej lub w innym charakterze.

Jeżeli ze szczególnych powodów, dowolny Sędzia lub Rzecznik Generalny uzna, że nie powinien brać udziału w orzekaniu lub rozpatrywaniu szczególnej sprawy to powinien on poinformować o tym Przewodniczącego. Jeżeli z powodów szczególnych Przewodniczący uzna, że dowolny Sędzia lub Rzecznik Generalny nie powinien zasiadać czy sporządzać argumentacji w określonej sprawie, to odpowiednio powiadamia go o tym.

Wszelkie trudności powstające w wyniku stosowania niniejszego artykułu są rozstrzygane decyzją

---

* Patrz uwaga na str. 129

** Punkt pierwszy został zmieniony artykułem 18 AA A/FIN/SWE.

* Drugi punkt zmieniony artykułem 19 AA A/FIN/SWE.

Trybunału.

Strona nie może składać wniosku o zmianę w składzie Trybunału lub jednego z jego członków czy to na podstawie narodowości Sędziego czy też braku obecności Sędziego z Trybunału lub izby będącego narodowości danej strony.

TYTUŁ III

PROCEDURA

Reprezentacja stron i pomoc dla stron

Artykuł 20

Państwa i instytucje Wspólnoty są reprezentowane przed Trybunałem za pośrednictwem pełnomocnika wyznaczanego dla każdej sprawy; pełnomocnik może być wspierany przez prawnika uprawnionego do praktyki przed sądem państwa członkowskiego.

Przedsiębiorstwa i wszystkie inne osoby fizyczne lub prawne muszą być wspierane przez prawnika uprawnionego do praktyki przed sądem państwa członkowskiego.

Tacy pełnomocnicy i prawnicy, w momencie ich wystąpienia przed Trybunałem, cieszą prawami i immunitetami niezbędnymi dla niezależnego wykonywania swoich obowiązków, zgodnie z warunkami ustalonymi w przepisach sporządzonych przez Trybunał i przedstawionymi do jednomyślnego zatwierdzenia przez Radę.*

Nauczyciele akademicki, narodowości państwa członkowskiego którego prawo przyznaje im prawo do posłuchania, powinni mieć takie samo prawo przed Trybunałem jakie przyznano w niniejszym artykule prawnikom uprawnionym do praktyki przed sądem państwa członkowskiego.

Etapy procedur

Artykuł 21

Procedura przed Trybunałem składa się z dwóch części: pisemnej i ustnej.

Procedura pisemna składa się z poinformowania stron i instytucji Wspólnoty, których decyzje są sporne, o stanie faktycznym sprawy, stanowisk obrony i zastrzeżeniach oraz replikach, jeżeli takie są,

---

* Trzeci punkt jest zmieniony artykułem 8 pkt. 3c Traktatu Połączenia.

jak również o wszystkich stanowiących wsparcie papierach i dokumentach lub ich poświadczonych kopiach.

Poinformowanie następuje za pośrednictwem Sekretarza w porządku i w czasie ustalonym w Przepisach Proceduralnych.

Procedura ustna składa się z przeczytania raportu przedstawionego przez Sędziego wykonującego czynności Sprawozdawcy, przesłuchania przez Trybunał świadków, ekspertów, pełnomocników i prawników uprawnionych do praktyki przed sądem państwa członkowskiego i argumentacji Rzecznika Generalnego.

Wnioski

Artykuł 22

Sprawa jest wnoszona do Trybunału we wnioskach pisemnych zaadresowanych do Sekretarza. Wniosek zaopatrzony jest w nazwisko i adres strony oraz opis sygnatariusza, przedmiot-sprawę sporu, argumentację i krótkie stwierdzenie podstaw, na których oparty jest wniosek.

Wniosek powinien być zaopatrzony, jeśli to właściwe, w decyzję o unieważnieniu, które jest wymagane lub w przypadku postępowania przeciwko zrozumiałej decyzji, w dowody z dokumentu z datą, w której prośba została zgłoszona. Jeżeli dokumenty nie są przekazane wraz z wnioskiem Sekretarz prosi stronę, której to dotyczy, o ich przygotowanie w ciągu rozsądnego czasu, ale w tym przypadku prawa strony nie wygasają nawet jeśli takie dokumenty są sporządzone po okresie czasu przeznaczonym na wszczęcie postępowania.

Przekazywanie dokumentów

Artykuł 23

W przypadku kiedy postępowania są wszczęte przeciwko decyzji jednej z instytucji Wspólnoty, instytucja ta przekazuje do Rady wszystkie dokumenty odnoszące się do sprawy przed Trybunałem.

Dochodzenia wstępne

Artykuł 24

Trybunał może zażądać od stron, ich przedstawicieli lub pełnomocników, lub rządów państw członkowskich sporządzenie wszystkich dokumentów i dostarczenie wszystkich informacji, które Trybunał uzna za konieczne. Należy sporządzić notę formalną dotyczącą dowolnej odmowy.

Artykuł 25

Trybunał może w dowolnym czasie powierzyć dowolnej osobie fizycznej, jednostce, organowi władzy, komitetowi lub innej organizacji którą wybierze, zadanie przeprowadzenia dochodzenia lub dostarczenia opinii eksperckiej; w tym celu może on opracować listę osób fizycznych lub jednostek zatwierdzonych jako ekspertów.

Przesłuchania publiczne

Artykuł 26

Przesłuchania powinny być przesłuchaniami publicznymi chyba, że Trybunał z ważnych powodów zadecyduje inaczej.

Protokoły

Artykuł 27

Protokoły są sporządzane z każdego przesłuchania i są podpisywane przez Przewodniczącego oraz Sekretarza.

Protokoły posiedzeń

Artykuł 28

Lista spraw jest ustanawiana przez Przewodniczącego.

Świadkowie mogą być przesłuchani zgodnie z warunkami ustalonymi w Przepisach Proceduralnych. Mogą być przesłuchiwani pod przysięgą.

Podczas przesłuchań Trybunał może również przesłuchać ekspertów, osoby, którym powierzono przeprowadzenie dochodzenia oraz same strony. Ci ostatni jednakże, mogą zwrócić się do Trybunału jedynie za pośrednictwem swoich przedstawicieli lub prawników.

W przypadku kiedy ustalono, że świadek lub ekspert zataił fakty lub sfałszował dowody w dowolnej sprawie, w której zeznawał lub był przesłuchiwany przez Trybunał, Trybunał jest upoważniony do złożenia raportu o złym postępowaniu do Ministerstwa Sprawiedliwości tego państwa, którego narodowość jest świadek lub ekspert celem poddania go odpowiednim postanowieniom karnym prawa krajowego.

W odniesieniu do świadka nie wypełniającego zobowiązań, Trybunał posiada uprawnienia ogólnie przyznane sądom i trybunałom, zgodnie z warunkami ustalonymi w przepisach sporządzonych przez Trybunał i złożonych do jednomyślnej akceptacji Rady.*

Tajemnica obrad Trybunału

Artykuł 29

Obrady Trybunału są i pozostają tajemnicą.

---

* Pierwszy punkt zmieniony artykułem 8 pkt 3c Traktatu Połączenia.

Orzeczenia

Artykuł 30

Orzeczenia przedstawiają uzasadnienia na których się opierają. Zawierają one nazwiska Sędziów, którzy wzięli udział w obradach.

Artykuł 31

Orzeczenia są podpisywane przez Przewodniczącego, Sędziego wykonującego czynności Sprawozdawcy i przez Sekretarza. Orzeczenia są czytane przy drzwiach otwartych.

Koszty

Artykuł 32

Trybunał orzeka o kosztach.

Uproszczona procedura w sprawie

Artykuł 33

Przewodniczący Trybunału może w drodze procedury uproszczonej, która tak dalece jak to konieczne może różnić się od niektórych przepisów zawartych w tym Statucie, i która ustalana jest w Przepisach Proceduralnych, orzec w sprawie wniosków o zawieszeniu wykonania, jak przewidziano w drugim punkcie artykułu 39 Traktatu, lub o zaleceniu przepisów przejściowych zgodnie z ostatnim punktem artykułu 39, lub o zawieszeniu wykonania zgodnie z trzecim punktem artykułu 92.

W przypadku gdyby Przewodniczącego nie dopuszczono do uczestnictwa, jego miejsce obejmuje inny Sędzia zgodnie z warunkami ustalonymi w przepisach przewidzianych w artykule 18 tego Statutu.

Przepisy Przewodniczącego lub Sędziego jego zastępującego, są przejściowe i w żadnym wypadku nie naruszają decyzji Trybunału co do istoty sprawy.

Interwencje

Artykuł 34

Osoby fizyczne lub prawne, które w wyniku złożonej do Trybunału sprawy wykazują zainteresowanie, mogą interweniować w tej sprawie.

Argumentacje sporządzone we wniosku dotyczącym interwencji, są ograniczone do popierania lub żądania usunięcia argumentacji jednej ze stron.

Orzeczenie zaoczne

Artykuł 35

W przypadku kiedy strona odpierająca powództwo w postępowaniu sądowym, w którym Trybunał ma nieograniczoną jurysdykcję, po zgodnym z przepisami wezwaniu do sądu nie wniesie pisemnych argumentacji w obronie, orzeczenie przeciwko tej stronie jest wydawane zaocznie. Sprzeciw wobec orzeczenia może być złożony w ciągu jednego miesiąca od jego ogłoszenia. Sprzeciw nie powoduje skutku zawieszenia wykonania orzeczenia wydanego zaocznie chyba, że Trybunał zdecyduje inaczej.

Postępowanie sądowe z udziałem osoby trzeciej

Artykuł 36

Osoby fizyczne lub prawne oraz instytucje Wspólnoty mogą w sprawach i zgodnie z warunkami określonymi przez Przepisy Proceduralne, stanowić stroną trzecią postępowania mającego na celu zakwestionowanie orzeczenia złożonego bez ich przesłuchania.

Interpretacja

Artykuł 37

Jeżeli wątpliwe jest znaczenie lub zakres orzeczenia, Trybunał dokonuje jego interpretacji na wniosek dowolnej strony lub instytucji Wspólnoty wykazującej zainteresowanie tą sprawą.

Rewizja orzeczenia

Artykuł 38

Wniosek o rewizję orzeczenia może być sporządzony do Trybunału jedynie w przypadku wykrycia faktu mającego charakter czynnika decydującego, i który w momencie wydawania orzeczenia nie był znany przez Trybunał i stronę domagającą się rewizji.

Rewizja rozpoczyna się orzeczeniem Trybunału, w którym wyraźnie zarejestrowane jest istnienie nowego faktu, które to orzeczenie uznaje że fakt ten jest takiego charakteru, który pozwala na rewizję sprawy i ogłasza wniosek za możliwy do przyjęcia na tej podstawie.

Żaden wniosek o rewizję nie może zostać sporządzony po upływie 10 lat od daty orzeczenia.

Terminy

Artykuł 39

Postępowania przed sądem przewidziane w artykule 36 i 37 Traktatu muszą być wniesione w ciągu jednego miesiąca przewidzianego w ostatnim punkcie artykułu 33.

Okresy przedłużenia tego terminu oparte na okolicznościach dotyczących odległości zostają ustalone w Przepisach Proceduralnych.

Żadne prawo w konsekwencji upływu terminu nie zostanie naruszone, jeżeli zainteresowana strona udowodni istnienie nieprzewidzianych okoliczności lub "siły wyższej".

Okresy ograniczeń

Artykuł 40

Postępowania przewidziane w dwóch pierwszych punktach artykułu 40 Traktatu wygasają po pięciu latach od momentu pojawienia się przypadku dającego temu początek. Okres ograniczenia jest przerwany jeśli postępowania są wszczęte przed Trybunałem lub jeśli przed takimi postępowaniami został sporządzony wniosek przez dotkniętą stronę skierowany do odpowiednich instytucji Wspólnoty. W drugim przypadku postępowania muszą być wszczęte w ciągu jednego miesiąca przewidzianego w ostatnim punkcie artykułu 33; postanowienia ostatniego punktu artykułu 35 są stosowane tam gdzie to właściwe.

Przepisy szczególne odnoszące się do sporów pomiędzy państwami członkowskimi

*Artykuł 41**

W przypadku kiedy spór pomiędzy państwami członkowskimi jest wniesiony do Trybunału według artykułu 89 Traktatu, pozostałe państwa członkowskie są bezzwłocznie powiadamiane przez Sekretarza o przedmiocie sporu.

Każde państwo członkowskie ma prawo do włączenia się do postępowania.

Spory wymienione w niniejszym artykule są przedmiotem sesji plenarnych.

Artykuł 42

Jeżeli państwo włącza się do sprawy przed Trybunałem jak przewidziano w poprzednim artykule, to interpretacja zawarta w orzeczeniu jest wiążąca dla tego państwa.

Postępowania przez strony trzecie

Artykuł 43

Decyzje podjęte przez Komisję zgodnie z artykułem 63 pkt. 2 Traktatu, muszą być przekazane do zainteresowanych nabywców i przedsiębiorstw; jeśli decyzja dotyczy wszystkich lub większej liczby przedsiębiorstw, publikacja może zastąpić powiadamianie indywidualne.

Apelacje zgodnie z artykułem 36 Traktatu mogą być składane przez dowolną osobę, na którą zgodnie z czwartym podpunktem artykułu 66 pkt. 5 nałożono okresową karę pieniężną.

TYTUŁ IV

SĄD PIERWSZEJ INSTANCJI WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

---

* Patrz uwaga na str. 129

Przepisy dotyczące członków Sądu Pierwszej Instancji i jego organizacji

Artykuł 44

Artykuły 2, 3, 4, 6 do 9, pierwszy punkt artykułu 13, artykuł 17, drugi punkt artykułu 18 i artykuł 19 niniejszego Statutu stosuje się w stosunku do Sądu Pierwszej Instancji i jego członków. Ślubowanie wymienione w artykule 2 jest składane przed Trybunałem Sprawiedliwości, a decyzje wymienione w artykułach 3, 4 i 7 są przyjmowane przez Trybunał po przesłuchaniu w Sądzie Pierwszej Instancji.

Sekretarz i personel

Artykuł 45

Sąd Pierwszej Instancji wyznacza swojego Sekretarza i ustala przepisy zarządzające jego usługami. Artykuł 9 i 14 niniejszego Statutu stosuje się *mutatis mutandis* w stosunku do Sekretarza Sądu Pierwszej Instancji.

Przewodniczący Trybunału Sprawiedliwości i Przewodniczący Sądu Pierwszej Instancji za obopólną zgodą określają warunki według których urzędnicy państwowi i inni urzędnicy związani z Trybunałem Sprawiedliwości świadczą swoje usługi dla Sądu Pierwszej Instancji w celu umożliwienia jego funkcjonowanie. Określeni urzędnicy państwowi lub inni urzędnicy są odpowiedzialni przed Sekretarzem Sądu Pierwszej Instancji podlegającego Przewodniczącemu Sądowi Pierwszej Instancji.

Procedura przed Sądem Pierwszej Instancji

Artykuł 46

Procedura przed Sądem Pierwszej Instancji jest regulowana Tytułem III niniejszego Statutu, za wyjątkiem Artykułów 41 i 42.

Takie dalsze i bardziej szczegółowe postanowienia jakie mogą być konieczne powinny być ustalone w Przepisach Proceduralnych przyjętych zgodnie z artykułem 32 pkt. d4 Traktatu.

Pomimo czwartego punktu artykułu 21 niniejszego Statutu, Rzecznik Generalny może sporządzić na piśmie uzasadnione argumentacje.

Artykuł 47

W przypadku kiedy wniosek lub inny dokument proceduralny skierowany do Sądu Pierwszej Instancji został przez pomyłkę wniesiony do Sekretarza Trybunału Sprawiedliwości, to powinien on być bezzwłocznie przeniesiony przez tego Sekretarza do Sekretarza Sądu Pierwszej Instancji; podobnie w przypadku kiedy wniosek lub inny dokument proceduralny skierowany do Trybunału Sprawiedliwości został przez pomyłkę wniesiony do Sekretarza Sądu Pierwszej Instancji to powinien on być bezzwłocznie przeniesiony przez tego Sekretarza do Sekretarza Trybunału Sprawiedliwości.

W przypadku kiedy Sąd Pierwszej Instancji stwierdzi, że przesłuchanie i rozstrzygnięcie powództwa pozostaje poza jego jurysdykcją w odniesieniu do którego jurysdykcję posiada Trybunał Sprawiedliwości, to powinien odesłać to powództwo do Trybunału Sprawiedliwości; podobnie w

przypadku kiedy Trybunał Sprawiedliwości stwierdzi, że powództwo podlega jurysdykcji Sądu Pierwszej Instancji, to powinien odesłać je do Sądu Pierwszej Instancji, co do którego Sąd ten nie może odmówić swojej jurysdykcji.

W przypadku kiedy Trybunał Sprawiedliwości i Sąd Pierwszej Instancji otrzymują sprawy w których wnioskuje się o takie samo rozwiązanie, wnioskuje się o taką samą interpretację lub istotą jest interpretacja tego samego przepisu, to Sąd Pierwszej Instancji może po wysłuchaniu stron zawiesić swoje postępowanie aż do chwili wydania orzeczenia przez Trybunał Sprawiedliwości. Jeżeli złożone są wnioski o unieważnienie tego samego aktu Sąd Pierwszej Instancji może także uchylić się od orzekania tak by Trybunał Sprawiedliwości wypowiedział się co do tego wniosku. W przypadkach o jakich mowa w niniejszym akapicie Trybunał Sprawiedliwości może także postanowić o zawieszeniu swojego postępowania, a w tym wypadku Sąd Pierwszej Instancji będzie kontynuował swoje rozpatrywanie sprawy.

Artykuł 48

Decyzje końcowe Sądu Pierwszej Instancji, decyzje rozstrzygające sprawy istotne jedynie w części lub rozstrzygające proceduralne zagadnienie dotyczące powództwa w sprawie braku kompetencji lub niedopuszczalności, są przekazywane przez Sekretarza Sądu Pierwszej Instancji wszystkim stronom, jak również wszystkim państwom członkowskimi instytucjom, nawet jeśli nie przystępowali oni do sprawy przed Sądem Pierwszej Instancji.

Apelacje (Odwołania) do Trybunału Sprawiedliwości

Artykuł 49

Odwołanie od decyzji końcowej Sądu pierwszej Instancji oraz od decyzji tego Sądu rozstrzygającego istotne sprawy jedynie częściowo lub rozstrzygającego w sprawach proceduralnych dotyczących skargi o brak kompetencji lub niedopuszczalności, może być wniesione do Trybunału Sprawiedliwości w ciągu dwóch miesięcy od notyfikowania decyzji, której dotyczy odwołanie.

Apelacja taka może być wniesiona przez dowolną stronę, która nie odniosła sukcesu co do całości lub części swojej argumentacji. Jednakże interwenienci inni niż instytucje państw członkowskich i Wspólnoty mogą wnieść taką apelację jedynie wtedy kiedy decyzja Sądu Pierwszej Instancji dotyczy ich bezpośrednio.

Poza sprawami odnoszącymi się do sporów pomiędzy Wspólnotą a jej urzędnikami, apelacja może być wniesiona przez państwa członkowskie i instytucje Wspólnoty, które nie przystąpiły do postępowania przed Sądem Pierwszej Instancji. Takie państwa członkowskie i instytucje powinny mieć takie same możliwości co państwa członkowskie lub instytucje, które przystąpiły do postępowania w pierwszej instancji.

Artykuł 50

Każda osoba, której wniosek o przystąpienie został oddalony przez Sąd Pierwszej Instancji może odwołać się do Trybunału Pierwszej Instancji w ciągu dwóch tygodni od notyfikowania decyzji oddalającej wniosek.

Strony w postępowaniu w ciągu dwóch miesięcy od notyfikowania decyzji Sądu Pierwszej Instancji wydanej zgodnie z drugim lub trzecim punktem artykułu 39 lub trzecim punktem artykułu 92

Traktatu, mogą odwołać się od niej do Trybunału Sprawiedliwości.

Apelacja wymieniona w dwóch pierwszych punktach niniejszego artykułu jest rozpoznawana i określana zgodnie z procedurą wymienioną w artykule 33 niniejszego Statutu.

Artykuł 51

Odwołanie do Trybunału Sprawiedliwości jest ograniczone do punktów prawa. Odwołanie przysługuje na podstawie braku kompetencji Sądu Pierwszej Instancji, pogwałcenia procedury przed nim, które niekorzystnie wpływa na interesy apelującego jak również naruszenia prawa Wspólnotowego przez Sąd Pierwszej Instancji.

Żadne odwołanie nie przysługuje w odniesieniu jedynie do wielkości kosztów lub strony mającej je pokryć.

Procedura przed Sądem

Artykuł 52

W przypadku wniesienia odwołania od decyzji Sądu Pierwszej Instancji, procedura przed Trybunałem Sprawiedliwości składa się z części pisemnej i ustnej. Zgodnie z warunkami ustalonymi w Przepisach Proceduralnych, Trybunał Sprawiedliwości po wysłuchaniu rzecznika Generalnego i stron może zwolnić z procedury ustnej.

Skutek zawieszenia

Artykuł 53

Nie naruszając drugiego i trzeciego punktu artykułu 39 Traktatu, apelacja nie powinna mieć skutku zawieszenia.

W drodze derogacji od artykułu 44 Traktatu decyzje Sądu Pierwszej Instancji stwierdzające unieważnienie decyzji ogólnej lub zalecenia ogólnego, mają skutek jedynie od dnia w którym upływa okres wymieniony w pierwszym punkcie artykułu 49 niniejszego Statutu, lub jeśli apelacja została wniesiona w ciągu tego okresu od daty oddalenia apelacji, nie naruszając prawa strony do odwołania się do Trybunału Sprawiedliwości zgodnie z drugim lub trzecim punktem artykułu 39 Traktatu, o zawieszenie skutków czynności prawnej uznanej za unieważnioną lub o zarządzenie dowolnych środków tymczasowych.*

Decyzje Sądu Apelacyjnego

Artykuł 54

W przypadku kiedy apelacja jest dobrze uzasadniona, Trybunał Sprawiedliwości dokonuje anulowania decyzji Sądu Pierwszej Instancji. Może on wydać orzeczenie końcowe w sprawie, jeżeli pozwala na to stan postępowania lub zwrócić sprawę ponownie do Sądu Pierwszej Instancji.

---

* Drugi punkt zmieniony artykułem 2 Decyzji Rady z dnia 8 czerwca 1993 roku zmieniającej Decyzję Rady 88/591/ECSC, EWG, Euroatom ustanawiającej Sąd Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich (Dziennik Urzędowy L 144, 16.06.1993, str. 21).

Jeżeli sprawa jest ponownie zwrócona do Sądu Pierwszej Instancji, Sąd ten jest związany decyzją Trybunału Sprawiedliwości co do punktów prawa.

W przypadku kiedy apelacja wniesiona przez państwo członkowskie lub przez instytucje Wspólnoty, która nie przystąpiła do postępowań przed Sądem Pierwszej Instancji, jest dobrze uzasadniona to Trybunał Sprawiedliwości, jeśli uzna to za konieczne, może stwierdzić które anulowane skutki decyzji Sądu Pierwszej Instancji powinny być uznane za ostateczne w odniesieniu do stron w sporze.

Przepisy Proceduralne

Artykuł 55

Trybunał Sprawiedliwości przyjmuje własne Przepisy Proceduralne. Wymaga to jednomyślnego zatwierdzenia Rady. Przepisy Proceduralne zawierają wszystkie postanowienia konieczne dla stosowania i, tam gdzie wymagane, uzupełniające ten Statut.

Postanowienia Przejściowe

Artykuł 56

Natychmiast po ślubowaniu, Przewodniczący Rady prowadzi do wybrania, w drodze losowania, Sędziów i Rzecznika Generalnego, których termin sprawowania urzędu upływa pod koniec pierwszych trzech lat zgodnie z artykułem 32 Traktatu.

Sporządzono w Paryżu osiemnastego kwietnia tysiąc dziewięćset pięćdziesiątego pierwszego roku.

ADENAUER
PAUL VAN ZEELAND
J. MEURICE
SCHUMAN
SFORZA
JOS. BECH
STIKKER
VAN DEN BRINK

**Protokół
dotyczący związków
z RADĄ EUROPY**

WYSOKIE UMAWIAJĄCE SIĘ STRONY,

W PEŁNI ŚWIADOME konieczności utworzenia możliwie najbliższych powiązań pomiędzy Europejską Wspólnotą Węgla i Stali a Radą Europy, szczególnie pomiędzy Parlamentem Europejskim a Zgromadzeniem Doradczym rady Europy,

BIORĄC POD UWAGĘ zalecenia Zgromadzenia rady Europy,

UZGODNIŁY następujące postanowienia:

Artykuł 1

Rządy państw członkowskich są wezwane do rekomendowania ich Parlamentom, że członkowie Zgromadzenia* których Parlamentey te mają wyznaczać, powinni najlepiej być wybrani z pośród przedstawicieli do Zgromadzenia Doradczego Rady Europy.

Artykuł 2

Parlament Europejski Wspólnoty każdego roku przedstawia do Zgromadzenia Doradczego rady Europy raport z jego działalności.

Artykuł 3

Komisja każdego roku przedstawia do Komitetu Ministrów i Zgromadzenia Doradczego Rady Europy ogólny raport przewidziany w artykule 17 Traktatu.

Artykuł 4

Komisja powiadamia Radę Europy o działaniu, które mogła podjąć na każde zalecenie, które zgodnie z artykułem 15 b Statutu Rady Europy mogło być do niej wysłane przez Komitet Ministrów Rady Europy.

Artykuł 5

Obecny Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Węgla i Stali oraz jego aneksy są zapisane przez Sekretariat Rady Europy.

Artykuł 6

Umowy pomiędzy Wspólnotą a Radą Europy mogą, między innymi, zapewniać dowolnie inny rodzaj wzajemnej pomocy i współpracy pomiędzy dwiema organizacjami i wskazywać właściwe jej formy.

Sporządzono w Paryżu osiemnastego kwietnia tysiąc dziewięćset pięćdziesiątego pierwszego roku.

ADENAUER
PAUL VAN ZEELAND

---

* Adnotacja wydawcy:

Pomimo postanowień artykułu 3 JAE i z powodów historycznych, termin "Zgromadzenie" nie został zastąpiony terminem "Parlament Europejski".

J. MEURICE
SCHUMAN
SFORZA
JOS. BECH
STIKKER
VAN DEN BRINK

**III - WYMIANA LISTÓW
POMIĘDZY RZĄDEM REPUBLIKI FEDERALNEJ NIEMIEC
A RZĄDEM REPUBLIKI FRANCUSKIEJ
W SPRAWIE ZAGŁĘBIA SAARY**

[TŁUMACZENIE]

KANCLERZ FEDERALNY
I
MINISTER SPRAW ZAGRANICZNYCH

Paryż, 18 kwietnia 1951 roku

*Jego Ekscelencja Przewodniczący Robert Schuman,
Minister Spraw Zagranicznych,
Paryż*

Szanowny Panie,

Przedstawiciele Rządu Federalnego kilkakrotnie oznajmiali podczas negocjacji w sprawie Europejskiej Wspólnoty Węgla i Stali, że status zagłębia Saary może w końcu zostać rozstrzygnięty jedynie w drodze Traktatu Pokojowego lub podobnego Traktatu. Ponadto oznajmili oni podczas negocjacji, że podpisanie traktatu rządu Federalnego nie wyraża uznania obecnego statusu zagłębia Saary.

Pragnę powtórzyć to oświadczenie i pragnę prosić o potwierdzenie, że Rząd Francji zgadza się z Rządem Federalnym co do tego, że status zagłębia Saary może zostać w końcu rozstrzygnięty jedynie w drodze Traktatu Pokojowego lub podobnego Traktatu oraz, że Rząd Francji nie spostrzega podpisu Rządu Federalnego Europejskiej Wspólnoty Węgla i Stali jako uznania przez rząd Federalny obecnego statusu zagłębia Saary.

Z poważaniem
(*podpisano*)
ADENAUER

(Tłumaczenie)

Paryż, dnia 18 kwietnia 1951 roku

Szanowny Panie,

w odpowiedzi na Pańskie pismo z dnia 18 kwietnia 1951 roku, rząd francuski odnotowuje, że rząd federalny podpisując Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Węgla i Stali nie oznacza uznania aktualnego statusu Zagłębia Saary.

Rząd francuski oświadcza, zgodnie z własnym punktem widzenia, że działa w imieniu Saary na mocy aktualnego jego statusu, lecz nie uznaje podpisania Traktatu przez rząd federalny jako uznania przezeń aktualnego statusu Zagłębia Saary. Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Węgla i Stali nie przesądza o ostatecznym statusie Zagłębia Saary, co jest przedmiotem Traktatu Pokojowego lub odpowiedniego Traktatu.

Z poważaniem
(pospidano)
Schuman

Dr Konrad Adenauer
Kancelarz i Minister Spraw Zagranicznych
Republiki Federalnej Niemiec

**IV - KONWENCJA
DOTYCZĄCA POSTANOWIEŃ PRZEJŚCIOWYCH**

WYSOKIE UMAWIAJĄCE SIĘ STRONY,

PRAGNĄCE sformułować Konwencję dotyczącą Postanowień Przejściowych przewidzianych w artykule 85 Traktatu,

USTALIŁY co następuje:

CEL KONWENCJI

Artykuł 1

1. Celem niniejszej Konwencji, który został sformułowany zgodnie z artykułem 85 Traktatu, jest zapewnienie środków wymaganych dla ustanowienia wspólnego rynku i umożliwienie postępującego dostosowywania produkcji do nowych warunków, wspomagając jednocześnie eliminowanie braku równowagi wynikającej z poprzednich warunków.
2. W tym celu wprowadzenie Traktatu będzie przeprowadzone w dwu etapach - okres przygotowawczy i okres przejściowy.
3. Okres przygotowawczy będzie trwał od dnia wejścia w życie Traktatu do dnia ustanowienia Wspólnego Rynku.

Podczas tego okresu:

(a) utworzone zostaną wszystkie instytucje Wspólnoty i ustalone zostaną kontakty pomiędzy nimi a przedsiębiorstwami i stowarzyszeniami przedsiębiorstw, związkami zawodowymi, stowarzyszeniami konsumentów i dealerami, mające na celu ustalenie działalności Wspólnoty w oparciu o regularne konsultacje i rozwinięcie wspólnego podejścia i wzajemnego zrozumienia pomiędzy wszystkimi zainteresowanymi;

(b) Komisja przeprowadzi:

1. studia i konsultacje
2. negocjacje z krajami trzecimi.

Celem studiów i konsultacji jest umożliwienie sporządzenia, na podstawie stałych kontaktów z rządem, z przedsiębiorstwami i stowarzyszeniami przedsiębiorstw, z pracownikami oraz z konsumentami i dealerami, całościowego przeglądu sytuacji w przemyśle węglowym i stalowym we Wspólnocie, i powstających tam problemów, oraz sposobu jaki zostanie przygotowany dla właściwych środków, które będą musiały być podjęte w celu postępowania z wyżej wymienionymi podczas okresu przejściowego.

Celem negocjacji z krajami trzecimi będzie:

- po pierwsze: ustalenie podstaw współpracy pomiędzy Wspólnotą i krajami trzecimi;
- po drugie: uzyskanie, przed zlikwidowaniem ceł i ograniczeń ilościowych w ramach Wspólnoty, koniecznych uchyleń od:
  - największego uprzywilejowania według Układu Ogólnego w Sprawie Ceł i Handlu i według układów dwustronnych;
  - zasady o niedyskryminacji w liberalizacji handlu w ramach Organizacji Europejskiej Współpracy Gospodarczej.

4. Okres przejściowy rozpocznie się w dniu utworzenia Wspólnego Rynku i skończy się pięć lat po utworzeniu wspólnego rynku węgla.

5. Od wejścia w życie Traktatu zgodnie z artykułem 99, jego postanowienia będą stosowane podlegając uchyleniom dozwolonym według niniejszej Konwencji i nie naruszając dodatkowych postanowień zawartych w niniejszej Konwencji dla ustalonych powyżej celów.

Za wyjątkiem kiedy niniejsza Konwencja postanawia inaczej, pod koniec okresu przejściowego zaprzestane zostanie stosowanie tych uchyleń oraz dodatkowych postanowień, środki podjęte w celu ich wprowadzenia przestaną mieć moc obowiązującą.

CZEŚĆ PIERWSZA

WPROWADZENIE TRAKTATU

ROZDZIAŁ 1

POWOŁYWANIE INSTYTUCJI WSPÓLNOTY

Komisja

Artykuł 2

1. Komisja obejmie urząd w momencie mianowania przez swoich członków.
2. W celu wykonania zadań wyznaczonych jej w artykule 1 niniejszej Konwencji, Komisja bezzwłocznie przeprowadzi wyznaczone jej w Traktacie działania informacyjne i studia, w sposób i posiadając uprawnienia zapewnione w artykule 46, 47 i 48 oraz w trzecim punkcie artykułu 54. Od momentu objęcia przez Komisję urzędu, rządy powiadamiają ją zgodnie z artykułem 67 o wszystkich działaniach, które mogą być odpowiedzialne za reperkusje zaistniałe w warunkach konkurencji, a

zgodnie z artykułem 75 o postanowieniach zawartych w umowach handlowych lub postępowaniach posiadających taki sam skutek, jeśli odnoszą się one do węgla i stali.

Na podstawie uzyskanych informacji dotyczących istniejących i planowanych udogodnień, Komisja określi datę od której postanowienia artykułu 54, inne niż te wymienione w poprzednim podpunkcie, będą stosowane w stosunku do programów inwestycyjnych i wykonywanych już w tym czasie projektów. Przedostatni punkt artykułu 54 nie będzie jednak stosowany w stosunku do projektów, dla których zamówienia zostały wydane przed 1 marca 1951 roku.

W momencie objęcia przez Komisję urzędu, będzie ona, wtedy kiedy to konieczne, stosowała w porozumieniu z rządami uprawnienia zapewnione jej w artykule 59 pkt. 3

Nie będzie wykonywała innych czynności wyznaczonych jej w Traktacie aż do daty rozpoczęcia okresu przejściowego dla każdego produktu w sprawie.

3. Każdego dnia rozpoczęcia wymienionego w poprzednim punkcie, Komisja powiadomi państwa członkowskie o tym, że jest gotowa do przejęcia określonych działań. Do momentu tej notyfikacji odpowiednie uprawnienia będą wykonywane przez państwa członkowskie.

Jednakże od daty wskazanej przez Komisję, w momencie obejmowania przez nią urzędu, powinny wcześniej zostać przeprowadzone konsultacje pomiędzy nią a państwami członkowskimi, w sprawie ustaw i przepisów prawnych, które państwa członkowskie mogą zamierzać wprowadzić w sprawach wyznaczonych w Traktacie jako podlegające jurysdykcji Komisji.

4. Nie naruszając postanowień artykułu 67 odnoszących się do wykonania nowych środków, Komisja zbada razem z rządami, których to dotyczy, skutek istniejących ustaw i przepisów prawnych, łącznie z tymi które wyznaczają ceny produktów ubocznych nie objętych jurysdykcją i takich kontraktowych systemów w zakresie opieki społecznej, które posiadają skutek równoważny z przepisami prawnymi, jakie wywierają na przemysł węglowy i stalowy. Jeśli Komisja stwierdzi, że niektóre z nich, z powodu własnego skutku prawnego czy też różnic występujących pomiędzy dwoma lub więcej państwami członkowskimi, są poważnie odpowiedzialne za naruszenie warunków konkurencji w przemyśle węglowym lub stalowym czy to na rynku danego państwa czy też w pozostałej części wspólnego rynku lub na rynkach eksportowych, po uzgodnieniu z Radą zaproponuje danym rządów działania, które uzna za mogące poprawić lub wyrównać powstałe skutki.

5. Dla posiadania bazy pracującej niezależnej od praktyk różnych przedsiębiorstw, Komisja będzie dążyła do ustanowienia, w porozumieniu z rządami, przedsiębiorstwami i stowarzyszeniami przedsiębiorstw, pracownikami, konsumentami i dealerami, w jaki sposób można będzie porównać:

- zakres cen dla różnych jakości odnoszących się do średniej ceny dla produktów lub dla kolejnych etapów ich produkcji;
- obliczenie postanowień dotyczących deprecjacji.

6. Podczas okresu przygotowawczego głównym zadaniem Komisji będzie ustalenie związków z przedsiębiorstwami i stowarzyszeniami przedsiębiorstw, związkami zawodowymi i stowarzyszeniami konsumentów i dealerami, w celu uzyskania praktycznej wiedzy na temat sytuacji ogólnej i określonych sytuacji we Wspólnocie.

W świetle informacji jakie Komisja uzyskuje na temat rynków, popytów, warunków produkcyjnych przedsiębiorstw, warunków życia pracowników i programów w zakresie modernizacji i wyposażenia, Komisja, w porozumieniu ze wszystkimi których to dotyczy, sporządzi całościowy przegląd sytuacji Wspólnoty w celu wspólnego kierowania pracą.

Na podstawie tych konsultacji i sformułowanego w ten sposób całościowego obrazu, zostaną przygotowane środki, które będą potrzebne dla ustanowienia wspólnego rynku i ułatwienia dostosowania produkcji.

Rada

Artykuł 3

Rada zbierze się w ciągu jednego miesiąca od objęcia przez Komisję urzędu.

Komitet ds. Konsultacji

Artykuł 4

Aby umożliwić utworzenie Komitetu ds. Konsultacji jak przewidziano w artykule 18 Traktatu, rządy przedstawią Komisji w momencie obejmowania przez nią urzędu, wszystkie informacje dotyczące organizacji producentów, pracowników i konsumentów w dziedzinie węgla i stali w każdym państwie, szczególnie te dotyczące ich członkostwa, zasięgu geograficznego, statutów, władzy i funkcji.

Na podstawie tych informacji, Komisja w ciągu dwóch miesięcy od objęcia urzędu, otrzyma decyzję Rady desygnującą stowarzyszenia producentów i pracowników przedstawiających kandydatów.

Trybunał

Artykuł 5

Trybunał obejmie urząd w momencie mianowania swoich członków. Jego pierwszy Przewodniczący jest wyznaczany w ten sam sposób co Przewodniczący Komisji.

Trybunał przyjmie Przepisy Proceduralne w ciągu trzech miesięcy.

Przed opublikowaniem Przepisów Proceduralnych, do Trybunału nie mogą zostać złożone żadne sprawy. Nałożenie okresowych kar pieniężnych i pobieranie opłat będą wstrzymane do dnia wyżej wymienionej publikacji.

Czas, w ciągu którego musi być wniesione powództwo, rozpoczyna się wyłącznie tego samego dnia.

ZGROMADZENIE¹

Artykuł 6

Zgromadzenie zbiera się, zwołane przez Przewodniczącą Komisji, jeden miesiąc po objęciu przez

---

¹ Uwaga wydawcy:

Pomimo postanowień artykułu 3 Jednolitego Aktu Europejskiego i z powodów historycznych, termin "Zgromadzenie" nie został zastąpiony terminem "Parlament Europejski".

Komisję urzędu, w celu elekcji swoich urzędników i sporządzenia swoich Przepisów Proceduralnych. Podczas elekcji urzędników, przewodnictwo obejmuje najstarszy członek.

Zgromadzenie pięć miesięcy po objęciu przez Komisję urzędu, przeprowadza drugie spotkanie w celu rozważenia raportu ogólnego w sprawie sytuacji Wspólnoty, wraz z pierwszym preliminarem budżetowym.

Postanowienia administracyjne i finansowe

Artykuł 7

Pierwszy rok finansowy rozpoczyna się od dnia, w którym Komisja przejmuje urząd, do 30 czerwca roku następnego.

Oplaty przewidziane w artykule 50 Traktatu mogą być pobierane przy przyjmowaniu pierwszego preliminarza budżetowego. Jako środek przejściowy, w celu spełnienia wstępnych wydatków administracyjnych, państwa członkowskie sprawiają, że nie oprocentowane zaliczki stają się wypłacane, których wielkość jest obliczana proporcjonalnie do wkładów państw członkowskich do Organizacji Europejskiej Współpracy Gospodarczej.

(Trzeci punkt zniesiony artykułem 24 pkt. 2 Traktatu Połączenia)

[Patrz artykuł 24 pkt. 1 Traktatu Połączenia, który stanowi co następuje:

1. Urzędnicy i inni pracownicy państwowi Europejskiej Wspólnoty Węgla i Stali, Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej, w dniu wejścia w życie tego Traktatu, stają się urzędnikami i innymi pracownikami państwowymi Wspólnot Europejskich i tworzą część jednej administracji tych Wspólnot.

Rada, na wniosek Komisji i w porozumieniu z innymi instytucjami których to dotyczy, kwalifikowaną większością głosów, ustala Regulamin Personalny urzędników Wspólnot Europejskich i Warunki Zatrudnienia innych pracowników państwowych tych Wspólnot.]

ROZDZIAŁ 2

UTWORZENIE WSPÓLNEGO RYNKU

Artykuł 8

Wspólny Rynek zostanie ustanowiony w konsekwencji artykułu 4 Traktatu, w momencie kiedy powstaną wszystkie instytucje Wspólnoty i po skonsultowaniu się Komisji z rządami, przedsiębiorstwami i stowarzyszeniami przedsiębiorstw, pracowników i konsumentów oraz kiedy ustalony zostanie, na podstawie uzyskanych w ten sposób informacji, całościowy obraz sytuacji we Wspólnocie.

Należy tego dokonać nie naruszając szczególnych postanowień zawartych w niniejszej Konwencji;

(a) w przypadku węgla, w momencie powiadomienia Komisji o wprowadzeniu normalizacji maszyn, przewidzianej w rozdziale 2 trzeciej części niniejszej Konwencji;

(b) w przypadku rudy żelaza i złomu, w tym samym dniu co w przypadku węgla;

(c) w przypadku stali, dwa miesiące po tej dacie.

Normalizacja maszyn dla węgla, przewidziana w trzeciej części niniejszej Konwencji, będzie utworzona w ciągu sześciu miesięcy po objęciu przez Komisję urzędu.

Jeśli wymagana jest większa ilość czasu, Rada działając na wniosek Komisji ustali zmienione daty.

Likwidacja cel i ograniczeń ilościowych

Artykuł 9

Podlegając szczególnym postanowieniom zawartym w niniejszej Konwencji, państwa członkowskie zniosą wszystkie cła importowe i eksportowe lub opłaty posiadające równoważny skutek oraz wszystkie restrykcje ilościowe nałożone na przewóz węgla i stali w ramach Wspólnoty, w dniu wyznaczonym dla ustanowienia wspólnego rynku dla węgla, rudy żelaza, złomu oraz wspólnego rynku dla stali, jak przewidziano w artykule 8.

Transport

Artykuł 10

Komitet Ekspertów desygnowany przez rządy państw członkowskich jest zwoływany bezzwłocznie przez Komisję w celu zbadania ustaleń, które zostaną zaproponowane rządów dla przewozu węgla i stali, służące osiągnięciu celów ustalonych w artykule 70 Traktatu.

Negocjacje, wymagane dla uzyskania zgody rządów, dotyczące zaproponowanych różnych środków, nie naruszając ostatniego punktu artykułu 70, będą inicjowane przez Komisję jak wszystkie konieczne negocjacje z zainteresowanymi krajami trzecimi.

Komitet Ekspertów bada:

1. środki mające na celu likwidację dyskryminacyjnych praktyk, sprzecznych z drugim punktem artykułu 70;
2. środki mające na celu ustalenie, za pośrednictwem międzynarodowych cel łączących czynnik regresywny, biorąc pod uwagę całą odległość przewozu w ramach Wspólnoty, nie naruszając podziału wpływów pomiędzy danych przewoźników;
3. rewizję wskaźników i warunków każdego rodzaju przewozu węgla i stali różnymi rodzajami transportu, mając na uwadze ich harmonizację w całej Wspólnocie do wysokości koniecznej dla właściwego funkcjonowania wspólnego rynku, biorąc pod uwagę między innymi koszty transportu.

Komitet Ekspertów nie powinien posiadać więcej niż:

- trzy miesiące na swoje badania środków wymienionych w punkcie 1;
- dwa lata na swoje badania środków wymienionych w punkcie 2 i 3.

Środki wymienione w punkcie 1 wchodzi w życie najpóźniej w dniu ustanowienia wspólnego rynku węgla i stali.

Środki wymienione w punkcie 2 i 3 wchodzi w życie równocześnie, tak szybko jak rządy to uzgodnią. Jeśli jednak dwa i pół roku po utworzeniu Komisji, rządy państw członkowskich nadal nie dojdą do porozumienia w sprawie środków wymienionych w artykule 3, to środki wymienione w punkcie 2 wchodzi w życie niezależnie, w dniu wyznaczonym przez Komisję. W takim przypadku Komisja na wniosek Komitetu Ekspertów, sporządza takie rekomendacje jakie uzna za konieczne dla uniknięcia poważnych zakłóceń w sektorze transportu.

Wskaźniki i warunki wymienione w czwartym punkcie artykułu 70, które obowiązują w chwili utworzenia Komisji, są przekazywane Komisji, która udziela zgody na taki okres czasu służący ich modyfikacji, jaki jest niezbędny by uniknąć poważnych zakłóceń ekonomicznych.

Komitet Ekspertów opracowuje i proponuje zainteresowanym rządów uchylenia, które to rządy upoważnią Rząd w Luksemburgu do korzystania ze środków i zasad ustalonych powyżej, tak żeby wziąć pod uwagę szczególną pozycję Kolei Luksemburga.

Zainteresowane rządy po skonsultowaniu się z Komitetem Ekspertów upoważnią rząd w Luksemburgu, w stopniu jaki wymaga tego szczególna pozycja Kolei Luksemburga, do kontynuowania po okresie przejściowym wykonywania przyjętych ustaleń.

Do czasu uzyskania porozumienia pomiędzy zainteresowanymi rządami w sprawie środków wymienionych w poprzednim punkcie, Rząd Luksemburga zostanie upoważniony do nadania zasadom ustalonym w artykule 70 Traktatu i w niniejszym artykule, mocy obowiązującej.

Subsydia, pomoc bezpośrednia i pośrednia, opłaty szczególne

Artykuł 11

Rządy państw członkowskich, w chwili objęcia urzędu, powiadamiają Komisję o całości pomocy i subsydiach lub opłatach szczególnych stosowanych w przemyśle węglowym i stalowym w odnośnych państwach. Dopóki Komisja nie wyda zgody na kontynuację takiej pomocy, subsydiów lub opłat szczególnych oraz na sposobów ich kontynuacji, zostają one wycofane, w momencie i w sposób, który Komisja określi po skonsultowaniu się z Radą, chociaż wycofanie ich nie jest obowiązkowe aż do dnia rozpoczęcia okresu przejściowego dla omawianych produktów.

Układy i ustalenia restrykcyjne

Artykuł 12

Wszystkie informacje dotyczące układów lub ustaleń pochodzących z artykułu 65 są przekazywane do Komisji jak przewidziano w artykule 65 pkt. 3.

W przypadku kiedy Komisja nie udzieli upoważnienia zgodnie z artykułem 65 pkt. 2, ustala ona rozsądny przedział czasu po którym stosowane będą zakazy zawarte w tym artykule.

W celu ułatwienia likwidacji ustaleń zakazanych artykułem 65, Komisja może wskazać likwidatorów, którzy będą odpowiedzialni wobec Komisji i będą działali zgodnie z jej poleceniami.

Z pomocą tychże likwidatorów, Komisja zbada wynikające problemy oraz środki, które zostaną zaangażowane:

- w celu zapewnienia najbardziej ekonomicznej dystrybucji i wykorzystania produktów, a szczególnie różnej klasy i jakości węgla;
- w przypadku spadku popytu, w celu uniknięcia cięć w wydajności produkcji, a szczególnie wydajności w kopalniach węgla, niezbędnej dla stałego zaopatrywania wspólnego rynku o czasie, na którym występuje popyt normalny czy też wysoki.
- w celu uniknięcia niesprawiedliwego rozłożenia pomiędzy pracowników wszelkich redukcji w zatrudnieniu, wynikających ze spadku popytu.

Na podstawie tych badań Komisja, zgodnie z wyznaczonymi jej zadaniami, powoła takie procedury lub jednostki, do których ma prawo zgodnie z Traktatem się uciekać, jeśli uzna za właściwe użycie swoich uprawnień do rozwiązania problemów, w szczególności zgodnie z artykułami 53, 57 i 58 oraz rozdziałem 5 tytułu III; uciekanie się do tych procedur lub jednostek nie musi być ograniczone do okresu przejściowego.

Artykuł 13

Postanowienia artykułu 66 pkt. 5 są stosowane od momentu wejścia w życie Traktatu. Mogą one być także stosowane w stosunku do transakcji wywołujących skoncentrowanie, przeprowadzone pomiędzy podpisaniem a wejściem w życie Traktatu, jeśli Komisja może wykazać, że zostały one wykonane w celu ominięcia zastosowania artykułu 66.

Dopóki przepisy przewidziane w punkcie 1 artykułu 66 nie zostaną sporządzone, transakcje których rodzaj jest wymieniony w tym punkcie, automatycznie nie będą wymagały wcześniejszej autoryzacji. Komisja nie jest zobowiązana do natychmiastowego orzekania w sprawie złożonych do niej wniosków o autoryzację.

Dopóki przepisy przewidziane w punkcie 4 artykułu 66 nie zostaną sporządzone, informacje wymienione w tym punkcie mogą być wymagane jedynie od przedsiębiorstw, w ramach jurysdykcji Komisji zgodnie z postanowieniami artykułu 47.

Przepisy przewidziane w artykule 66 pkt. 1 i 4 powinny być sporządzone w ciągu czterech miesięcy po objęciu przez Komisję urzędu.

Komisja otrzymuje od rządów, stowarzyszeń producentów i od przedsiębiorstw wszystkie informacje odpowiadające stosowaniu artykułu 66 pkt. 2 i 7, dotyczące sytuacji w różnych obszarach Wspólnoty.

Postanowienia artykułu 66 pkt. 6 są stosowane od momentu wejścia w życie postanowień w przypadku których za brak zgodności przewidziane są sankcje prawne.

Postanowienia artykułu 66 pkt. 7 są stosowane od dnia ustanowienia wspólnego rynku jak przewidziano w artykule 8 niniejszej Konwencji.

CZĘŚĆ DRUGA

ZWIĄZKI POMIĘDZY WSPÓLNOTĄ A PAŃSTWAMI TRZECIMI

ROZDZIAŁ I

NEGOCJACJE Z PAŃSTWAMI TRZECIMI

Artykuł 14

W momencie objęcia przez Komisję urzędu, państwa członkowskie rozpoczynają negocjacje z rządami państw trzecich, a w szczególności z rządem brytyjskim, na temat całego zakresu związków gospodarczych i handlowych w zakresie węgla i stali pomiędzy Wspólnotą i tymi państwami. W negocjacjach tych Komisja działa, zgodnie z poleceniami uzgodnionymi jednogłośnie przez Radę, we wspólnym imieniu państw członkowskich. Przedstawiciele państw członkowskich mogą być obecni we wszystkich negocjacjach.

Artykuł 15

Aby pozostawić państwom członkowskim całkowitą swobodę w negocjonowaniu nad koncesjami uzyskiwanymi od państw trzecich, włączając szczególnie koncesje otrzymywane w zamian za obniżenie ceł na stal zmierzających do ich ujednoczenia z cłami o najniższej stawce ochronnej we Wspólnocie, państwa członkowskie porozumiewają się co do następujących ustaleń, uzyskujących moc prawną w momencie ustanowienia wspólnego rynku na stal:

- kraje Beneluksu nadal stosują opłaty na produkty, które są importowane z państw trzecich według stawek celnych i które podlegają na ich własnych rynkach cłom nakładanym przez te kraje w dniu wejścia w życie Traktatu;
- w przypadku importu przewyższającego kontyngenty, które uważa się za ustalone dla innych państw członkowskich, nakładają one opłaty równe najniższej stawce celnej stosowanej w innych państwach członkowskich, powołując się na Nomenklaturę brukselską z 1950 roku, w dniu wejścia w życie Traktatu.

Kontyngenty celne dla każdego rodzaju cła krajów Beneluksu są ustalane przez rządy krajów Beneluksu na rok, za zgodą Komisji, w czasie podlegającym kontrolom kwartalnym, biorąc pod uwagę zmiany w popycie i w przepływach handlowych. Kontyngenty początkowe są ustalane na podstawie średniego importu krajów Beneluksu z państw trzecich w ciągu odpowiedniego okresu czasu, biorąc pod uwagę, tam gdzie to konieczne, wszystkie zamierzone zmiany od importowania do krajowej produkcji kiedy nowo wprowadzona wydajność będzie używana. Każdy import większy od kontyngentu, w odpowiedzi na nieprzewidziany popyt jest zgłaszany bezzwłocznie do Komisji. W momencie kiedy Komisja stwierdzi, że załadunek z Beneluksu do innych państw członkowskich wskazuje na znaczący wzrost liczony dla całości importowanego tonażu większego od kontyngentu, może zakazać takiego importu aż do nałożenia na te załadunki tymczasowych kontroli. Importerzy z Beneluksu są uprawnieni do płacenia najniższej stopy podatku jedynie jeśli podjęli się nie dokonywania reeksportu danych produktów do innych państw Wspólnoty.

Zobowiązanie krajów Beneluksu do stosowania kontyngentów celnych przestaje być stosowane, jak ustalono w układzie kończącym negocjacje z Wielką Brytanią, i przynajmniej pod koniec okresu przejściowego.

Jeśli Komisja stwierdzi pod koniec okresu przejściowego lub w momencie zniesienia kontyngentów celnych przed tą datą, że jedno lub więcej państw członkowskich w sposób uzasadniony stosuje opłaty na import z państw trzecich, to cła powyżej stopy, która mogłaby być nałożona w przypadku jej ujednoczenia z najniższą ochronną stawką celną we Wspólnocie, jak przewidziano w artykule 29,

upoważni te państwa członkowskie do podjęcia przez nie odpowiednich kroków w celu udzielenia, dokonywanemu przez nie importowi pośredniemu przez państwa członkowskie o niższych cłach, tego samego poziomu ochrony co w przypadku udzielonego przez ich własne cła na ich import bezpośredni.

Aby ułatwić ujednoczenie ceł, kraje Beneluksu wyrażają zgodę, w przypadku kiedy Komisja w porozumieniu z rządami tych państw uzna za konieczne, na podniesienie obecnych ceł na stal o dwa punkty. Nie są one do tego upoważnione chyba, że kontyngenty celne zapewnione w drugim, trzecim i czwartym punkcie tego artykułu zostały zniesione i jeśli jedno lub więcej państw członkowskich graniczących z krajami Beneluksu zrzeka się z odpowiadających ustaleń jak przewidziano w poprzednim punkcie.

Artykuł 16

Wyjawszy porozumienie Komisji, dane przedsiębiorstwa zgodnie z artykułem 72 Traktatu zakazują państwu członkowskim nakładania w układach międzynarodowych ceł obowiązujących w dniu wejścia w życie Traktatu.

Wcześniejsze zobowiązania celne, zgodne z dwustronnymi i wielostronnymi układami są notyfikowane do Komisji, która sprawdza czy ich zachowanie jest zgodne z właściwym funkcjonowaniem wspólnych ustaleń. Może ona, jeśli to konieczne, wydać państwu członkowskim zalecenia dotyczące zakończenia nakładania ceł według procedury zapewnionej w układach je obejmujących.

Artykuł 17

Układy handlowe, które w dniu wejścia w życie Traktatu mają zachować ważność jeszcze dłużej niż przez jeden rok, lub które zawierają klauzulę o milczącej prolongacie, są przekazywane do Komisji, która może danym państwu członkowskim wydać zalecenia dotyczące uzgodnienia postanowień tych układów, tam gdzie to konieczne, z artykułem 75 zgodnie z procedurą przewidzianą w tych układach.

ROZDZIAŁ 2

EKSPORT

Artykuł 18

Aż do momentu ujednoczenia postanowień w zakresie przepisów różnych państw członkowskich dotyczących kontroli wymiany walut zagranicznych pozostawionych do dyspozycji eksporterów, muszą zostać podjęte środki szczególne gwarantujące, że wspomniana likwidacja ceł i ograniczeń ilościowych pomiędzy państwami członkowskimi nie ma skutku pozbawienia niektórych z nich waluty zagranicznej uzyskanej z eksportu dokonywanego przez ich przedsiębiorstwa do państwa trzeciego.

W stosowaniu tej zasady, państwa członkowskie podejmują się nie wydawania eksporterom węgla i stali, zgodnie z wymienionymi powyżej przepisami, większych korzyści w stosowaniu waluty zagranicznej niż te, które są przyznane według przepisów państw członkowskich z których pochodzi produkt.

Komisja ma prawo dopilnować czy zostało to wykonane poprzez sporządzenie przepisów skierowanych do rządów po skonsultowaniu się z Radą.

Artykuł 19

Jeśli Komisja stwierdzi, że ustanowienie wspólnego rynku poprzez spowodowanie zmiany z eksportu bezpośredniego do reeksportu, prowadzi do zmiany w strukturze handlu z państwami trzecimi, która powoduje znaczne szkody dla jednego z państw członkowskich, może ona na żądanie danego rządu, zażądać od producentów danego państwa do umieszczenia klauzuli przeznaczenia w ich umowach sprzedaży.

ROZDZIAŁ 3

WYJĄTKI OD NAJWIĘKSZEGO UPRZYWILEJOWANIA

Artykuł 20

1. Co się tyczy państw uprawnionych do korzystania z klauzuli największego uprzywilejowania według artykułu I Układu Ogólnego w Sprawie Ceł i Handlu, państwa członkowskie wspólnie zwrócą się do Stron Umawiających się Układu o ułożenie się co do postanowień tego artykułu tak aby nie stanowił on przeszkody w stosowaniu postanowień Traktatu. Jeśli to konieczne, to w tym celu zarządzane jest specjalne posiedzenie GATT.

2. W przypadku państw nie będących stronami do Układu Ogólnego w Sprawie Ceł i Handlu, jednak pozostających uprawnionymi do korzystania z klauzuli największego uprzywilejowania zgodnie z obowiązującymi umowami dwustronnymi, negocjacje zostaną rozpoczęte w momencie podpisania Traktatu. W przypadku braku zgody danych państw, umowy będą zmienione lub wypowiedziane jak w nich przewidziano.

Jeśli jakiegokolwiek państwo odmówi państwom członkowskim lub jednemu z nich swojej zgody, pozostałe państwa członkowskie podejmą się udzielenia sobie wzajemnie wydajnej pomocy, która może sięgnąć wypowiedzenia przez państwa członkowskie umów z danymi państwami.

ROZDZIAŁ 4

LIBERALIZACJA HANDLU

Artykuł 21

Państwa członkowskie Wspólnoty uznają, że tworzą szczególny system celny taki jaki został wymieniony w artykule 5 Kodeksu Liberalizacji Handlu Organizacji Europejskiej Współpracy Gospodarczej obowiązującego w dniu podpisania Traktatu. Dlatego też zgadzają się one na powiadomienie Organizacji odpowiednio, we właściwej procedurze prawnej

ROZDZIAŁ 5

POSTANOWIENIA SZCZEGÓLNE

Artykuł 22

Pomimo upływu okresu przejściowego, handel węglem i stalą pomiędzy Republiką Federalną Niemiec a Strefą Okupacji Sowieckiej będzie uregulowany, w stopniu w jakim dotyczy to Republiki Federalnej Niemiec, przez Rząd Federalny w porozumieniu z Komisją.

CZEŚĆ TRZECIA

GWARANCJE OGÓLNE

ROZDZIAŁ 1

POSTANOWIENIA OGÓLNE

Ponowne dostosowanie

Artykuł 23

1. Jeśli w konsekwencji ustanowienia wspólnego rynku niektóre przedsiębiorstwa lub części przedsiębiorstw będą zmuszone do przerwania lub zmiany ich działalności w czasie okresu przejściowego określonego w artykule 1 niniejszej Konwencji, Komisja na wniosek danych rządów będzie służyła wsparciem, jak przewidziano poniżej, w zagwarantowywaniu by pracownicy nie musieli ponosić ciężaru ponownego dostosowania i w oferowaniu im zatrudnienia produkcyjnego, a niektórym przedsiębiorstwom może zapewnić bezzwrotną pomoc finansową.

2. Na wniosek zainteresowanych rządów, Komisja bierze udział, jak przewidziano w artykule 46, w badaniu możliwości ponownego zatrudnienia nadmiar pracowników w istniejących przedsiębiorstwach lub przez utworzenie nowych działalności.

3. Komisja ułatwia, w sposób ustalony w artykule 54, finansowanie programów złożonych przez zainteresowane rządy i zatwierdzonych przez nie, służących przekształceniu przedsiębiorstw lub tworzeniu, czy to w przemyślach w ramach swojej jurysdykcji czy za zgodą Rady w dowolnie innym przemyśle, nowych i ekonomicznie stabilnych działalności, zdolnych do ponownego przyjęcia nadmiaru pracowników do produkcyjnego zatrudnienia. Pozostając w zależności od zgody zainteresowanych rządów, Komisja preferuje programy złożone przez przedsiębiorstwa, które musi zamknąć w wyniku ustanowienia wspólnego rynku.

4. Komisja udziela bezzwrotnej pomocy przeznaczonej na:

- (a) wypłatę zapomóg dla pracowników, w przypadku kiedy przedsiębiorstwa są zamykane całkowicie lub częściowo;
- (b) wypłatę przedsiębiorstwom dodatków umożliwiających im zapłatę takim pracownikom, którzy mogą być tymczasowo zwolnieni w wyniku zmiany działalności przedsiębiorstwa;
- (c) wypłatę zapomóg na przesiedlenie dla pracowników;
- (d) finansowanie przeszkoleń zawodowych dla pracowników mających zmienić zatrudnienie.

5. Komisja może również udzielić bezzwrotnej pomocy finansowej przedsiębiorstwom, które musi zamknąć w rezultacie ustanowienia wspólnego rynku pod warunkiem, że ten stan spraw jest bezpośrednio i wyłącznie spowodowany faktem, że wspólny rynek jest ograniczony do sektora węgla i stali i prowadzi do relatywnego wzrostu produkcji innych przedsiębiorstw Wspólnoty. Pomoc finansowa jest ograniczona do wielkości wymaganej aby umożliwić przedsiębiorstwom wypełnienie ich najbliższych zobowiązań.

Przedsiębiorstwa, których to dotyczy, wszystkie wnioski dotyczące przyznawania pomocy muszą wystawić za pośrednictwem swoich rządów. Komisja może odmówić udzielenia pomocy

przedsiębiorstwu, które nie powiadomiło swojego rządu oraz Komisji o tym, że sytuacja rozwijała się w sposób mogący prowadzić do zamknięcia lub zmiany jego działalności.

6. Komisja sporządza postanowienia o bezzwrotnej pomocy zgodnej z punktem 4 i 5, uzależniając ją od wpłaty przez dane państwo specjalnej kontrybucji o przynajmniej równej wysokości chyba, że Rada w głosowaniu większością dwóch trzecich głosów zatwierdziła wyjątek do tego postanowienia.

7. Ustalenia finansowe ustalone w celu stosowania artykułu 56, są stosowane w stosunku do tego artykułu.

8. Pomoc zgodna z tym artykułem może, decyzją Komisji ze zgodą Rady, być udzielana poprzez okres dwóch lat następujących po zakończeniu okresu przejściowego.

ROZDZIAŁ 2

POSTANOWIENIA SZCZEGÓLNE DLA WĘGLA

Artykuł 24

Uzgodniono, że podczas okresu przejściowego, będą konieczne gwarancje ogólne w celu uniknięcia nagłych i szkodliwych zmian w poziomach produkcji. Gwarancje biorą pod uwagę jej stan istniejący w momencie ustanowienia wspólnego rynku.

Ponadto, jeśli stałoby się oczywistym, że na jednym lub większej ilości obszarów wzrost niektórych cen może być nagły i tak duży, że szkodliwy, należy powziąć środki ostrożności w celu zagwarantowania, że taki wzrost cen się nie pojawi.

W celu uporania się z tym problemem, Komisja, w stopniu koniecznym, podczas okresu przejściowego, autoryzuje pod swoim nadzorem:

- (a) praktyki wymienione w artykule 60 pkt. 2b i strefę cenową nie objętą rozdziałem 5 Tytułu III;
- (b) zatrzymanie lub powołanie narodowych systemów wyrównawczych lub ustaleń, finansowanych z podatków nakładanych na produkcję krajową, nie naruszając wyjątkowych środków przewidzianych poniżej.

Artykuł 25

Komisja nakłada podatek wyrównawczy na sprzedażną tonę metryczną, ustalony po jednolitym oprocentowaniu przychodu producenta, na produkcję węgla w tych państwach których koszty są niższe niż średnia ważona we Wspólnocie.

Górna granica podatku wyrównawczego wynosi 1,5% tych przychodów w pierwszym roku, które są wypracowane na wspólnym rynku, i która powinna być stale zmniejszana o 20% od początkowej wysokości każdego roku.

Biorąc pod uwagę potrzeby uznane przez Komisję, zgodnie z poniżymi artykułami 26 i 27, i wyłączając dowolne opłaty szczególne związane z eksportem do państw trzecich, Komisja okresowo określa wielkość podatku w stosunku do faktycznie nakładanego oraz subsydia rządowe odnoszące się do nich zgodnie z następującymi zasadami:

1. W ramach określonej powyżej górnej granicy oblicza ona faktycznie nakładaną wielkość w taki sposób, aby faktycznie wypłacane subsydia rządowe były przynajmniej tej wielkości;
2. Ustala maksymalnie dozwoloną wielkość subsydiów rządowych, rozumiejąc, że:
  - rządy mogą, lecz nie muszą, udzielać subsydiów do tej wielkości;
  - otrzymana z zewnątrz pomoc, w żadnych okolicznościach nie może przekraczać wielkości subsydiów faktycznie wypłacanych.

Dodatkowe opłaty związane z eksportem do państw trzecich nie są dozwolone ani przy obliczaniu płatności wyrównawczych ani przy oszacowywaniu subsydiów kompensacyjnych.

Belgia

Artykuł 26

1. Uzgodniono, że w Belgii produkcja węgla netto:
  - nie może być obniżana każdego roku o więcej niż 30% w porównaniu z poziomem z roku poprzedniego, jeśli cała produkcja Wspólnoty jest taka sama lub wyższa od poziomu z roku poprzedniego; lub
  - jeśli cała produkcja Wspólnoty jest niższa od poziomu z roku poprzedniego, nie może być niższa niż liczba uzyskana z odniesienia do poziomu produkcji belgijskiej w roku poprzednim, o mniej 3% tego samego współczynnika wzrostu jak ten w całej produkcji Wspólnoty.*

Komisja jako jednostka odpowiedzialna za zagwarantowanie regularnego zaopatrywania Wspólnoty, sporządza oszacowanie produkcji długo-okresowej i prognozy sprzedaży, a po skonsultowaniu się z Komitetem ds. Konsultacji i z Radą, sporządza dla rządu Belgii na tyle na ile rynek belgijski jest znieważony według punktu 3 tego artykułu, rekomendację co do zmiany poziomów produkcji, które uważa za możliwe na podstawie tego oszacowania. Rząd belgijski w porozumieniu z Komisją podejmuje decyzję o tym, jakie ustalenia zostaną sporządzone w celu spowodowania aby te możliwe zmiany zbliżyły się do granic określonych powyżej.

2. Ustalenia wyrównawcze powinny być wyznaczone od początku okresu przejściowego:

- (a) w celu umożliwienia konsumentom węgla belgijskiego w ramach wspólnego rynku, do wymagania cen bardziej zbliżonych do cen występujących na wspólnym rynku, obniżając ceny belgijskie do średniej wielkości oszacowanych kosztów produkcji pod koniec okresu przejściowego. Tak ustalona lista cen jest nie zmieniana bez zgody Komisji;
- (b) w celu zagwarantowania, że belgijski przemysł stalowy, przy zastosowaniu szczególnych ustaleń odnoszącego się do belgijskiego węgla, nie został nie dopuszczony do połączenia się ze wspólnym rynkiem stali i obniżenia cen stosownie do poziomu cen na tym rynku.

Komisja okresowo ustala wielkość takich dodatkowych płatności wyrównawczych, w odniesieniu do belgijskiego węgla sprzedanego dla belgijskiego przemysłu stalowego, jaką uzna w tym celu za

---

* Przykład - 1952, cała produkcja Wspólnoty wyniosła 250 mln ton metrycznych, cała produkcja belgijska wyniosła 30 mln. ton metrycznych; 1953 rok cała produkcja Wspólnoty wyniosła 225 mln. ton metrycznych np. współczynnik wzrostu był 0,9. W ten sposób produkcja belgijska w 1953 roku nie może być niższa niż $30 \times 0,97 \times 0,9 = 26,19$ mln. ton metrycznych.

Z tej redukcji, 900 000 ton metrycznych reprezentuje stałą zmianę a pozostała część 2 910 000 spadek spowodowany sytuacją biznesu.

konieczną, mając na uwadze wszystkie czynniki operacyjne zaangażowane w tym przemyśle, dbając jednak by te płatności wyrównawcze nie były nieuczciwymi w stosunku do państw sąsiadujących. Mając także na uwadze cenę koksu stosowaną w przemyśle belgijskim do obniżania dostarczanej ceny, może uzyskać jeśli zaopatrzona jest w koks z zagłębia Ruhr;

(c) by pozwolić, w odniesieniu do eksportu węgla belgijskiego w ramach wspólnego rynku uznanego przez Komisję za konieczny ze względu na produkcję i prognozy popytowe we Wspólnocie, na dodatkowe płatności wyrównawcze mające pokryć 80% różnicy, która według Komisji istnieje pomiędzy ceną nadszybia plus przewozu węgla belgijskiego i węgla z innych państw Wspólnoty do miejsca przeznaczenia.

3. Rząd Belgii może w drodze uchylenia od artykułu 9 niniejszej Konwencji, utrzymać lub wprowadzić, pod nadzorem Komisji, mechanizmy służące oddzieleniu rynku belgijskiego od Wspólnego rynku.

Import węgla z państw trzecich wymaga zgody Komisji.

Te szczególne ustalenia kończą się jak przewidziano poniżej.

4. Rząd Belgii podejmuje się usunięcia mechanizmów służących oddzieleniu się rynku belgijskiego według punktu 3 niniejszego artykułu najpóźniej do końca okresu przejściowego. Jeśli Komisja uzna za konieczne z powodu wyjątkowych okoliczności obecnie nie dających się przewidzieć, to może ona, po skonsultowaniu się z Komitetem Konsultacyjnym i za zgodą Rady, przyznać rządowi belgijskiemu dodatkowy rok, który zostać przedłużony na rok następny.

Przewidziana więc integracja odbywa się po skonsultowaniu się rządu Belgii z Komisją, gdzie obie strony określają jej sposoby i środki; mogą one obejmować zezwolenie rządowi belgijskiemu, mimo artykułu 4 pkt. c Traktatu, na udzielenie subsydiów pokrywających dodatkowe koszty eksploatacyjne spowodowane wyraźnym brakiem równowagi, który zwiększa te koszty. Procedura udzielania subsydiów i ich wielkości maksymalnej wymaga zgody Komisji, która uważa na to by wielkość maksymalna subsydiów i subsydiowany tonaż, były jak najszybciej obniżone, biorąc pod uwagę ułatwienia w ponownej adaptacji i rozszerzaniu się wspólnego rynku na produkty inne niż węgiel i stal, oraz zapewniając by skala obniżania się tej produkcji, jaka może wystąpić, nie powodowała wzrostu podstawowych zakłóceń w gospodarce belgijskiej.

Komisja co dwa lata przedkłada Radzie do zatwierdzenia propozycje tonażu, który może podelgać subsydiowaniu.

Włochy

Artykuł 27

1. Kopalnie Sulcis zgodnie z artykułem 25 są uprawnione do płatności wyrównawczych umożliwiających im stawienie czoła konkurencji na wspólnym rynku podczas realizacji działań w zakresie zakładania zakładów obecnie rozwijających się; Komisja okresowo określa wielkość wymaganej pomocy, ale pomoc pochodząca z zewnątrz nie może trwać dłużej niż przez dwa lata.

2. Mając na uwadze szczególną pozycję włoskich zakładów, Komisja jest pełnomocna do upoważnienia rządu włoskiego do kontynuowania, w koniecznym rozmiarze podczas okresu przejściowego określonego w artykule 1 niniejszej Konwencji, do nakładania ceł na koks pochodzący z innych państw członkowskich; jednak w pierwszym roku okresu przejściowego nie mogą one

przekraczać stawki celnej zgodnej z Dekretem Prezydenckim nr 442 z dnia 7 lipca 1950 roku, której górna wysokość w drugim roku jest zredukowana o 10%, a o 25% trzecim w roku, o 45% w czwartym i o 70% w piątym, a wszystkie cła razem są znoszone pod koniec okresu przejściowego.

Francja

Artykuł 28

1. Uzgodniono, że produkcja węgla we francuskich kopalniach:

- nie musi być zredukowana każdego roku o więcej niż o jeden milion ton metrycznych w porównaniu z poziomem z roku poprzedniego, jeśli cała produkcja Wspólnoty pozostaje taka sama lub jest większa od poziomu z roku poprzedniego; lub
- jeśli cała produkcja Wspólnoty jest niższa od poziomu z roku poprzedniego, nie może być niższa niż liczba uzyskana poprzez zastosowanie w stosunku do poziomu produkcji francuskiej w roku poprzednim mniejszym, mniej o jeden milion ton metrycznych tego samego współczynnika wzrostu jak ten w całej produkcji Wspólnoty.

2. Aby zagwarantować, że zmiany poziomu produkcji są utrzymane w ramach powyższych granic, ustalenia wymienione w artykule 24 niniejszej Konwencji mogą być uzupełnione wyjątkowym środkiem doraźnym szczególnego podatku nałożonego przez Komisję na wzrost dostaw netto z innych kopalni węgla, jak przedstawiono we francuskich statystykach celnych, do takiego rozmiaru, że wzrost ten wyraża zmiany w poziomach produkcji.

Zgodnie z tym, podatek jest pobierany od wielkości o którą dostawy netto w każdym okresie przekroczyły tę z 1950 roku, do wielkości spadku w produkcji węgla w kopalniach we Francji od 1950 roku, lub jeśli cała produkcja Wspólnoty również jest mniejsza, do wielkości uzyskanej poprzez zastosowanie tego samego współczynnika wzrostu jak ten w całej produkcji Wspólnoty. Szczególny podatek jest ustalony w wysokości maksymalnej 10% przychodów producentów z danych wielkości i jest stosowany, za zgodą Komisji, w celu obniżenia, w odpowiednich strefach, ceny określonej wielkości węgla wyprodukowanego we francuskich kopalniach.

ROZDZIAŁ 3

POSTANOWIENIA SZCZEGÓLNE DLA PRZEMYSŁU STALOWEGO

Artykuł 29

1. Uzgodniono, że podczas okresu przejściowego szczególne gwarancje mogą być konieczne w przypadku przemysłu stalowego w celu zagwarantowania by zmiany w poziomach produkcji spowodowane ustanowieniem wspólnego rynku ani nie tworzą utrudnień dla przedsiębiorstw, które mogłyby stawić czoła konkurencji następującej po adaptacji przewidzianej w artykule 1 niniejszej Konwencji, ani też nie prowadzą do większego nadmiaru, który może korzystać zgodnie z artykułem 23. W przypadku kiedy Komisja stwierdzi, że postanowienia Traktatu, a w szczególności artykuły 57,

58, 59 i 60 pkt. 2b, nie mogą być stosowane, jest ona, w następującym porządku priorytetów, upoważniona:

(a) po skonsultowaniu się z Komitetem Konsultacyjnym i Radą, do ograniczenia za pomocą środków bezpośrednich lub pośrednich wzrostu netto w dostawach z jednego obszaru do następnego w ramach wspólnego rynku;

(b) po skonsultowaniu się z Komitetem Konsultacyjnym i za zgodą Rady zarówno co do celowości i szczegółów proponowanego działania, do zastosowania mocy interwencji przewidzianej w artykule 61 pkt. b ale w drodze odstępstwa od tego artykułu, bez wymogu wystąpienia czy zagrożenia oczywistym kryzysem;

(c) po skonsultowaniu się z Komitetem Konsultacyjnym i za zgodą Rady, do utworzenia systemu kontyngentów produkcyjnych, które nie będą jednak wpływały na produkcję przeznaczoną na eksport;

(d) po skonsultowaniu się z Komitetem Konsultacyjnym i za zgodą Rady, do upoważnienia państwa członkowskiego do podjęcia kroków wymienionych w szóstym punkcie artykułu 15 niniejszej Konwencji, w sposób tam przedstawiony.

2. W celu stosowania tych postanowień, Komisja podczas okresu przygotowawczego określonego w artykule 1 niniejszej Konwencji, w porozumieniu ze stowarzyszeniami producentów, Komitetem Konsultacyjnym i Radą, ustala szczegóły techniczne dotyczące stosowania ustaleń w zakresie gwarancji.

3. Jeśli w pewnym momencie okresu przejściowego, zarówno z powodu niedoboru lub z powodu niewystarczalności funduszy wypracowanych przez przedsiębiorstwa lub oddanych im do dyspozycji, lub z powodu wyjątkowych okoliczności obecnie nie dających się przewidzieć, było nie możliwym przeprowadzenie koniecznej adaptacji lub zmiany warunków produkcji, to postanowienia niniejszego artykułu mogą, po skonsultowaniu się z Komitetem Konsultacyjnym i za zgodą Rady, być stosowane pod koniec okresu przejściowego tak długo jak trawa ten stan rzeczy, lecz nie dłużej, maksymalnie do dwóch lat.

Włochy

Artykuł 30

1. Ze względu na szczególne miejsce włoskiego przemysłu stalowego, Komisja jest pełnomocna do upoważnienia rządu włoskiego do kontynuowania w koniecznym stopniu, podczas okresu przejściowego określonego w artykule 1 niniejszej Konwencji, do nałożenia ceł na produkty stalowe z innych państw członkowskich; jednak w pierwszym roku okresu przejściowego nie mogą one przekraczać stawki celnej zgodnej z Konwencją Annecy z dnia 10 października 1949 roku, której górna wysokość w drugim roku jest redukowana o 10%, a o 25% trzecim w roku, o 45% w czwartym i o 70% w piątym, a wszystkie cła razem są znoszone na koniec okresu przejściowego.

2. Ceny nałożone przez przedsiębiorstwa na sprzedaż stali na rynku włoskim, w przypadku kiedy są zredukowane do ich równowartości w punkcie wybranym na ich liście cen, nie mogą być niższe niż ceny wskazane na omawianych listach dla porównywalnych transakcji, za wyjątkiem autoryzowanych przez Komisję w porozumieniu z rządem włoskim, nie naruszając ostatniego podpunktu artykułu 60 2b.

Luksemburg

Artykuł 31

W prowadzeniu gwarancji przewidzianych w artykule 29 niniejszej Konwencji, Komisja bierze pod uwagę wyjątkowe znaczenie przemysłu stalowego w ogólnej gospodarce Luksemburga oraz konieczność uniknięcia poważnych zaburzeń w sprzedaży stali Luksemburga, w szczególnych warunkach zgodnie z którymi jest to przeprowadzone z racji Belgijsko-Luksemburskiej Unii Gospodarczej.

Przy braku innego działania, Komisja może, jeśli to konieczne, posłużyć się funduszami będącymi do jej dyspozycji zgodnie z artykułem 49 Traktatu, do wysokości koniecznej do uporania się z reperkusjami w luksemburskim przemyśle stalowym z powodu ustaleń przewidzianych w artykule 26 niniejszej Konwencji.

Sporządzono w Paryżu osiemnastego kwietnia tysiąc dziewięćset pięćdziesiątego pierwszego roku.

Adenauer

Paul van Zeeland
J. Meurice

Schuman

Sforza

Jos. Bech

Stikker
Van den Brink